

Uradni list

Evropske unije

C 359

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 65

19. september 2022

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2022/C 359/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

Splošno sodišče

2022/C 359/02 Prisega nove članice in novega člana Splošnega sodišča 2

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2022/C 359/03 Zadeva C-567/20: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. maja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Općinski građanski sud u Zagrebu – Hrvaška) – A.H./Zagrebačka banka d.d. (Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Nepošteni pogoji – Direktiva 93/13/EGS – Uporaba racione temporis – Člen 10(1) – Posojilna pogodba, ki je bila sklenjena pred datumom pristopa države članice k Evropski uniji, vendar spremenjena po tem datumu – Člen 6 – Vračilo ugodnosti, ki jih je neupravičeno prejel prodajalec ali ponudnik – Nacionalna zakonodaja, s katero sta določena nadomestitev nepoštenih pogojev in povračilo preplačila, do katerega je prišlo zaradi teh pogojev – Uporaba racione materiae – Člen 1(2) – Izključitev pogojev, ki temeljijo na obveznih zakonih ali predpisih) 3

SL

2022/C 359/04	Združene zadeve od C-116/21 P do C-118/21 P, C-138/21 P in C-139/21 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. julija 2022 – Evropska komisija/VW, Evropski parlament, Svet Evropske unije (Pritožba – Javni uslužbenci – Pokojnina – Kadrovske predpisi za uradnike Evropske unije – Člen 20 Priloge VIII – Dodelitev družinske pokojnine – Preživeli zakonec nekdanjega uradnika, ki je prejemal starostno pokojnino – Zakonska zveza, ki je bila sklenjena po prenehanju delovnega razmerja tega uradnika – Pogoji, da je zakonska zveza na dan smrti uradnika trajala vsaj pet let – Člen 18 Priloge VIII – Zakonska zveza, sklenjena pred prenehanjem delovnega razmerja uradnika – Pogoji minimalnega trajanja zakonske zveze vsaj eno leto – Ugovor nezakonitosti člena 20 Priloge VIII – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 20 – Načelo enakega obravnavanja – Člen 21(1) – Načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti – Člen 52(1) – Neobstoje samovoljnega ali očitno neustreznega razlikovanja glede na cilj, ki ga želi doseči zakonodajalec Unije)	4
2022/C 359/05	Zadeva C-168/21: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. julija 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Izvršitev evropskega naloga za prijete, izdanega zoper KL (Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 2(4) – Pogoji dvojne kaznivosti – Člen 4, točka 1 – Razlog za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijete – Preveritev, ki jo opravi izvršitveni pravosodni organ – Ravnanja, od katerih z vidika prava izvršitvene države članice le nekatera pomenijo kaznivo dejanje – Člen 49(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Načelo zakonitosti kaznivih dejanj in kazni)	5
2022/C 359/06	Zadeva C-207/21 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. julija 2022 – Evropska komisija/Republika Poljska in drugi (Pritožba – Razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa (EU) 2017/1442 – Člen 16(4) in (5) PEU – Člen 3(2) in (3) Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi – Uporaba ratione temporis – Pravila glasovanja Sveta – Kvalificirana večina)	6
2022/C 359/07	Združeni zadevi C-274/21 in C-275/21: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 14. julija 2022 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Avstrija) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. / Republika Avstrija, Bundesbeschaffung GmbH (Predhodno odločanje – Javna naročila – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Neuporaba za postopke za izdajo začasnih odredb in revizijske postopke iz člena 2 Direktive 89/665/EGS ob neobstoju tujega elementa – Direktiva 2014/24/EU – Člen 33 – Izenačitev okvirnega sporazuma s pogodbo v smislu člena 2a(2) Direktive 89/665 – Nemožnost oddaje novega javnega naročila, če je bila količina in/ali največja vrednost zadevnih del, blaga ali storitev, določena z okvirnim sporazumom, že dosežena – Nacionalna ureditev, ki določa plačilo taks za dostop do sodišča v upravnih zadevah na področju javnih naročil – Obveznosti določitve in plačila taks za dostop do sodišča, dokler sodišče ne odloči o predlogu za izdajo začasnih odredb ali reviziji – Nepregleden postopek javnega razpisa – Načeli učinkovitosti in enakovrednosti – Polni učinek – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Direktiva 89/665 – Členi 1, 2 in 2a – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Nacionalna ureditev, ki določa zavrženje zahtevka za revizijo v primeru neplačila taks za dostop do sodišča – Določitev ocenjene vrednosti javnega naročila)	7
2022/C 359/08	Zadeva C-310/21 P: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 1. avgusta 2022 – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS/Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Španija, Francoska republika (Pritožba – Energija – Uredba (EU) št. 347/2013 – Vseevropska energetska infrastruktura – Projekti skupnega interesa Evropske unije – Člen 3(4) in člen 16 – Prenos pristojnosti na Evropsko komisijo – Člen 290 PDEU – Delegirana uredba (EU) št. 2020/389 – Sprememba seznama projektov skupnega interesa Unije – Akt, ki ga sprejme Komisija – Pravica Evropskega parlamenta in Sveta Evropske unije do ugovora – Rok – Narava akta pred iztekom tega roka)	8
2022/C 359/09	Zadeva C-371/21 P: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 14. julija 2022 – SGI Studio Galli Ingegneria Srl/Evropska komisija (Pritožba – Arbitražna klavzula – Sedmi okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007 – 2013) – Sporazum o nepovratnih sredstvih – Projekt Marsol – Upravičeni stroški – Poročilo o preiskavi Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), s katerim je bilo ugotovljeno, da nekateri priglašeni stroški niso bili upravičeni – Povračilo plačanih zneskov – Pravica do dostopa do spisa OLAF – Pravica do izjave – Dokazno breme – Izkrivljanje dejstev – Dokazna vrednost – Načelo sorazmernosti – Neupravičena obogatitev)	9

2022/C 359/10	Zadeva C-401/21 P: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 14. julija 2022 – Romunija/Komisija (Pritožba – Kohezijski sklad in Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Uredba (EU) št. 1303/2013 – Stopnja sofinanciranja, ki se uporablja – Sprememba stopnje, do katere je prišlo med predložitvijo končnega zahtevka za vmesno plačilo in sprejetjem obračuna – Načeli enoletnosti obračuna in prepovedi retroaktivnosti)	9
2022/C 359/11	Zadeva C-447/21 P: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 1. avgusta 2022 – Petrus Kerstens/Evropska komisija (Pritožba – Javni uslužbenci – Disciplinski postopek – Prošnje za pomoč – Zavrnitev – Elektronsko vročanje odločb – Ničnostna tožba – Rok za vložitev tožbe – Začetek teka – Prepozno vložena tožba)	10
2022/C 359/12	Zadeva C-572/21: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. julija 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta domstolen – Švedska) – CC/VO (Predhodno odločanje – Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Starševska odgovornost – Uredba (ES) št. 2201/2003 – Člen 8(1) in člen 61(a) – Splošna pristojnost – Načelo ustalitve pristojnosti – Prenos otrokovega običajnega prebivališča med postopkom iz države članice Evropske unije v tretjo državo pogodbenico Haaške konvencije iz leta 1996)	10
2022/C 359/13	Zadeva C-242/22 PPU: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 1. avgusta 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal da Relação de Évora– Portugalska) – kazenski postopek zoper TL (Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Direktiva 2010/64/EU – Pravica do tolmačenja in prevajanja – Člen 2(1) in člen 3(1) – Pojem „bistven dokument“ – Direktiva 2012/13/EU – Pravica do obveščenosti v kazenskem postopku – Člen 3(1)(d) – Področje uporabe – Neobstoj prenosa v nacionalno pravo – Neposredni učinek – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47 in člen 48(2) – Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin – Člen 6 – Pogojna obsodba na zaporno kazen – Neizpolnitev obveznosti iz režima preizkusne dobe – Opustitev prevoda bistvenega dokumenta in nezagotovitev tolmača pri sestavi tega dokumenta – Preklic odložitve izvršitve – Neobstoj prevoda procesnih aktov v zvezi s tem preklicem – Posledice za veljavnost navedenega preklica – Kršitev postopka, ki povzroči relativno ničnost)	11
2022/C 359/14	Zadeva C-288/20: Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 24. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Judiciaire – Bobigny – Francija) – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD (Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Varstvo potrošnikov – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Posojilna pogodba, izražena v tuji valuti (švicarski frank) – Pogoji, zaradi katerih je posojiljemalec izpostavljen valutnemu tveganju – Člen 4(2) – Zahtevi po razumljivosti in preglednosti – Dokazno breme – Člen 3(1) – Znatno neravnotežje – Člen 5 – Sestava pogodbenega pogoja v jasnem in razumljivem jeziku)	12
2022/C 359/15	Zadeva C-454/20: Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 23. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rayonen sad Lukovit – Bolgarija) – kazenski postopek zoper AZ (Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Promet – Direktiva 1999/37/ES – Dokumenti za registracijo vozil – Direktiva 2014/45/EU – Redni tehnični pregledi motornih vozil – Člen 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni – Vožnja nepravilno registriranega vozila – Kazni – Neobstoj izvajanja prava Unije – Očitna nepristojnost Sodišča)	13
2022/C 359/16	Zadeva C-521/20: Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 7. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Avstrija) – J.P./B.d.S.L. (Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Direktiva 1999/62/ES – Cestne pristojbine za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila – Cestnine – Neplačilo – Sankcije – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 50 – Načelo ne bis in idem – Člen 94(c) Poslovnika – Neobstoj zadostnih pojasnil – Neobstoj povezave med zaproseno razlago prava Unije in resničnostjo ali predmetom spora v glavni – Očitna nedopustnost)	13

2022/C 359/17	Zadeva C-133/21: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Efeteio Athinon– Grčija) – VP, CX, RG, TR in drugi/Elliniko Dimosio (Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 1999/70/ES – Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP – Določba 4 – Načelo nediskriminacije – Zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju – Nacionalna ureditev, ki uvaja različno obravnavanje na področju plačila med delavci, zaposlenimi na podlagi podjemne pogodbe za določen čas in delavci, zaposlenimi na podlagi pogodbe za nedoločen čas – Neupravičenost – Pojem „objektivni razlogi“)	14
2022/C 359/18	Zadeva C-59/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španija) 27. januarja 2022 – MP / Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	Zadeva C-110/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španija) 17. februarja 2022 – IP / Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)	16
2022/C 359/20	Zadeva C-159/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španija) 3. marca 2022 – IK / Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	Zadeva C-308/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 11. maja 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, Andere Partei: Dow AgroScience BV (Dow)	20
2022/C 359/22	Zadeva C-309/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 11. maja 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, Beteiligte: Adama Registrations BV (Adama)	21
2022/C 359/23	Zadeva C-310/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo des College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 11. maja 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, Beteiligte: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	Zadeva C-322/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 12. maja 2022 – E. / Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	Zadeva C-331/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona (Španija) 17. maja 2022 – KT/ Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	Zadeva C-340/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalska) 24. maja 2022 – Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	Zadeva C-349/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalska) 31. maja 2022 – NM/Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	Zadeva C-352/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Hamm (Nemčija) 1. junija 2022 – Kazenski postopek zoper A	26
2022/C 359/29	Zadeva C-356/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 2. junija 2022 – Pro Rauchfrei e.V./JS e.K.	26
2022/C 359/30	Zadeva C-371/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) 8. junija 2022 – G sp. z o.o. / W S.A.	27

2022/C 359/31	Zadeva C-372/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luksenburg) 9. junija 2022 – CM/DN	28
2022/C 359/32	Zadeva C-373/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (Bolgarija) 9. junija 2022 – kazenski postopek zoper NE	28
2022/C 359/33	Zadeva C-376/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 10. junija 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	Zadeva C-377/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 10. junija 2022 – LR / Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia	30
2022/C 359/35	Zadeva C-392/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 15. junija 2022 – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	Zadeva C-393/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší soud České republiky (Češka republika) 15. junija 2022 – EXTÉRIA, s.r.o./Správime, s. r. o.	32
2022/C 359/37	Zadeva C-394/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) 15. junija 2022 – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV	32
2022/C 359/38	Zadeva C-395/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 14. junija 2022 – „Trade Express-L“ OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“	33
2022/C 359/39	Zadeva C-396/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergerichts Berlin (Nemčija) 15. junija 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	Zadeva C-397/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin (Nemčija) 15. junija 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	Zadeva C-398/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin (Nemčija) 15. junija 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	Zadeva C-399/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 15. junija 2022 – Confédération paysanne/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	Zadeva C-404/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grčija) 16. junija 2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Proson-ton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)/Elliniko Dimosio	38
2022/C 359/44	Zadeva C-406/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský soud v Brně (Češka republika) 20. junija 2022 – CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	Zadeva C-409/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Apelativen sad Sofia (Bolgarija) 21. junija 2022 – UA/EUROBANK BULGARIA AD	40
2022/C 359/46	Zadeva C-411/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 21. junija 2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	Zadeva C-412/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 21. junija 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira/NT	41

2022/C 359/48	Zadeva C-414/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 21. junija 2022 – DocLX Travel Events GmbH/Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	Zadeva C-415/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgija) 20. junija 2022 – JD / Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge	42
2022/C 359/50	Zadeva C-418/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgija) 21. junija 2022 – SA Cezam / État belge	43
2022/C 359/51	Zadeva C-423/22 P: Pritožba, ki jo Evropski ekonomsko-socialni odbor vložil 27. junija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2022 v zadevi T-750/20, Correia/EESO	43
2022/C 359/52	Zadeva C-431/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 28. junija 2022 – Scuola europea di Varese / PD in LC, kot nosilca starševske odgovornosti do NG	44
2022/C 359/53	Zadeva C-434/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administratīvā rajona tiesa (Latvija) 30. junija 2022 – AS Latvijas valsts meži/Dabas aizsardzības pārvalde y Vides pārraudzības valsts birojs, con intervención de Valsts meža dienests	44
2022/C 359/54	Zadeva C-436/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španija) 1. julija 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) / Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	Zadeva C-447/22 P: Pritožba, ki jo je 6. julija 2022 vložila Republika Slovenija zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2022 v zadevi T-392/20, Petra Flašker proti Evropski komisiji	47
2022/C 359/56	Zadeva C-448/22 P: Pritožba, ki jo je Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) vložil 6. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 1. junija 2022 v zadevi T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno in SFL/SRB	48
2022/C 359/57	Zadeva C-456/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Ravensburg (Nemčija) 8. julija 2022 – VX, AT/Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	Zadeva C-459/22: Tožba, vložena 8. julija 2022 – Evropska komisija/Kraljevina Nizozemska	49
2022/C 359/59	Zadeva C-462/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. julija 2022 – BM/LO	50
2022/C 359/60	Zadeva C-512/22 P: Pritožba, ki jo je Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) vložila 26. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 11. maja 2022 v zadevi T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Evropska centralna banka (ECB)	51
2022/C 359/61	Zadeva C-513/22 P: Pritožba, ki jo je Silvio Berlusconi vložil 27. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 11. maja 2022 v zadevi T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Evropska centralna banka (ECB)	53
2022/C 359/62	Zadeva C-514/22 P: Pritožba, ki jo je Tirrenia di navigazione SpA vložila 29. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 18. maja 2022 v zadevi T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Evropska komisija	55
2022/C 359/63	Zadeva C-515/22 P: Pritožba, ki jo je Tirrenia di navigazione SpA vložila 29. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 18. maja 2022 v zadevi T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA/Evropska komisija	57

2022/C 359/64	Zadeva C-330/20: Sklep predsednika Sodišča z dne 8. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Cataluña– Španija) – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	59
2022/C 359/65	Zadeva C-366/20: Sklep predsednika Sodišča z dne 8. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Cataluña– Španija) – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	59
2022/C 359/66	Zadeva C-445/21: Sklep predsednika Sodišča z dne 24. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sofijski gradski sad – Bolgarija) – EUROBANK BULGARIA/NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS	59
2022/C 359/67	Zadeva C-517/21: Sklep predsednika Sodišča z dne 31. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesgericht Korneuburg – Avstrija) – Laudamotion GmbH/TG, QN, AirHelp Germany GmbH	59
2022/C 359/68	Zadeva C-614/21: Sklep predsednika Sodišča z dne 15. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nizozemska) – G/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	60
2022/C 359/69	Zadeva C-685/21: Sklep predsednika Sodišča z dne 30. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – YV/Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	60
2022/C 359/70	Zadeva C-709/21: Sklep predsednika Sodišča z dne 7. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Pitești– Romunija) – Postopek na predlog MK	60
2022/C 359/71	Zadeva C-717/21: Sklep predsednika Sodišča z dne 29. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Poljska) – Provident Polska S.A./VF	60

Splošno sodišče

2022/C 359/72	Zadeva T-864/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – AI in drugi/ECDC (Javni uslužbeneci – Osebe ECDC – Psihično nadlegovanje – Prošnja za pomoč – Predhodna opozorila – Člen 31 Listine o temeljnih pravicah – Člen 24 Kadrovskih predpisov – Obseg dolžnosti pomoči – Dolžnost skrbnega ravnanja – Uvedba preiskave – Razumen rok – Odgovornost – Nezakonitost)	61
2022/C 359/73	Zadeva T-165/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – JC/EUCAP Somalia (Arbitražna klavzula – Mednarodni pogodbeni uslužbenec misije EUCAP Somalia – Misija skupne zunanje in varnostne politike – Odpoved pogodbe o zaposlitvi za določen čas med poskusno dobo – Vročitev odpovedi pogodbe s priporočenim pismom s povratnico – Pošiljanje na nepopoln naslov – Začetek teka roka za vložitev notranjega pravnega sredstva pred uvedbo sodnega postopka – Določitev prava, ki se uporablja – Obvezne določbe nacionalnega delovnega prava – Ničnost določbe o poskusni dobi – Nepravilna vročitev obvestila o odpovednem roku – Nadomestilo za čas odpovednega roka – Retroaktivno plačilo plače – Nasprotna tožba)	61
2022/C 359/74	Zadeva T-194/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – JF/EUCAP Somalia (Arbitražna klavzula – Mednarodni pogodbeni uslužbenec EUCAP Somalija – Misija, ki spada na področje skupne zunanje in varnostne politike – Nepodaljšanje pogodbe o zaposlitvi zaradi izstopa Združenega kraljestva iz Unije – Pravica do izjave – Enako obravnavanje – Prepoved diskriminacije zaradi državljanstva – Prehodno obdobje, določeno v sporazumu o izstopu Združenega kraljestva iz Unije – Ničnostna tožba – Odškodninska tožba – Akti, ki jih ni mogoče ločiti od pogodbe – Nedopustnost)	62
2022/C 359/75	Zadeva T-457/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – VeriGraft/Easme (Arbitražna klavzula – Okvirni program za raziskave in inovacije „Horizon 2020“ (2014-2020) – Sporazum o nepovratnih sredstvih „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV“ – Nepredvideni podizvajalski stroški – Poenostavljen postopek odobritve – Podizvajanje, ki je bilo omenjeno v periodičnih tehničnih poročilih – Odobrena periodična tehnična poročila – Upravičeni stroški)	63
2022/C 359/76	Zadeva T-629/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Delifruit/Komisija (Fitofarmaceutska sredstva – Aktivna snov klorpirifos – Določitev mejnih vrednosti ostankov klorpirifosa v ali na bananah – Uredba (ES) št. 396/2005 – Razpoložljivo znanstveno in tehnično znanje – Drugi legitimni dejavniki)	64

2022/C 359/77	Zadeva T-768/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Standard International Management/EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard) (Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Figurativna znamka Evropske unije The Standard – Razveljavitev – Kraj uporabe znamke – Oglaševanje in ponujanje naprodaj, namenjeno potrošnikom Unije – Člen 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001)	64
2022/C 359/78	Zadeva T-147/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Figurativna znamka Evropske unije GUGLER – Absolutni razlog za ničnost – Neobstoj slabe vere – Člen 51(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 59(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	65
2022/C 359/79	Zadeva T-176/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – CCTY Bearing Company/EUIPO – CCVI International (CCTY) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije CCTY – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije CCVI – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zloraba pravice – Člen 71 Uredbe 2017/1001)	66
2022/C 359/80	Zadeva T-227/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Illumina/Komisija (Konkurenca – Koncentracije – Trg farmacevtske industrije – Člen 22 Uredbe (ES) št. 139/2004 – Zahteva za napotitev, ki jo poda organ, pristojen za konkurenco, ki na podlagi nacionalne zakonodaje ni pristojen za pregled koncentracije – Odločitev Komisije, da bo pregledala koncentracijo – Sklepi Komisije o ugoditvi zahtevam drugih nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, za pridružitve zahtevi za napotitev – Pristojnost Komisije – Rok za vložitev zahteve za napotitev – Pojem „obvestiti“ – Razumni rok – Legitimno pričakovanje – Javne izjave podpredsednice Komisije – Pravna varnost)	66
2022/C 359/81	Zadeva T-369/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Unimax Stationery/EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Figurativna znamka Evropske unije uni – Absolutni razlogi za zavrnitev – Razlikovalni učinek – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Znaki ali označbe, ki so postali običajni – 7(1)(d) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(d) Uredbe (EU) 2017/1001))	67
2022/C 359/82	Zadeva T-438/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – TL/Komisija (Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Pogodba za določen čas – Odločba o nepodaljšanju – Razpis prostega delovnega mesta – Očitna napaka pri presoji – Dolžnost skrbnega ravnanja – Psihično nasilje – Odgovornost)	68
2022/C 359/83	Zadeva T-543/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Purasac/EUIPO – Prollenium Medical Technologies (Rejeunesse) („Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije Rejeunesse – Prejšnja besedna znamka Evropske unije REVANESSE – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) 2017/1001“)	68
2022/C 359/84	Zadeva T-573/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Brand Energy Holdings/EUIPO (RAPIDGUARD) (Znamka Evropske unije – Prijava besedne znamke Evropske unije RAPIDGUARD – Absolutni razlogi za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe 2017/1001 – Pravica do izjave)	69
2022/C 359/85	Zadeva T-634/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Rimini Street/EUIPO (WE DO SUPPORT) (Znamka Evropske unije – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Besedna znamka WE DO SUPPORT – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)	70
2022/C 359/86	Zadeva T-641/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – dennree/EUIPO (BioMarkt) (Znamka Evropske unije – Prijava figurativne znamke Evropske unije BioMarkt – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001)	70

2022/C 359/87	Zadeva T-677/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – TL/Komisija (Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Ocenjevalno poročilo za leto 2019 – Obveznost obrazložitve – Očitna napaka pri presoji – Določitev ciljev – Zloraba pooblastil – Odgovornost)	71
2022/C 359/88	Zadeva T-200/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 21. julija 2022 – Fersher Developments in Lisin/Komisija in ECB (Odškodninska tožba – Ekonomska in monetarna politika – Program pomoči za stabilnost Cipra – Memorandum o soglasju z dne 26. aprila 2013 o posebnih gospodarskopoličnih pogojih, sklenjen med Ciprom in Evropskim mehanizmom za stabilnost – Pristojnost Splošnega sodišča – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Enako obravnavanje – Načelo sorazmernosti – Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)	71
2022/C 359/89	Zadeva T-254/21: Sklep Splošnega sodišča z dne 25. julija 2022 – Armadora Parleros/Komisija (Nepogodbena odgovornost – Skupna ribiška politika – Neizvajanje nadzornih pooblastil iz veljavne zakonodaje s strani Komisije – Moč motorja čolnov – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Škoda – Vzročna zveza – Zastaralni rok – Očitno nedopustna tožba)	72
2022/C 359/90	Zadeva T-317/21: Sklep Splošnega sodišča z dne 15. julija 2022 – El Corte Inglés/EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) (Znamka Evropske unije – Preklic izpodbijane odločbe – Prenehanje obstoja predmeta spora – Ustavitev postopka)	73
2022/C 359/91	Zadeva T-439/21: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2022 – Anglofranchise/EUIPO – Bugrey (BOY LONDON) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Umik zahteve za ugotovitev ničnosti – Ustavitev postopka)	73
2022/C 359/92	Zadeva T-30/20: Sklep Splošnega sodišča z dne 20. julija 2022 – Sanoptis/EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Umik zahteve za registracijo – Ustavitev postopka)	74
2022/C 359/93	Zadeva T-266/22: Tožba, vložena 7. maja 2022 – Aziz/Komisija	74
2022/C 359/94	Zadeva T-286/22: Tožba, vložena 18. maja 2022 – Aziz/Komisija	75
2022/C 359/95	Zadeva T-388/22: Tožba, vložena 29. junija 2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA	76
2022/C 359/96	Zadeva T-405/22: Tožba, vložena 29. junija 2022 – UniCredit Bank/EOR	77
2022/C 359/97	Zadeva T-407/22: Tožba, vložena 1. julija 2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/EOR	78
2022/C 359/98	Zadeva T-423/22: Tožba, vložena 6. julija 2022 – Max Heinr. Sutor/EOR	80
2022/C 359/99	Zadeva T-431/22: Tožba, vložena 6. julija 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki/EOR	81
2022/C 359/100	Zadeva T-432/22: Tožba, vložena 7. julija 2022 – Nordea Rahoitus Suomi/EOR	82
2022/C 359/101	Zadeva T-440/22: Tožba, vložena 12. julija 2022 – UIV Servizi/REA	83
2022/C 359/102	Zadeva T-444/22: Tožba, vložena 18. julija 2022 – HB/Komisija	84
2022/C 359/103	Zadeva T-447/22: Tožba, vložena 18. julija 2022 – NV/EIB	85
2022/C 359/104	Zadeva T-455/22: Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija	85
2022/C 359/105	Zadeva T-456/22: Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija	86
2022/C 359/106	Zadeva T-457/22: Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija	87

2022/C 359/107	Zadeva T-465/22: Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija	88
2022/C 359/108	Zadeva T-466/22: Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija	89
2022/C 359/109	Zadeva T-467/22: Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija	89
2022/C 359/110	Zadeva T-468/22: Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija	90
2022/C 359/111	Zadeva T-469/22: Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija	91
2022/C 359/112	Zadeva T-471/22: Tožba, vložena 29. julija 2022 – QM/Svet	92
2022/C 359/113	Zadeva T-472/22: Tožba, vložena 29. julija 2022 – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	Zadeva T-473/22: Tožba, vložena 31. julija 2022 – Gürok Turizm ve Madencilik/EUIPO – Darvas in Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	Zadeva T-480/22: Tožba, vložena 3. avgusta 2022 – Panicongelados-Massas Congeladas/EUIPO–Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	Zadeva T-482/22: Tožba, vložena 5. avgusta 2022 – Thomas Henry/EUIPO (MATE MATE)	95
2022/C 359/117	Zadeva T-488/22: Tožba, vložena 8. avgusta 2022 – Kaufdas.online/EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	Zadeva T-489/22: Tožba, vložena 8. avgusta 2022 – Cathay Pacific Airways/Komisija	96
2022/C 359/119	Zadeva T-220/22: Sklep Splošnega sodišča z dne 22. julija 2022 – CiviBank/ECB	97
2022/C 359/120	Zadeva T-358/22: Sklep Splošnega sodišča z dne 20. julija 2022 – PQ/ESZD	97

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2022/C 359/01)***Zadnja objava**

UL C 340, 5.9.2022

Prejšnje objave

UL C 326, 29.8.2022

UL C 318, 22.8.2022

UL C 311, 16.8.2022

UL C 303, 8.8.2022

UL C 294, 1.8.2022

UL C 284, 25.7.2022

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SPLOŠNO SODIŠČE

Prisega nove članice in novega člana Splošnega sodišča

(2022/C 359/02)

Beatrix Ricziová in Tihamér Tóth, ki sta bila s sklepom predstavnikov vlad držav članic Evropske unije z dne 29. junija 2022 ⁽¹⁾ imenovana za sodnico in sodnika na Splošnem sodišču Evropske unije za obdobje od 30. junija 2022 do 31. avgusta 2022, sta 6. julija 2022 prisegla pred Sodiščem.

⁽¹⁾ UL L 173 z dne 30. junija 2022, str. 77.

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. maja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Općinski građanski sud u Zagrebu – Hrvaška) – A.H./Zagrebačka banka d.d.

(Zadeva C-567/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Nepošteni pogoji – Direktiva 93/13/EGS – Uporaba ratione temporis – Člen 10(1) – Posojilna pogodba, ki je bila sklenjena pred datumom pristopa države članice k Evropski uniji, vendar spremenjena po tem datumu – Člen 6 – Vračilo ugodnosti, ki jih je neupravičeno prejel prodajalec ali ponudnik – Nacionalna zakonodaja, s katero sta določena nadomestitev nepoštenih pogojev in povračilo preplačila, do katerega je prišlo zaradi teh pogojev – Uporaba ratione materiae – Člen 1(2) – Izključitev pogojev, ki temeljijo na obveznih zakonih ali predpisih)

(2022/C 359/03)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitevno sodišče

Općinski građanski sud u Zagrebu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A.H.

Tožena stranka: Zagrebačka banka d.d.

Izrek

Člen 1(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da na stvarno področje uporabe te direktive ne spadajo pogodbeni pogoji, ki temeljijo na določbah nacionalnega prava, na podlagi katerih je bil prodajalec ali ponudnik zavezan potrošniku ponuditi spremembo prvotne pogodbe na podlagi dogovora, katerega vsebina je določena s temi določbami, in je imel ta potrošnik možnost soglašati s tako spremembo.

⁽¹⁾ UL C 19, 18.1.2021.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. julija 2022 – Evropska komisija/VW, Evropski parlament, Svet Evropske unije

(Združene zadeve od C-116/21 P do C-118/21 P, C-138/21 P in C-139/21 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Javni uslužbenci – Pokojnina – Kadrovske predpisi za uradnike Evropske unije – Člen 20 Priloge VIII – Dodelitev družinske pokojnine – Preživeli zakonec nekdanjega uradnika, ki je prejemal starostno pokojnino – Zakonska zveza, ki je bila sklenjena po prenehanju delovnega razmerja tega uradnika – Pogoj, da je zakonska zveza na dan smrti uradnika trajala vsaj pet let – Člen 18 Priloge VIII – Zakonska zveza, sklenjena pred prenehanjem delovnega razmerja uradnika – Pogoj minimalnega trajanja zakonske zveze vsaj eno leto – Ugovor nezakonitosti člena 20 Priloge VIII – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 20 – Načelo enakega obravnavanja – Člen 21(1) – Načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti – Člen 52(1) – Neobstoj samovoljnega ali očitno neustreznega razlikovanja glede na cilj, ki ga želi doseči zakonodajalec Unije)

(2022/C 359/04)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

(Zadeva C-116/21 P)

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: G. Gattinara, B. Mongin in B. Schima, agenti)

Drugi stranki v postopku: VW (zastopnik: N. de Montigny, avocate), Evropski parlament (zastopniki: D. Boytha, J. Steele in J. Van Pottelberge, agenti), Svet Evropske unije (zastopniki: M. Alver, M. Bauer in R. Meyer, agenti)

(Zadeva C-117/21 P)

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: G. Gattinara, B. Mongin in B. Schima, agenti)

Drugi stranki v postopku: BT (zastopnik: J.-N. Louis, avocat), Evropski parlament (zastopniki: D. Boytha, J. Steele in J. Van Pottelberge, agenti), Svet Evropske unije (zastopnika: M. Alver in M. Bauer, agenta), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (zastopnik: N. Maes, advocaat, in J. Van Rossum, avocat)

(Zadeva C-118/21 P)

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: G. Gattinara, B. Mongin in B. Schima, agenti)

Drugi stranki v postopku: RN (zastopnik: F. Moyse, avocat), Evropski parlament (zastopnik: D. Boytha, J. Steele in J. Van Pottelberge, agenti)

(Zadeva C-138/21 P)

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopniki: M. Alver in M. Bauer, agenta)

Drugi stranki v postopku: BT (zastopnik: J.-N. Louis, avocat), Evropska komisija (zastopniki: G. Gattinara, B. Mongin in B. Schima, agenti), Evropski parlament (zastopniki: D. Boytha, J. Steele in J. Van Pottelberge, agenti), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (zastopnika: N. Maes, advocaat, in J. Van Rossum, avocat)

(Zadeva C-139/21 P)

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Alver in M. Bauer, agenta)

Druge stranke v postopku: VW (zastopnik: N. de Montigny, avocate), Evropska komisija (zastopniki: G. Gattinara, B. Mongin in B. Schima, agenti), Evropski parlament (zastopniki: D. Boytha, J. Steele in J. Van Pottelberge, agenti)

Izrek

1. Sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. decembra 2020, VW/Komisija (T-243/18, neobjavljena, EU:T:2020:619), z dne 16. decembra 2020, BT/Komisija (T-315/19, neobjavljena, EU:T:2020:622), in z dne 16. decembra 2020, RN/Komisija (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618), se razveljavijo.
2. Tožba VW v zadevi T-243/18, tožba BT v zadevi T-315/19 in tožba RN v zadevi T-442/17 RENV se zavrnejo.
3. VW nosi svoje stroške ter stroške Evropske komisije in Sveta Evropske unije tako v zadevi T-243/18 kot v zadevah C-116/21 P in C-139/21 P.
4. BT nosi svoje stroške ter stroške Evropske komisije in Sveta Evropske unije tako v zadevi T-315/19 kot v zadevah C-117/21 P in C-138/21 P.
5. RN nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije tako v zadevah F-104/15 in T-442/17 RENV kot v zadevi C-118/21 P.
6. Evropska komisija in RN nosita vsaka svoje stroške v zadevi T-695/16 P.
7. Evropski parlament in Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) nosita vsak svoje stroške v vseh zadevah, v katerih sta intervenirala na prvi oziroma pritožbeni stopnji, vključno, kar zadeva Evropski parlament, v zadevah F-104/15 in T-695/16 P.

⁽¹⁾ JO C 182 du 10.05.2021

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. julija 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper KL

(Zadeva C-168/21) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 2(4) – Pogoj dvojne kaznivosti – Člen 4, točka 1 – Razlog za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje – Preveritev, ki jo opravi izvršitveni pravosodni organ – Ravnanja, od katerih z vidika prava izvršitvene države članice le nekatera pomenijo kaznivo dejanje – Člen 49(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Načelo zakonitosti kaznivih dejanj in kazni)

(2022/C 359/05)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranka v postopku v glavni stvari

KL

Ob udeležbi: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Izrek

1. Člen 2(4) in člen 4, točka 1, Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da je pogoj dvojne kaznivosti iz teh določb izpolnjen v primeru, ko je bil evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti za dejanja, ki v odreditveni državi članici pomenijo kaznivo dejanje, katerega element je, da ta dejanja posegajo v pravne interese, varovane v tej državi članici, če ta dejanja tudi z vidika prava izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje, pri katerem pa poseg v ta varovani pravni interes ni element kaznivega dejanja.
2. Člen 2(4) in člen 4, točka 1, Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, v povezavi s členom 49(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati v tem smislu, da izvršitveni pravosodni organ ne sme zavrniti izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, če je bila ta kazen v odreditveni državi članici naložena, ker je zahtevana oseba storila eno kaznivo dejanje, ki je bilo izvršeno z več ravnanji, pri čemer v izvršitveni državi članici pomenijo kaznivo dejanje le nekatera od teh ravnanj.

(¹) UL C 228, 14.6.2021.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. julija 2022 – Evropska komisija/Republika Poljska in drugi
(Zadeva C-207/21 P) (¹)

(Pritožba – Razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa (EU) 2017/1442 – Člen 16(4) in (5) PEU – Člen 3(2) in (3) Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi – Uporaba racione temporis – Pravila glasovanja Sveta – Kvalificirana večina)

(2022/C 359/06)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot in C. Valero, agenti)

Druge stranke v postopku: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna, agent), Kraljevina Belgija, Republika Bolgarija, Francoska republika, Madžarska, Kraljevina Švedska (zastopniki: sprva H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev in O. Simonsson, nato H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev in O. Simonsson agenti)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Evropska komisija poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Republike Poljske.

(¹) UL C 206, 31.5.2021.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 14. julija 2022 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Avstrija) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. / Republika Avstrija, Bundesbeschaffung GmbH

(Združeni zadevi C-274/21 in C-275/21) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Javna naročila – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Neuporaba za postopke za izdajo začasne odredbe in revizijske postopke iz člena 2 Direktive 89/665/EGS ob neobstoju tujega elementa – Direktiva 2014/24/EU – Člen 33 – Izenačitev okvirnega sporazuma s pogodbo v smislu člena 2a(2) Direktive 89/665 – Nemožnost oddaje novega javnega naročila, če je bila količina in/ali največja vrednost zadevnih del, blaga ali storitev, določena z okvirnim sporazumom, že dosežena – Nacionalna ureditev, ki določa plačilo taks za dostop do sodišča v upravnih zadevah na področju javnih naročil – Obveznosti določitve in plačila taks za dostop do sodišča, dokler sodišče ne odloči o predlogu za izdajo začasne odredbe ali reviziji – Nepregleden postopek javnega razpisa – Načeli učinkovitosti in enakovrednosti – Polni učinek – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Direktiva 89/665 – Členi 1, 2 in 2a – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Nacionalna ureditev, ki določa zavrženje zahtevka za revizijo v primeru neplačila taks za dostop do sodišča – Določitev ocenjene vrednosti javnega naročila)

(2022/C 359/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Toženi stranki: Republika Avstrija, Bundesbeschaffung GmbH

Izrek

1. Člen 1(1) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil blaga in gradenj, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014, je treba razlagati tako, da sklenitev okvirnega sporazuma z enim samim gospodarskim subjektom v skladu s členom 33(3) Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES ustreza sklenitvi pogodbe iz člena 2a(2) Direktive 89/665, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23.
2. Člen 33(3) Direktive 2014/24 je treba razlagati tako, da se naročnik pri oddaji novega naročila ne more več opreti na okvirni sporazum, katerega največja količina in/ali najvišja vrednost zadevnih gradenj, blaga ali storitev, določena v njem, je bila že dosežena oziroma sta bili že doseženi, razen če oddaja tega naročila ne povzroči bistvene spremembe tega okvirnega sporazuma, kakor je to določeno v členu 72(1)(e) te direktive.
3. Načelo enakovrednosti je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki za predloge za izdajo začasne odredbe in zahtevke za revizijo v zvezi s postopkom oddaje javnega naročila določa drugačna postopkovna pravila od tistih, ki se med drugim uporabljajo v civilnih postopkih.
4. Člen 1(1) Direktive 89/665, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23, v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero mora posameznik v predlogu za izdajo začasne odredbe ali zahtevku za revizijo opredeliti zadevni postopek oddaje javnega naročila in ločeno izpodbojno odločitev, ki jo izpodbija, če se je naročnik odločil za postopek oddaje javnega naročila brez predhodne objave obvestila o javnem naročilu in obvestilo o oddaji javnega naročila še ni bilo objavljeno.

5. Člen 2(1) Direktive 89/665, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23, v povezavi s členom 47 Listine o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da:
- nasprotuje nacionalni ureditvi, ki sodišču, ki odloča o predlogu za izdajo začasne odredbe, s katerim se naročniku preprečijo nabave, nalaga, da pred odločitvijo o tem predlogu določi vrsto zadevnega postopka oddaje javnega naročila, (ocenjeno) vrednost zadevnega naročila in skupno število ločeno izpodbojnih odločitev ter po potrebi sklope, ki izhajajo iz zadevnega postopka oddaje javnega naročila, zgolj za izračun zneska pavšalnih sodnih taks, ki jih mora nujno plačati vlagatelj tega predloga, sicer bi bil navedeni predlog zgolj iz tega razloga zavržen, če se je naročnik odločil za postopek oddaje javnega naročila brez predhodne objave obvestila o javnem naročilu in če v trenutku vložitve zahtevka za revizijo za razglasitev ničnosti odločitve v zvezi s tem postopkom obvestilo o oddaji naročila še ni bilo objavljeno;
 - ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki sodišču, ki odloča o zahtevku za revizijo za razveljavitev ločeno izpodbojne odločitve naročnika, nalaga, da pred odločitvijo o tem zahtevku določi vrsto zadevnega postopka oddaje javnega naročila, (ocenjeno) vrednost zadevnega naročila in skupno število ločeno izpodbojnih odločitev ter po potrebi sklope, ki izhajajo iz zadevnega postopka oddaje javnega naročila, zgolj za izračun zneska pavšalnih sodnih taks, ki ga bo moral vlagatelj zahtevka za revizijo nujno plačati, sicer bi bil njegov zahtevek za revizijo zgolj iz tega razloga zavržen.
6. Člen 47 Listine o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero mora posameznik, ki vloži predlog za izdajo začasne odredbe ali zahtevek za revizijo, plačati pavšalne sodne takse v znesku, ki ga ni mogoče predvideti, če se je naročnik odločil za postopek oddaje javnega naročila brez predhodne objave obvestila o javnem naročilu ali, po potrebi, brez poznejše objave obvestila o oddaji naročila, tako da je mogoče, da ta posameznik ne more vedeti za ocenjeno vrednost zadevnega naročila in število ločeno izpodbojnih odločitev, ki jih je sprejel naročnik in na podlagi katerih so bile te takse izračunane.

(¹) UL C 320, 9.8.2021.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 1. avgusta 2022 – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS/Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Španija, Francoska republika

(Zadeva C-310/21 P) (¹)

(Pritožba – Energija – Uredba (EU) št. 347/2013 – Vseevropska energetska infrastruktura – Projekti skupnega interesa Evropske unije – Člen 3(4) in člen 16 – Prenos pristojnosti na Evropsko komisijo – Člen 290 PDEU – Delegirana uredba (EU) št. 2020/389 – Sprememba seznama projektov skupnega interesa Unije – Akt, ki ga sprejme Komisija – Pravica Evropskega parlamenta in Sveta Evropske unije do ugovora – Rok – Narava akta pred iztekom tega roka)

(2022/C 359/08)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Prtožniki: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zastopniki: C. Davis in S. Goldberg, solicitors, ter E. White, avocat)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopnika: O. Beynet in B. De Meester, agenta), Kraljevina Španija (zastopnica: M. J. Ruiz Sánchez, agentka), Zvezna republika Nemčija, Francoska republika

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbam Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl in Aquind SAS se naloži, da poleg svojih stroškov nosijo stroške Evropske komisije.
3. Kraljevina Španija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 320, 9.8.2021.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 14. julija 2022 – SGI Studio Galli Ingegneria Srl/Evropska komisija
(Zadeva C-371/21 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Arbitražna klavzula – Sedmi okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007 – 2013) – Sporazum o nepovratnih sredstvih – Projekt Marsol – Upravičeni stroški – Poročilo o preiskavi Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), s katerim je bilo ugotovljeno, da nekateri priglašeni stroški niso bili upravičeni – Povračilo plačanih zneskov – Pravica do dostopa do spisa OLAF – Pravica do izjave – Dokazno breme – Izkrivljanje dejstev – Dokazna vrednost – Načelo sorazmernosti – Neupravičena obogatitev)

(2022/C 359/09)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (zastopniki: V. Catenacci, F. S. Marini in R. Viglietta, avvocati)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: J. Estrada de Solà in S. Romoli, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi SGI Studio Galli Ingegneria Srl se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 310, 2.8.2021.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 14. julija 2022 – Romunija/Komisija

(Zadeva C-401/21 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Kohezijski sklad in Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Uredba (EU) št. 1303/2013 – Stopnja sofinanciranja, ki se uporablja – Sprememba stopnje, do katere je prišlo med predložitvijo končnega zahtevka za vmesno plačilo in sprejetjem obračuna – Načeli enoletnosti obračuna in prepovedi retroaktivnosti)

(2022/C 359/10)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Pritožnik: Romunija (zastopnici: L.-E. Bațagoi in E. Gane, agentki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnici: A. Armenia in S. Pardo Quintillán, agentki)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. Romunija poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so nastali Evropski komisiji.

(¹) UL C 329, 16.8.2021.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 1. avgusta 2022 – Petrus Kerstens/Evropska komisija

(Zadeva C-447/21 P) (¹)

(Pritožba – Javni uslužbenci – Disciplinski postopek – Prošnje za pomoč – Zavrnitev – Elektronsko vročanje odločb – Ničnostna tožba – Rok za vložitev tožbe – Začetek teka – Prepozno vložena tožba)

(2022/C 359/11)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Petrus Kerstens (zastopnik: C. Mourato, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnik: T. S. Bohr, agent)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Petrusu Kerstenu se naloži, da nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.

(¹) UL C 431, 25.10.2021.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. julija 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta domstolen – Švedska) – CC/VO

(Zadeva C-572/21) (¹)

(Predhodno odločanje – Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Starševska odgovornost – Uredba (ES) št. 2201/2003 – Člen 8(1) in člen 61(a) – Splošna pristojnost – Načelo ustalitve pristojnosti – Prenos otrokovega običajnega prebivališča med postopkom iz države članice Evropske unije v tretjo državo pogodbenico Haaske konvencije iz leta 1996)

(2022/C 359/12)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Högsta domstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CC

Tožena stranka: VO

Izrek

Člen 8(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 v povezavi s členom 61(a) te uredbe je treba razlagati tako, da sodišče države članice, ki odloča o sporu v zvezi s starševsko odgovornostjo, ne ohrani pristojnosti za odločanje o tem sporu na podlagi tega člena 8(1), če je bilo običajno prebivališče zadevnega otroka med postopkom zakonito preneseno na območje tretje države, ki je pogodbenica Konvencije o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju, uveljavljanju in sodelovanju glede starševske odgovornosti in ukrepov za varstvo otrok, sklenjene 19. oktobra 1996 v Haagu.

(¹) UL C 481, 29.11.2021.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 1. avgusta 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal da Relação de Évora– Portugalska) – kazenski postopek zoper TL

(Zadeva C-242/22 PPU) (¹)

(Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Direktiva 2010/64/EU – Pravica do tolmačenja in prevajanja – Člen 2(1) in člen 3(1) – Pojem „bistven dokument“ – Direktiva 2012/13/EU – Pravica do obveščeniosti v kazenskem postopku – Člen 3(1)(d) – Področje uporabe – Neobstoj prenosa v nacionalno pravo – Neposredni učinek – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47 in člen 48(2) – Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin – Člen 6 – Pogojna obsodba na zaporno kazen – Neizpolnitev obveznosti iz režima preizkusne dobe – Opustitev prevoda bistvenega dokumenta in nezagotovitev tolmača pri sestavi tega dokumenta – Preklic odložitve izvršitve – Neobstoj prevoda procesnih aktov v zvezi s tem preklicem – Posledice za veljavnost navedenega preklica – Kršitev postopka, ki povzroči relativno ničnost)

(2022/C 359/13)

Jezik postopka: portugalsščina

Predložitevno sodišče

Tribunal da Relação de Évora

Stranka kazenskega postopka v glavni stvari

TL

ob udeležbi: Ministério Público

Izrek

Člen 2(1) in člen 3(1) Direktive 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih ter člen 3(1)(d) Direktive 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščeniosti v kazenskem postopku v povezavi s členom 47 in členom 48(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter načelom učinkovitosti je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, v skladu s katero se mora na kršitev pravic iz navedenih določb teh direktiv upravičenec do teh pravic sklicevati v določenem roku, sicer pride do prekluzije, kadar ta rok začne teči, še preden je bila zadevna oseba v jeziku, ki ga govori ali razume, obveščena o obstoju in obsegu svoje pravice do tolmačenja in prevajanja na eni strani ter o obstoju in vsebini zadevnega bistvenega dokumenta ter njegovih učinkih na drugi strani.

(¹) UL C 257, 4.7.2022.

Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 24. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Judiciaire – Bobigny – Francija) – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD

(Zadeva C-288/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Varstvo potrošnikov – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Posojilna pogodba, izražena v tuji valuti (švicarski frank) – Pogoji, zaradi katerih je posojilojemalec izpostavljen valutnemu tveganju – Člen 4(2) – Zahtevi po razumljivosti in preglednosti – Dokazno breme – Člen 3(1) – Znatno neravnotežje – Člen 5 – Sestava pogodbenega pogoja v jasnem in razumljivem jeziku)

(2022/C 359/14)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Stranki

Tožeča stranka: BNP Paribas Personal Finance SA

Tožena stranka: ZD

Izrek

1. Člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da pojem „glavni predmet pogodbe“ v smislu te določbe zajema pogoje posojilne pogodbe, ki določajo, da je tuja valuta obračunska valuta in da je euro valuta plačila, zaradi česar valutno tveganje nosi posojilojemalec, če se s temi pogoji določa bistven element, ki navedeno pogodbo opredeljuje.
2. Člen 4(2) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da je v okviru posojilne pogodbe v tuji valuti zahteva po preglednosti pogojev te pogodbe, ki določajo, da je tuja valuta obračunska valuta in da je euro valuta plačila, zaradi česar valutno tveganje nosi posojilojemalec, izpolnjena, če je prodajalec ali ponudnik potrošniku predložil zadostne in natančne informacije, ki povprečnemu potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, omogočajo, da razume konkretno delovanje zadevnega finančnega mehanizma in tako oceni tveganje potencialno znatnih negativnih ekonomskih posledic takih pogojev za svoje finančne obveznosti med celotnim trajanjem navedene pogodbe.
3. Direktivo 93/13 je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi dokazno breme glede jasnosti in razumljivosti pogodbenega pogoja v smislu člena 4(2) te direktive nosil potrošnik.
4. Člen 3(1) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da pogoji posojilne pogodbe, ki določajo, da je tuja valuta obračunska valuta in da je euro valuta plačila, zaradi česar valutno tveganje, ne da bi bilo omejeno, nosi posojilojemalec, lahko v škodo potrošnika povzročijo znatno neravnotežje v pravicah in obveznostih strank, ki izhajajo iz navedene pogodbe, če prodajalec ali ponudnik – ob izpolnitvi zahteve po preglednosti v razmerju do potrošnika – ni mogel razumno pričakovati, da bi ta potrošnik sprejel nesorazmerno valutno tveganje, ki izhaja iz takšnih pogojev.

⁽¹⁾ UL C 297, 7.9.2020.

Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 23. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rayonen sad Lukovit – Bolgarija) – kazenski postopek zoper AZ

(Zadeva C-454/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Promet – Direktiva 1999/37/ES – Dokumenti za registracijo vozil – Direktiva 2014/45/EU – Redni tehnični pregledi motornih vozil – Člen 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni – Vožnja nepravilno registriranega vozila – Kazni – Neobstoj izvajanja prava Unije – Očitna nepristojnost Sodišča)

(2022/C 359/15)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Rayonen sad Lukovit

Stranka

AZ

Izrek

Sodišče Evropske Unije je očitno nepristojno za odgovor na vprašanja, ki jih je postavilo Rayonen sad Lukovit (okrožno sodišče v Lukovitu, Bolgarija) z odločbo z dne 23. septembra 2020.

⁽¹⁾ UL C 433, 14.12.2020.

Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 7. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Avstrija) – J.P./B.d.S.L.

(Zadeva C-521/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Direktiva 1999/62/ES – Cestne pristojbine za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila – Cestnine – Neplačilo – Sankcije – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 50 – Načelo ne bis in idem – Člen 94(c) Poslovnika – Neobstoj zadostnih pojasnil – Neobstoj povezave med zaproseno razlago prava Unije in resničnostjo ali predmetom spora v glavni – Očitna nedopustnost)

(2022/C 359/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranki

Tožeča stranka: J.P.

Tožena stranka: B.d.S.L.

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (deželno upravno sodišče za Zgornjo Avstrijo, Avstrija) z odločbo z dne 15. oktobra 2020, je očitno nedopusten.

⁽¹⁾ UL C 35, 1.2.2021.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Efeteio Athinon– Grčija) – VP, CX, RG, TR in drugi/Elliniko Dimosio

(Zadeva C-133/21) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 1999/70/ES – Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP – Določba 4 – Načelo nediskriminacije – Zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju – Nacionalna ureditev, ki uvaja različno obravnavanje na področju plačila med delavci, zaposlenimi na podlagi podjemne pogodbe za določen čas in delavci, zaposlenimi na podlagi pogodbe za nedoločen čas – Neupravičenost – Pojem „objektivni razlogi“)

(2022/C 359/17)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Efeteio Athinon

Stranke

Tožeče stranke: VP, CX, RG, TR in drugi

Tožena stranka: Elliniko Dimosio

Izrek

Določbo 4, točko 1, okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je v Prilogi k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero delavec, zaposlen za določen čas, katerega pogodba je opredeljena kot podjemna pogodba, nima pravice prejemati plačila, ki ustreza plačilu delavca za nedoločen čas, ker je opravil delo na podlagi pogodbe za določen čas, v vednosti, da je bil namen te pogodbe zadovoljevanje stalnih in trajnih potreb njegovega delodajalca.

⁽¹⁾ UL C 206, 31.5.2021.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španija) 27. januarja 2022 – MP/ Consejería de Presidencia

(Zadeva C-59/22)

(2022/C 359/18)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: MP

Nasprotna stranka: Consejería de Presidencia

Vprašanja za predhodno odločanje

A) Ali je treba delavca, zaposlenega „za nedoločen čas, a ne za stalno“ („indefinido no fijo“), kot je opisan v tem sklepu, za namene določbe 2 sporazuma, priloženega Direktivi Sveta 1999/70/ES ⁽¹⁾ z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP šteti za „delavca, zaposlenega za določen čas“, ter ali je zajet s področjem uporabe okvirnega sporazuma in zlasti določbe 5 tega sporazuma?

- B) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba za namene uporabe določbe 5 okvirnega sporazuma, ki je priložen Direktivi 1999/70/ES, šteti, da gre v primeru delavca, ki je v javni upravi zaposlen na podlagi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, a ne za stalno, v kateri ni določen čas, za katerega je sklenjena, ampak je njeno trajanje pogojeno z objavo in zapolnitvijo delovnega mesta, ki bi bila razlog za njeno prenehanje, taka objava pa v obdobju med datumom začetka delovnega razmerja in prvo polovico leta 2021 ni bila opravljena, za „verizenje“ pogodb za določen čas ali zaporedne obnovitve takih pogodb?
- C) Ali je treba določbo 5 Direktive Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP razlagati tako, da nasprotuje taki razlagi člena 15(5) Estatuto de los Trabajadores (zakon o delovnih razmerjih) (katerega namen je prenos Direktive in ki za to določa, da skupno trajanje vseh zaporednih pogodb za določen čas v referenčnem obdobju 30 mesecev ne sme presegati 24 mesecev), v skladu s katero se za ugotavljanje spoštovanja te omejitve ne upoštevajo obdobja, v katerih je oseba delala kot delavec, zaposlen za nedoločen čas, a ne za stalno, saj v tem primeru za take pogodbe ne bi bilo nobenih omejitev glede njihovega trajanja, njihovega števila ali razlogov za njihovo obnovitev ter njihovega veriženja z drugimi pogodbami?
- D) Ali določba 5 sporazuma, ki je priložen Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne določa nobene omejitve (glede števila, trajanja ali razlogov) za izrecne ali tihe obnovitve določene pogodbe za določen čas, kakršna je pogodba delavcev, ki so v javnem sektorju zaposleni za nedoločen čas, a ne za stalno, temveč določa le omejitev za skupno trajanje pri veriženju te pogodbe z drugimi pogodbami za določen čas?
- E) Ali je treba glede na to, da španski zakonodajalec ni določil nobenih omejitev za izrecne ali tihe obnovitve pogodb o zaposlitvi delavcev, zaposlenih za nedoločen čas, a ne za stalno, v primeru delavca v javnem sektorju, kakršen je ta iz obravnavane zadeve, ki ima sklenjeno pogodbo za nedoločen čas, a ne za stalno, katere trajanje ni bilo nikdar izraženo ali določeno in ki je bila podaljševana do leta 2021, ne da bi bil razpisan izbirni postopek za zapolnitev njegovega delovnega mesta in odpravo položaja začasnosti, šteti, da je bila kršena določba 5 sporazuma, priloženega Direktivi 1999/70/ES?
- F) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se v zadostni meri odvrta od veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki zahtevam, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16 (²), Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17 (³), Rossato, ustrezajo tudi glede tega, da mora biti povračilo škode, ki jo je utrpel delavec, opravljeno z *restitutio in integrum*, če je z njo predpisana le opredeljena in objektivna odpravnina (vsota dvajsetdnevni plač za vsako leto dela, a ne več kot enoletna plača), ne določa pa nobene dodatne odškodnine za popolno povračilo nastale škode, če je ta večja od tega zneska?
- G) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se v zadostni meri odvrta od veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki zahtevam, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16, Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17, Rossato, ustrezajo tudi glede povračila škode, ki jo je utrpel delavec, če določa le odpravnino, ki je dolgovana ob prenehanju pogodbe zaradi zapolnitve delovnega mesta, ne določa pa nobene odškodnine med trajanjem pogodbe, ki bi se priznala kot alternativa temu, da se ugotovi, da gre za pogodbo za nedoločen čas? Ali bi bilo treba v sporu, v katerem je sporno le to, da delavec ni zaposlen za nedoločen čas, pri čemer pa njegova pogodba o zaposlitvi ni prenehala, kot alternativo temu, da se ugotovi, da je v delovnem razmerju za nedoločen čas, priznati odškodnino za škodo, ki je nastala zaradi začasnosti delovnega razmerja?
- H) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se javne organe in subjekte javnega sektorja v zadostni meri odvrta od veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki so namenjeni „preprečevanju in sankcioniranju zlorab pogodb za določen čas“ s strani delodajalca v razmerju do drugih delavcev in v prihodnje ter ki so v skladu z zahtevami, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16, Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17, Rossato, če gre pri teh ukrepih za zakonske določbe, uvedene od leta 2017 dalje (34. dodatna določba Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (zakon 3/2017 z dne 27. junija 2017 o splošnem državnem proračunu za leto 2017), 43. dodatna določba Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (zakon 6/2018 z dne 3. julija 2018 o splošnem državnem proračunu za leto 2018) in Real Decreto-ley

14/2021, de 6 de julio (kraljeva uredba-zakon 14/2021 z dne 6. julija 2021)), v skladu s katerimi se za „nezakonita dejanja“ odgovarja, pri čemer pa je ta odgovornost opredeljena zgolj s splošnim napotilom na predpise, ki niso navedeni, v kontekstu tisočih sodb, v katerih so bili delavci zaradi kršitve pravil o zaposlovanju za določen čas razglašeni za delavce, zaposlene za nedoločen čas, a ne za stalno, pa ni razviden noben konkreten primer uveljavljanja odgovornosti?

- I) Če bi se te določbe štejele za dovolj odvrčilne, ali se glede na to, da so bile prvič uvedene leta 2017, lahko uporabijo tako, da se pogodbe ne spremenijo v pogodbe za nedoločen čas, če so pogoji za takšno spremembo zaradi kršitve določbe 5 okvirnega sporazuma obstajali že prej, ali pa bi to pomenilo, da se te določbe uporabijo retroaktivno in z razlastitvenim učinkom?
- J) Če se ugotovi, da španska zakonodaja ne vsebuje ukrepov, ki so dovolj odvrčilni, ali bi morala biti posledica tega, da delodajalec iz javnega sektorja krši določbo 5 okvirnega sporazuma, priloženega k Direktivi 1999/70/ES, ta, da se pogodba šteje za pogodbo za nedoločen čas, a ne za stalno, ali pa je treba ugotoviti, da je delavec zaposlen za nedoločen čas v polnem pomenu tega izraza?
- K) Ali je treba na podlagi okvirnega sporazuma, priloženega Direktivi 1999/70/ES, in sodne prakse Sodišča, v kateri je razlagana, pogodbo spremeniti v pogodbo za nedoločen čas tudi, če bi se štelo, da je to v nasprotju s členoma 23(2) in 103(3) španske ustave, če se razlagata tako, da določata, da je dostop do vseh zaposlitev v javnem sektorju, vključno s temi, ki se izvedejo na podlagi delovnopравnih predpisov, mogoč le, če je kandidat uspešen v natečajnem postopku, v katerem se uporabljajo načela enakosti, zaslužnosti, sposobnosti ter javnosti?
- L) Ali je treba spremembo pogodbe konkretnega delavca v pogodbo za nedoločen čas opustiti, če je z zakonom določeno, da je treba razpisati postopek konsolidacije zaposlitev za določen čas z javno objavo delovnega mesta, ki ga zaseda delavec, pri čemer je treba upoštevati, da je treba v tem postopku zagotoviti „spoštovanje načel svobodne konkurence, enakosti, zaslužnosti, sposobnosti ter javnosti“ in da zato delavec, pri katerem je prišlo do veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb za določen čas, morda ne bo konsolidiral svojega delovnega mesta, ker bo dodeljeno drugi osebi, zaradi česar bo njegova pogodba prenehala, njemu pa bo pripadla odpravnina v višini, ki ustreza vsoti dvajsetdnevni plač za vsako leto zaposlitve in ne presega enoletne plače?
- M) Ali je delavec, tudi če njegova pogodba o zaposlitvi ni bila odpovedana, upravičen do odškodnine, ki je enaka temu znesku ali višja od njega ter ki jo, če njena višina ni zakonsko opredeljena, določijo sodišča, iz naslova veriženja pogodb ali obnovitve njegove pogodbe, ki sta v nasprotju z določbo 5?
- N) Ali – in če da, kako – na zgornja vprašanja vpliva dejstvo, da gre za delovno razmerje za nedoločen čas, a ne za stalno, s cikličnim razporedom dela, če je bila posledica tega to, da so se obdobje za obdobjem nizale pogodbe za določen čas, kot je navedeno v pritožbi delavke?

⁽¹⁾ UL 1999, L 175, str. 43.

⁽²⁾ EU:C:2018:166

⁽³⁾ EU:C:2019:387

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španija) 17. februarja 2022 – IP / Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

(Zadeva C-110/22)

(2022/C 359/19)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: IP

Nasprotna stranka: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Vprašanja za predhodno odločanje

- A) Ali je treba delavca, zaposlenega „za nedoločen čas, a ne za stalno“ („indefinido no fijo“), kot je opisan v tej odločbi, za namene določbe 2 sporazuma, priloženega k Direktivi Sveta 1999/70/ES⁽¹⁾ z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, šteti za „delavca, zaposlenega za določen čas“, ter ali je zajet s področjem uporabe okvirnega sporazuma in zlasti določbe 5 tega sporazuma?
- B) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba za namene uporabe določbe 5 okvirnega sporazuma, ki je priložen k Direktivi 1999/70/ES, šteti, da gre v primeru delavca, ki je v javni upravi zaposlen na podlagi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, a ne za stalno, v kateri ni določen čas, za katerega je sklenjena, ampak je njeno trajanje pogojeno s prihodnjim razpisom in zapolnitvijo delovnega mesta, vendar takega razpisa ni bilo med letom 2002 in prvo polovico 2021, za „verizenje“ pogodb za določen čas ali zaporedne obnovitve takih pogodb?
- C) Ali je treba določbo 5 Direktive Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP razlagati tako, da nasprotuje taki razlagi člena 15(5) Estatuto de los Trabajadores (zakon o delovnih razmerjih) (katerega namen je prenos Direktive in ki za to določa, da skupno trajanje vseh zaporednih pogodb za določen čas v referenčnem obdobju 30 mesecev ne sme presegati 24 mesecev), v skladu s katero se za ugotavljanje spoštovanja te omejitve ne upoštevajo obdobja, v katerih je oseba delala kot delavec, zaposlen za nedoločen čas, a ne za stalno, saj v tem primeru za take pogodbe ne bi bilo nobenih omejitev glede njihovega trajanja, njihovega števila ali razlogov za njihovo obnovitev ter njihovega verizenja z drugimi pogodbami?
- D) Ali določba 5 sporazuma, ki je priložen k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne določa nobene omejitve (glede števila, trajanja ali razlogov) za izrecne ali tihe obnovitve določene pogodbe za določen čas, kakršna je pogodba delavcev, ki so v javnem sektorju zaposleni za nedoločen čas, a ne za stalno, temveč določa le omejitve za skupno trajanje pri verizenju te pogodbe z drugimi pogodbami za določen čas?
- E) Ali je treba glede na to, da španski zakonodajalec ni določil nobenih omejitev za izrecne ali tihe obnovitve pogodb o zaposlitvi delavcev, zaposlenih za nedoločen čas, a ne za stalno, v primeru delavca v javnem sektorju, kakršen je ta iz obravnavane zadeve, ki ima sklenjeno pogodbo za nedoločen čas, a ne za stalno, katere trajanje ni bilo nikdar izraženo ali določeno in ki je bila podaljševana vsaj od leta 2002 (vrnitev na delo po odpovedi pogodbe o zaposlitvi) do leta 2021, ne da bi bil razpisan izbirni postopek za zapolnitev njegovega delovnega mesta in odpravo položaja začasnosti, šteti, da je bila kršena določba 5 sporazuma, priloženega k Direktivi 1999/70/ES?
- F) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se v zadostni meri odvraca od verizenja ali zaporednih obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki zahtevam, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16⁽²⁾, Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17⁽³⁾, Rossato, ustrezajo tudi glede tega, da mora biti povračilo škode, ki jo je utrpel delavec, opravljeno z *restitutio in integrum*, če je z njo predpisana le opredeljena in objektivna odpravnina (vsota dvajsetdnevni plač za vsako leto dela, a ne več kot enoletna plača), ne določa pa nobene dodatne odškodnine za popolno povračilo nastale škode, če je ta večja od tega zneska?
- G) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se v zadostni meri odvraca od verizenja ali zaporednih obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki zahtevam, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16, Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17, Rossato, ustrezajo tudi glede povračila škode, ki jo je utrpel delavec, če določa le odpravnino, ki je dolgovana ob prenehanju pogodbe zaradi zapolnitve delovnega mesta, ne določa pa nobene odškodnine med trajanjem pogodbe, ki bi se priznala kot alternativa temu, da se ugotovi, da gre za pogodbo za nedoločen čas? Ali bi bilo treba v sporu, v katerem je sporno le to, da delavec ni zaposlen za nedoločen čas, pri čemer pa njegova pogodba o zaposlitvi ni prenehala, kot alternativo temu, da se ugotovi, da je v delovnem razmerju za nedoločen čas, priznati odškodnino za škodo, ki je nastala zaradi začasnosti delovnega razmerja?

- H) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se javne organe in subjekte javnega sektorja v zadostni meri odvrta od veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki so namenjeni „preprečevanju in sankcioniranju zlorab pogodb za določen čas“ s strani delodajalca v razmerju do drugih delavcev in v prihodnje ter ki so v skladu z zahtevami, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16, Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17, Rossato, če gre pri teh ukrepih za zakonske določbe, uvedene od leta 2017 dalje (34. dodatna določba Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (zakon 3/2017 z dne 27. junija 2017 o splošnem državnem proračunu za leto 2017), 43. dodatna določba Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (zakon 6/2018 z dne 3. julija 2018 o splošnem državnem proračunu za leto 2018) in Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (kraljeva uredba-zakon 14/2021 z dne 6. julija 2021)), v skladu s katerimi se za „nezakonita dejanja“ odgovarja, pri čemer pa je ta odgovornost opredeljena zgolj s splošnim napotilom na predpise, ki niso navedeni, v kontekstu tisočih sodb, v katerih so bili delavci zaradi kršitve pravil o zaposlovanju za določen čas razglašeni za delavce, zaposlene za nedoločen čas, a ne za stalno, pa ni razviden noben konkreten primer uveljavljanja odgovornosti?
- I) Če bi se te določbe štete za dovolj odvrtačilne, ali se glede na to, da so bile prvič uvedene leta 2017, lahko uporabijo tako, da se prepreči, da bi se pogodbe spremenile v pogodbe za nedoločen čas, če so pogoji za takšno spremembo zaradi kršitve določbe 5 okvirnega sporazuma obstajali že prej, ali pa bi to pomenilo, da se te določbe uporabijo retroaktivno in tako, da povzročijo odvzem že pridobljenih pravic?
- J) Če se ugotovi, da španska zakonodaja ne vsebuje ukrepov, ki so dovolj odvrtačilni, ali bi morala biti posledica tega, da delodajalec iz javnega sektorja krši določbo 5 okvirnega sporazuma, priloženega k Direktivi 1999/70/ES, ta, da se pogodba šteje za pogodbo za nedoločen čas, a ne za stalno, ali pa je treba ugotoviti, da je delavec zaposlen za nedoločen čas v polnem pomenu tega izraza brez posebnosti?
- K) Ali je treba na podlagi okvirnega sporazuma, priloženega k Direktivi 1999/70/ES, in sodne prakse Sodišča, v kateri je razlagana, na podlagi načela primarnosti prava Unije pogodbo spremeniti v pogodbo za nedoločen čas tudi, če bi se štelo, da je to v nasprotju s členoma 23(2) in 103(3) španske ustave, če se razlagata tako, da določata, da je dostop do vseh zaposlitev v javnem sektorju, vključno s temi, ki se izvedejo na podlagi delovnopравnih predpisov, mogoč le, če je kandidat uspešen v natečajnem postopku, v katerem se uporabljajo načela enakosti, zaslužnosti, sposobnosti ter javnosti? Ali je treba glede na to, da je mogoče drugačna razlaga od te, ki ji sledi Tribunal Constitucional (ustavno sodišče), za ustavna pravila države uporabiti načelo skladne razlage, tako da je obvezno izbrati razlago, na podlagi katere so ta pravila skladna s pravom Unije, pri čemer se v tem primeru šteje, da člena 23(2) in 103(3) španske ustave ne nalagata uporabe načel enakosti, zaslužnosti in sposobnosti v postopkih zaposlovanja uslužbencev, zaposlenih na podlagi delovnopравnih predpisov?
- L) Ali se pogodbe ne sme spremeniti v pogodbo za nedoločen čas na podlagi okvirnega sporazuma, priloženega k Direktivi 1999/70/ES, in sodne prakse Sodišča Evropske unije, v kateri je razlagana, če se, preden se ta sprememba sodno odredi, z zakonom določi postopek konsolidacije začasne zaposlitve, ki ga je treba izvesti v naslednjih letih in ki predvideva izvedbo javnih natečajev za delovno mesto, ki ga zaseda delavec, pri čemer je treba upoštevati, da je treba v tem postopku zagotoviti „spoštovanje načel svobodne konkurence, enakosti, zaslužnosti, sposobnosti ter javnosti“ in da zato delavec, pri katerem je prišlo do veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb za določen čas, lahko konsolidira svoje delovno mesto, morda pa tudi ne, ker bo dodeljeno drugi osebi, zaradi česar bo njegova pogodba prenehala, njemu pa bo pripadla odpravnina v višini, ki ustreza vsoti dvajsetdnevni plač za vsako leto zaposlitve in ne presega enoletne plače?

⁽¹⁾ UL 1999, L 175, str. 43.

⁽²⁾ EU:C:2018:166

⁽³⁾ EU:C:2019:387

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španija) 3. marca 2022 – IK / Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

(Zadeva C-159/22)

(2022/C 359/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: IK

Nasprotna stranka: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Vprašanja za predhodno odločanje

- A) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se v zadostni meri odvrta od veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki zahtevam, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16 (¹), Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17 (²), Rossato, ustrezajo tudi glede tega, da mora biti povračilo škode, ki jo je utrpel delavec, opravljeno z *restitutio in integrum*, če je z njo predpisana le opredeljena in objektivna odpravnina (vsota dvajsetdnevnih plač za vsako leto dela, a ne več kot enoletna plača), ne določa pa nobene dodatne odškodnine za popolno povračilo nastale škode, če je ta večja od tega zneska?
- B) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se v zadostni meri odvrta od veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki zahtevam, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16, Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17, Rossato, ustrezajo tudi glede povračila škode, ki jo je utrpel delavec, če določa le odpravnino, ki je dolgovana ob prenehanju pogodbe zaradi zapolnitve delovnega mesta, ne določa pa nobene odškodnine med trajanjem pogodbe, ki bi se priznala kot alternativa temu, da se ugotovi, da gre za pogodbo za nedoločen čas? Ali bi bilo treba v sporu, v katerem je sporno le to, da delavec ni zaposlen za nedoločen čas, pri čemer pa njegova pogodba o zaposlitvi ni prenehala, kot alternativo temu, da se ugotovi, da je v delovnem razmerju za nedoločen čas, priznati odškodnino za škodo, ki je nastala zaradi začasnosti delovnega razmerja?
- C) Ali je mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja vsebuje ukrepe, s katerimi se javne organe in subjekte javnega sektorja v zadostni meri odvrta od veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb za določen čas, ki so v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma, in ki so namenjeni „preprečevanju in sankcioniranju zlorab pogodb za določen čas“ s strani delodajalca v razmerju do drugih delavcev in v prihodnje ter ki so v skladu z zahtevami, ki jih je Sodišče opredelilo v sodbah z dne 7. marca 2018 v zadevi C-494/16, Santoro, in z dne 8. maja 2019 v zadevi C-494/17, Rossato, če gre pri teh ukrepih za zakonske določbe, uvedene od leta 2017 dalje (34. dodatna določba Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (zakon 3/2017 z dne 27. junija 2017 o splošnem državnem proračunu za leto 2017), 43. dodatna določba Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (zakon 6/2018 z dne 3. julija 2018 o splošnem državnem proračunu za leto 2018) in Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (kraljeva uredba-zakon 14/2021 z dne 6. julija 2021)), v skladu s katerimi se za „nezakonita dejanja“ odgovarja, pri čemer pa je ta odgovornost opredeljena zgolj s splošnim napotilom na predpise, ki niso navedeni, v kontekstu tisočih sodb, v katerih so bili delavci zaradi kršitve pravil o zaposlovanju za določen čas razglašeni za delavce, zaposlene za nedoločen čas, a ne za stalno, pa ni razviden noben konkreten primer uveljavljanja odgovornosti?
- D) Če se ugotovi, da španska zakonodaja ne vsebuje ukrepov, ki so dovolj odvrtačilni, ali bi morala biti posledica tega, da delodajalec iz javnega sektorja krši določbo 5 okvirnega sporazuma, priloženega k Direktivi 1999/70/ES (³), ta, da se pogodba šteje za pogodbo za nedoločen čas, a ne za stalno, ali pa je treba ugotoviti, da je delavec zaposlen za nedoločen čas v polnem pomenu tega izraza brez posebnosti?

- E) Ali je treba na podlagi okvirnega sporazuma, priloženega k Direktivi 1999/70/ES, in sodne prakse Sodišča, v kateri je razlagana, na podlagi načela primarnosti prava Unije pogodbo spremeniti v pogodbo za nedoločen čas tudi, če bi se štelo, da je to v nasprotju s členoma 23(2) in 103(3) španske ustave, če se razlagata tako, da določata, da je dostop do vseh zaposlitev v javnem sektorju, vključno s temi, ki se izvedejo na podlagi delovnopравnih predpisov, mogoč le, če je kandidat uspešen v natečajnem postopku, v katerem se uporabljajo načela enakosti, zaslužnosti, sposobnosti ter javnosti? Ali je treba glede na to, da je mogoče drugačna razlaga od te, ki ji sledi Tribunal Constitucional (ustavno sodišče), za ustavna pravila države uporabiti načelo skladne razlage, tako da je obvezno izbrati razlago, na podlagi katere so ta pravila skladna s pravom Unije, pri čemer se v tem primeru šteje, da člena 23(2) in 103(3) španske ustave ne nalagata uporabe načel enakosti, zaslužnosti in sposobnosti v postopkih zaposlovanja uslužbencev, zaposlenih na podlagi delovnopравnih predpisov?
- F) Ali se pogodbe ne sme spremeniti v pogodbo za nedoločen čas na podlagi okvirnega sporazuma, priloženega k Direktivi 1999/70/ES, in sodne prakse Sodišča Evropske unije, v kateri je razlagana, če se, preden se ta sprememba sodno odredi, z zakonom določi postopek konsolidacije ali stabilizacije začasnih zaposlitve, ki ga je treba izvesti v naslednjih letih in ki predvideva izvedbo javnih natečajev za delovno mesto, ki ga zaseda delavec, pri čemer je treba upoštevati, da je treba v tem postopku zagotoviti „spoštovanje načel svobodne konkurence, enakosti, zaslužnosti, sposobnosti ter javnosti“ in da zato delavec, pri katerem je prišlo do veriženja ali zaporednih obnovitev pogodb za določen čas, lahko konsolidira svoje delovno mesto, morda pa tudi ne, ker bo dodeljeno drugi osebi, zaradi česar bo njegova pogodba prenehala, njemu pa bo pripadla odpravnina v višini, ki ustreza vsoti dvajsetdnevnih plač za vsako leto zaposlitve in ne presega enoletne plače?

⁽¹⁾ EU:C:2018:166

⁽²⁾ EU:C:2019:387

⁽³⁾ UL 1999, L 175, str. 43.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 11. maja 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, Andere Partei: Dow AgroScience BV (Dow)

(Zadeva C-308/22)

(2022/C 359/21)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Tožena stranka: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

ob udeležbi: Dow AgroScience BV (Dow)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali ima zadevna država članica, ki na podlagi člena 36(2) Uredbe št. 1107/2009⁽¹⁾ odloča o registraciji fitofarmaceutskega sredstva, možnost za odstopanje od ocene države članice, ki poroča območno, ki je na podlagi člena 36(1) Uredbe 1107/2009 preučevala zahtevek, in če je tako, v kakšnem obsegu?

2. Če mora biti odgovor na prvo vprašanje, da za zadevno državo članico ni možnosti odstopanja ali da je ta omejena, na kakšen način se potem uresničuje pravico do učinkovitega pravnega sredstva v smislu člena 47 Listine? Ali lahko pravilnost presoje države članice, ki poroča območno, potem v celoti postane predmet presoje pri nacionalnem sodišču zadevne države članice?
3. Če zadevna država članica ali sodišče te države članice pride do zaključka, da presoja države članice, ki poroča območno, temelji na nezadostni obrazložitvi, v kakšni meri je zadevna država članica potem dolžna, da državo članico, ki poroča območno, vključi v odločanje o tem, kdaj je presoja zadostno utemeljena?
4. Ali lahko zadostuje, da država članica, ki poroča območno, oblikuje presojo na podlagi izključno določenih smernic, tudi če v njih obdelana znanstvena in tehnična spoznanja niso več v celoti aktualna?
5. Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali se lahko država članica, ki presoja območno, potem naknadno zadovolji z znanstvenimi in tehničnimi spoznanji, ki so v že pripravljenih, ampak še ne sprejetih smernicah, ali mora država članica, ki presoja območno, upoštevati vsa razpoložljiva znanstvena in tehnična spoznanja, tudi tista, ki jih v smernicah ni?

(¹) Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 2009, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 11. maja 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, Beteiligte: Adama Registrations BV (Adama)

(Zadeva C-309/22)

(2022/C 359/22)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Tožena stranka: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

ob udeležbi: Adama Registrations B.V. (Adama)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 2 Uredbe 2018/605 (¹), tudi glede na člen 29(1)(e) v povezavi s členom 4(3) Uredbe 1107/2009 (²), pomeni, da mora pristojni organ uporabiti nova merila za določitev lastnosti endokrinih motilcev tudi v postopku ocenjevanja in odločanja o vlogah za registracijo, ki so bile 10. novembra 2018 še v obravnavi?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je pristojni organ glede na uvodno izjavo 8 Uredbe 2018/605 zavezan prekiniti postopek ocenjevanja in odločanja o vlogah za registracijo, dokler ne bodo znane ugotovitve Evropske komisije o posledicah Uredbe 2018/605 za vse postopke, ki še potekajo na podlagi Uredbe 1107/2009?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen: ali se sme pristojni organ omejiti na to, da opravi oceno zgolj na podlagi podatkov, ki so bili znani ob vložitvi prošnje, čeprav ob izdaji izpodbijane odločbe pri tem upoštevana znanstvena in tehnična spoznanja niso več aktualna?

- (¹) Uredba Komisije (EU) 2018/605 z dne 19. aprila 2018 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1107/2009 z določitvijo znanstvenih meril za ugotavljanje lastnosti endokrinih motilcev (UL L 101, 2018, str. 33)
- (²) Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 2009, str. 1)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo des College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 11. maja 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, Beteiligte: BASF Nederland BV (BASF)

(Zadeva C-310/22)

(2022/C 359/23)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Tožena stranka: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

ob udeležbi: BASF Nederland BV (BASF)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali iz člena 4(1), drugi pododstavek, v povezavi s točko 3.6.5 Priloge II k Uredbi št. 1107/2009 (¹) izhajajo, da se lastnosti endokrinih motilcev, ki bi jih lahko imela aktivna snov, pri oceni vloge za registracijo fitofarmaceutskega sredstva na nacionalni ravni ne presojuje več?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali to pomeni, da se znanstvena in tehnična spoznanja o lastnostih endokrinih motilcev, na katerih temeljita na primer uredbi št. 283/2013 (²) in 2018/605 (³), ne upoštevajo pri oceni v zvezi z registracijo fitofarmaceutskega sredstva? V kakšnem odnosu je to z zahtevo iz člena 29(1)(e) Uredbe št. 1107/2009, v skladu s katero je treba to oceno opraviti na podlagi sedanjih znanstvenih in tehničnih spoznanj?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: na kak način je nevladni organizaciji, kakršna je tožeča stranka, na voljo učinkovito pravno sredstvo v smislu člena 47 Listine, da bi lahko na sodišču izpodbijala odobritev aktivne snovi?
4. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali to pomeni, da so pri oceni vloge za registracijo odločilna znanstvena in tehnična spoznanja o teh lastnostih endokrinih motilcev v tistem trenutku?

(¹) Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 2009, str. 1).

(²) Uredba Komisije (EU) št. 283/2013 z dne 1. marca 2013 o določitvi zahtevanih podatkov o aktivnih snoveh v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 93, 2013, str. 1)

(³) Uredba Komisije (EU) 2018/605 z dne 19. aprila 2018 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1107/2009 z določitvijo znanstvenih meril za ugotavljanje lastnosti endokrinih motilcev (UL L 101, 2018, str. 33)

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska)
12. maja 2022 – E. / Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

(Zadeva C-322/22)

(2022/C 359/24)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: E.

Druga stranka v postopku: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali načela učinkovitosti, lojalnega sodelovanja in enakovrednosti, izražena v členu 4(3) Pogodbe o Evropski uniji (prečiščena različica; UL EU, C 326/13, 26. 10. 2012), ali katero koli drugo upošteveno načelo prava Unije nasprotujejo taki nacionalni določbi, kakršna je člen 78(5), točki 1 in 2, ustawa z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (zakon z dne 29. avgusta 1997 o davčni ureditvi; prečiščena različica, Dz. U. iz leta 2012, pozicija 749, kakor je bil spremenjen), ki določa, da obresti od preveč plačanega davka, ki ga je plačnik davka odtegnil v nasprotju s pravom Unije, davčnemu zavezancu niso dolgovane za obdobje po izteku 30 dni od dneva objave v Uradnem listu sodbe Sodišča Evropske unije, s katero je bilo ugotovljeno, da je bila odtegnitev davka v nasprotju pravom Skupnosti, če je davčni zavezanec zahtevek za ugotovitev tega preplačila vložil po tem roku, določbe nacionalnega prava v zvezi z odtegnitvijo davka pa so kljub izdani sodbi Sodišča Evropske Unije z dne 10. aprila 2014, C-190/12 (ECLI:EU:C:2014:249), še naprej v nasprotju s pravom Unije?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Španija) 17. maja 2022 – KT / Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

(Zadeva C-331/22)

(2022/C 359/25)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: KT

Tožena stranka: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Zakon 20/2021 kot edino sankcijo predvideva razpis natečaja skupaj z nadomestilom samo za žrtve zlorab, ki so na teh natečajih neuspešne. Ali ta zakon krši določbo 5 okvirnega sporazuma Direktive 1999/70/ES (!), ker ne sankcionira zlorab, ki so jim podvrženi javni uslužbenci, zaposleni za določen čas, ki so bili uspešni na navedenih natečajih, če je sankcija vedno nujna, uspešnost na navedenem natečaju pa ni sankcija, ki bi izpolnjevala zahteve Direktive, kot je odločilo Sodišče v sklepu z dne 2. junija 2021 v zadevi C-103/2019 (?)?

2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen in če zakon 20/2021 ne predvideva drugih učinkovitih ukrepov za sankcioniranje zlorabe verženja pogodb o zaposlitvi za določen čas ali zlorabe podaljšanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas: ali to, da zakonodaja ne predvideva spremembe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas ali zlorabe podaljšanja pogodbe za določen čas v pogodbo za nedoločen čas, krši določbo 5 okvirnega sporazuma iz Direktive 1999/70/ES, kot je odločilo Sodišče v sklepu z dne [30. septembra 2020 v zadevi C-135/20 ^(?)]?
3. Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je v svojih sodbah št. 1425/2018 in 1426/2018, z dne 26. septembra 2018, vzpostavilo sodno prakso, ki jo je potrdilo v sodbi št. 1534/2021 z dne 20. decembra, da je lahko ukrep, ki ga je treba sprejeti v primeru zlorabe zaposlovanja za določen čas, zgolj to, da se javnega uslužbenca, ki je bil žrtev zlorabe, še naprej zaposluje na ta način, dokler uprava delodajalka ne ugotovi, ali obstaja strukturna potreba, in razpiše ustrezne natečaje – na katerih lahko sodelujejo kandidati, ki niso bili žrtve zlorabe zaposlovanja za določen čas – za zasedbo delovnega mesta z javnimi uslužbenci, zaposlenimi za nedoločen čas, ali kariernimi javnimi uslužbenci. Ali je navedena sodna praksa v nasprotju z določbo 5 okvirnega sporazuma iz Direktive 1999/70/ES, če razpis javnega natečaja in uspešnost na tem natečaju ni ukrep sankcioniranja, ki izpolnjuje zahteve iz Direktive, kot je odločilo Sodišče v sklepu z dne 2. junija 2021, C-103/2019?
4. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen in sodna praksa Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) ne predvideva drugih učinkovitih ukrepov za sankcioniranje zlorabe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas ali zlorabe podaljšanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas: ali to, da sodna praksa ne predvideva spremembe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas ali zlorabe podaljšanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas v pogodbo za nedoločen čas, pomeni kršitev določbe 5 okvirnega sporazuma iz Direktive 1999/70/ES, kot je odločilo Sodišče v sklepu z dne [30. septembra 2020 v zadevi C-135/20]?
5. Če zakonodaja, sprejeta za prenos določbe 5 okvirnega sporazuma iz Direktive 1999/70/ES, krši pravo Skupnosti, ker ne predvideva nobene posebne sankcije za zagotavljanje skladnosti s cilji tega predpisa Skupnosti in za odpravo negotove zaposlitve javnih uslužbencev

Ali morajo nacionalni pravosodni organi v takem primeru privoliti v spremembo delovnega razmerja za določen čas, ki pomeni zlorabo, v delovno razmerje za nedoločen čas, ki se razlikuje od delovnega razmerja kariernega uradnika, vendar žrtvi zlorabe zagotavlja stabilnost zaposlitve, zato da se prepreči, da bi navedena zloraba ostala nekaznovana in bi spodkopavala cilje določbe 5 okvirnega sporazuma, tudi če ta sprememba ni predvidena v nacionalni zakonodaji, če je bilo to delovno razmerje za določen čas sklenjeno na podlagi javnega natečaja, v katerem so se upoštevala načela enakosti, kvalifikacij in sposobnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL 1999, L 175, str. 43).

⁽²⁾ EU:C:2021:460

⁽³⁾ EU:C:2020:760

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalska) 24. maja 2022 – Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-340/22)

(2022/C 359/26)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cofidis

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je to, da se v državi članici obdavčijo podružnice finančnih institucij, ki so rezidentke v drugi državi članici Evropske unije, na podlagi zakonodaje, kot je portugalska nacionalna ureditev, ki ureja dodaten solidarnostni davek na bančni sektor, s katerim se obdavčujejo prilagojene obveznosti in hipotetična vrednost izpeljanih zunajbilančnih finančnih instrumentov in katerega pobiranje ni namenjeno za nacionalne mehanizme financiranja ukrepov za reševanje in za financiranje enotnega sklada za reševanje, v nasprotju z Direktivo 2014/59/EU⁽¹⁾ z dne 15. maja 2014?
2. Ali je nacionalna zakonodaja, kakršna je zajeta v portugalski nacionalni ureditvi dodatnega solidarnostnega davka na bančni sektor, v skladu s katerim se lahko od ugotovljenih in potrjenih obveznosti odbijejo nekatere postavke obveznosti, ki se upoštevajo za namene izračuna temeljnega kapitala in dodatnega kapitala v skladu z določbami dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, ob upoštevanju prehodnih določb iz dela 9 navedene uredbe, ki jih lahko izdajajo samo pravne osebe oziroma jih ne morejo izdajati podružnice nerezidenčnih kreditnih institucij, v nasprotju s svobodo ustanavljanja iz člena 49 PDEU?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

⁽²⁾ UL 2013, L 176, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalska) 31. maja 2022 – NM/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-349/22)

(2022/C 359/27)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: NM

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v nasprotju s členom 110 PDEU, da nacionalna določba, kot je člen 8(1)(d) CISV (Código do Imposto Sobre Veículos (zakonik o davku na vozila)), ki za osebna vozila, ki izpolnjujejo določena okoljska merila, določa olajšavo v obliki 25-odstotnega znižanja zneska davka na dajanje motornih vozil v promet (ISV), ostaja veljavna in se uporablja v različici, veljavni od 1. januarja 2021 – in bolj omejujoči, kot je bila dotedanja – tako za nova nacionalna vozila kot tudi za rabljena vozila, ki izvirajo iz drugih držav članic Evropske unije, ki so bila od tega datuma prvič registrirana na Portugalskem, ter ta vozila enako davčno obravnava, vendar ustvarja položaj, ki se lahko šteje za neenako obravnavanje rabljenih vozil z enakim obdobjem uporabe, ki izpolnjujejo manj zahtevna in predhodno veljavna okoljska merila, vendar niso v skladu z merili iz novega zakona glede na to, ali (a) so bila dana v promet in registrirana prvotno na Portugalskem pred datumom začetka veljavnosti nove različice zakona in so v tem primeru upravičena do olajšave v obliki 25-odstotnega znižanja zneska davka, kar se bo odrazilo v nakupni ceni rabljenih vozil, oziroma glede na to, ali (b) so bila med veljavnostjo prejšnje različice zakona registrirana v drugi državi članici in so bila dana v promet na Portugalskem po tem datumu ter so v tem primeru obdavčena s 100-odstotno stopnjo davka?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Hamm (Nemčija) 1. junija 2022 – Kazenski postopek zoper A

(Zadeva C-352/22)

(2022/C 359/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Hamm

Stranki v postopku v glavni stvari

Zahtevana oseba: A

Vlagatelj predloga: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 9(2) in (3) Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 v povezavi s členom 21(1) Direktive 2011/95/EU ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 razlagati tako, da je dokončno priznanje statusa begunca osebi v smislu Ženevske konvencije o statusu beguncev, ki je bilo izvedeno v drugi državi članici Evropske unije, na podlagi obveznosti razlage nacionalnega prava v skladu z direktivami, ki jo nalaga pravo Unije (člen 288, tretji odstavek, PDEU in člen 4(3) [PEU]), tako zavezujoče za postopek izročitve v državi članici, na katero je naslovljena zahteva za izročitev take osebe, da je izročitev te osebe tretji državi ali državi izvora zaradi tega nujno izključena, dokler se priznanje statusa begunca ne razveljavi ali ne poteče njegova veljavnost?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60).

⁽²⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (prenovitev) (UL 2011, L 337, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 2. junija 2022 – Pro Rauchfrei e.V./JS e.K.

(Zadeva C-356/22)

(2022/C 359/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pro Rauchfrei e.V.

Tožena stranka: JS e.K.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali pojem dajanja na trg v smislu člena 8(3), prvi stavek, Direktive 2014/40/EU ⁽¹⁾ zajema ponujanje tobaknih izdelkov s pomočjo avtomatov za izdelke tako, da so na zavojčkih cigaret, ki jih vsebujejo ti avtomati, sicer navedena zakonsko določena opozorila, vendar potrošnik zavojčkov cigaret, ki so shranjeni na zalogo v avtomatu, najprej ne vidi in si lahko opozorila na njih ogleda šele, ko pritisne tipko na avtomatu, ki ga mora blagajniško osebo pred tem odblokirati, in ko avtomat zaradi tega še pred plačilom izvrže zavojček cigaret na blagajniški trak?

2. Ali prepoved „prekrivanja“ opozoril „z drugimi predmeti“ iz člena 8(3), prvi stavek, Direktive 2014/40/EU zajema primer, v katerem avtomat, ki ponuja izdelke, prekriva celotno embalažo tobačnega izdelka?

(¹) Direktiva 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES (UL 2014, L 127, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska)
8. junija 2022 – G sp. z o.o. / W S.A.

(Zadeva C-371/22)

(2022/C 359/30)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: G sp. z o.o.

Nasprotna stranka: W S.A.

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(5) in (7) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (¹), ki določa, da mora uveljavljanje pravic odjemalca energije (malega podjetja) v primeru zamenjave dobavitelja energije potekati ob spoštovanju načela, da mora imeti upravičeni odjemalec dejansko možnost enostavne zamenjave dobavitelja in da mora biti zamenjava izvedena brez diskriminacije glede na stroške, vloženi trud ali čas, razlagati tako, da nasprotuje možnosti, da se odjemalcu energije naloži pogodbeni kazen za odpoved pogodbe o dobavi energije, sklenjene za določeno obdobje, če želi zamenjati dobavitelja energije, ne glede na višino nastale škode (člen 483(1) ter člen 484(1) in (2) ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (zakon z dne 23. aprila 1964 o civilnem zakoniku)) in ne da bi bila v energetskega zakonu (člen 4j(3a) ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne (zakon z dne 10. aprila 1997 o sprejetju energetskega zakona)) določena merila za zaračunavanje teh nadomestil in za njihovo odmero?
2. Ali je treba člen 3(5) in (7) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES, ki določa, da mora biti uveljavljanje pravic odjemalca energije (malega podjetja) v primeru zamenjave dobavitelja energije izvedeno brez diskriminacije glede na stroške, vloženi trud ali čas in v skladu z načelom, da mora biti upravičenemu odjemalcu dana dejanska možnost enostavne zamenjave dobavitelja, razlagati tako, da nasprotuje taki razlagi pogodbenih določb, ki v primeru predčasne odpovedi pogodbe o dobavi energije za določeno obdobje, sklenjene z dobaviteljem, omogoča, da se odjemalcem (malim podjetjem) po načelu vzemi ali plačaj zaračunajo pristojbine, ki dejansko ustrezajo ceni energije, ki ni bila porabljena do konca veljavnosti pogodbe?

(¹) UL 2009, L 211, str. 55.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luksemburg) 9. junija 2022 – CM/DN

(Zadeva C-372/22)

(2022/C 359/31)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CM

Tožena stranka: DN

Vprašnji za predhodno odločanje

I. Ali se člen 9(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003⁽¹⁾ z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo uporablja:

(a) za predlog za spremembo pravice do stikov v smislu člena 2(10) navedene uredbe, ki ga vloži imetnik navedene pravice do stikov na podlagi sodne odločbe, ki ima odložen učinek, obrazložen s koristjo otrok, vendar je dokončna in pravnomočna, in ki je bila izdana v državi prejšnjega običajnega prebivališča otrok več kot štiri mesece pred vložitvijo predloga na podlagi člena 9(1);

(b) in to izključno glede na načelno pristojnost iz člena 8 navedene uredbe;

čeprav je v uvodni izjavi 12 navedene uredbe navedeno, da so „[t]emelji pristojnosti v zadevah starševske odgovornosti, določeni v tej uredbi, [...] oblikovani tako, da kar najbolj upoštevajo interese otroka, zlasti kriterij povezanosti[; t]o pomeni, da je v prvi vrsti pristojna država članica, v kateri ima otrok običajno prebivališče, z izjemo nekaterih primerov spremembe otrokovega prebivališča [...]“?

II. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali tako obstoječa pristojnost na podlagi člena 9(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo, določena „z odstopanjem od člena 8“ navedene uredbe, nasprotuje uporabi člena 15 te uredbe, ki je določen „[i]zjemoma“ in „če je to v korist otroka“?

⁽¹⁾ UL 2003, L 338, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (Bolgarija) 9. junija 2022 – kazenski postopek zoper NE

(Zadeva C-373/22)

(2022/C 359/32)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Spetsializiran nakazaten sad

Obtoženec v kazenskem postopku

NE

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2, člen 6(1) in (3) ter člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da sodišče, ki obravnava neko kazensko zadevo, hkrati pa je tožena stranka v postopku na podlagi odškodninske tožbe, ki jo je vložil obtoženec iz te kazenske zadeve in se opira na očitek, da je to sodišče ali drugo sodišče, ki je njegov pravni naslednik v tej ali kateri drugi kazenski zadevi, pri svojem delu storilo kršitev, ali ki bi bilo odškodninsko odgovorno, če bo tožbi ugodeno, ni neodvisno in nepristransko sodišče v smislu prava Unije?
2. Če je odgovor pritrdilen, ali je treba navedene določbe prava Unije razlagati tako, da takšno sodišče kazenskega postopka ne sme nadaljevati in v zadevi tudi ne sme odločati, in kakšne bi bile posledice za postopkovna in materialnopravna dejanja tega sodišča, če se ne bi izločilo zaradi pristranskosti?
3. Ali je treba člen 2, člen 6(1) in (3) ter člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da se poseže v neodvisnost sodišča, ki se s sprejemom sprememb Zakon za sadebnata vlast (zakon o sodiščih) (DV št. 32/26.04.2022, katerega uveljavitev je odložena do 27. julija 2022) ukine, medtem ko morajo sodišča do takrat še naprej obravnavati zadeve in medtem ko morajo tudi po tem še naprej obravnavati zadeve, v katerih so že bile opravljene predhodne obravnave, če se za ukinitve sodišča sklicuje na utemeljitev, da se s tem zagotavljata ustavno načelo neodvisnosti sodstva in varstvo ustavnih pravic državljanov, vendar ni ustrezno pojasnjeno, na podlagi katerih dejstev bi bilo mogoče sklepati, da je prišlo do kršitev teh načel?
4. Ali je treba navedene določbe prava Unije razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna je ureditev v zakonu o sodiščih (DV št. 32/26.04.2022, katerega uveljavitev je odložena do [27]. julija 2022), ki z navedeno obrazložitvijo povzroči popolno ukinitve (specializiranega kazenskega sodišča kot) samostojnega pravosodnega organa v Bolgariji in do preemistive sodnikov tega sodišča (vključno s sodnikom senata, ki obravnava to konkretno kazensko zadevo) na druga sodišča v celotni državi, tudi na takšna, ki so zelo oddaljena od kraja, kjer zdaj opravljajo svoje delo, ne da bi bil zadevni kraj vnaprej določen, brez soglasja sodnikov, in ob upoštevanju le za te sodnike zakonsko določenih omejitev v zvezi s tem, koliko od njih je največ lahko ponovno imenovanih v določen pravosodni organ?
5. Če je odgovor pritrdilen in ob upoštevanju primarnosti prava Unije, katera postopkovna dejanja naj torej opravijo sodniki sodišč, ki bodo ukinjena? Kakšne posledice bi to imelo za postopkovne odločitve sodišča, ki bo ukinjeno, v zadevah, ki jih je potrebno zaključiti, in za končne odločbe v teh zadevah.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 10. junija 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

(Zadeva C-376/22)

(2022/C 359/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Revidentke: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Tožena stranka: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali treba člen 3(4)(a)(ii) Direktive 2000/31/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da se za ukrep, naravnani proti „storitvi informacijske družbe“, lahko šteje tudi zakonski ukrep, ki se nanaša na splošno opredeljeno kategorijo določenih storitev informacijske družbe (kot so komunikacijske platforme), ali pa mora biti za podanost ukrepa v smislu te določbe sprejeta odločitev glede konkretnega primera (na primer v zvezi s poimensko opredeljeno komunikacijsko platformo)?
2. Ali je treba člen 3(5) Direktive 2000/31 razlagati tako, da opustitev (naknadne) obvestitve Komisije in države članice sedeža o sprejetem ukrepu, ki mora biti v skladu s to določbo v nujnem primeru podana „čim prej“, pomeni, da tega ukrepa – po poteku obdobja, ki zadošča za (naknadno) obvestitev – za določeno storitev ni dopustno uporabiti?
3. Ali člen 28a(1) Direktive 2010/13/EU ⁽²⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808 ⁽³⁾, nasprotuje uporabi ukrepa v skladu s členom 3(4) Direktive 2000/31, ki se ne nanaša na programe in videe, ki jih ustvarijo uporabniki, objavljene na platformi za izmenjavo videov?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399).

⁽²⁾ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL 2010, L 95, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere (UL 2018, L 303, str. 69).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 10. junija 2022 – LR / Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

(Zadeva C-377/22)

(2022/C 359/34)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: LR

Tožene stranke: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 45(1) in (2) PDEU ter člen 3(1)(b) Uredbe št. 492/2011 ⁽¹⁾ ob upoštevanju, da je mogoče kljub izstopu Združenega kraljestva iz Evropske unije oceniti delovno dobo, ki jo je tožeča stranka v Združenem kraljestvu dosegla v skladu s pravom Unije, razlagati tako, da nasprotujeta določbi, kakršna je člen 1(6) decreto legge n.126/2019, convertito con modificazioni dalla legge n. 159/2019 (uredba-zakon št. 126/2019, po spremembah preoblikovana v zakon z zakonom št. 159/2019), v skladu s katero se zaradi izpolnjevanja pogoja za sodelovanje v izrednem natečajnem postopku za zaposlovanje srednješolskih učiteljev v italijanskih srednjih šolah za nedoločen čas za veljavno šteje zgolj delovna doba,

ki so jo kandidati pridobili z delom za določen čas v domačih državnih srednjih šolah, ne pa tudi v enakovrednih izobraževalnih ustanovah v drugih evropskih državah, glede na to, da je zadevni postopek namenjen uresničevanju posebnega cilja preprečevanja prekarnih oblik zaposlovanja na nacionalni ravni, ali pa je mogoče, če bi Sodišče ugotovilo, da italijanska zakonodaja v abstraktnem smislu ni v nasprotju s pravnim okvirom Unije, šteti, da so ukrepi, določeni v tej nacionalni zakonodaji, v konkretnem primeru sorazmerni z navedenim ciljem v javnem interesu, ki se z njimi uresničuje?

(¹) Uredba (EU) št. 492/2011 z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji (UL 2011, L 141, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 15. junija 2022 – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zadeva C-392/22)

(2022/C 359/35)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X

Tožena stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Uredbo Dublin III (¹) glede na njene uvodne izjave 3, 32 in 39 v povezavi s členi 1, 4, 18, 19 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati in uporabljati tako, da načelo zaupanja med državami ni deljivo, tako da resne in sistematične kršitve prava Unije, ki jih stori potencialno odgovorna država članica pred predajo v odnosu do državljanov tretjih držav, ki (še) niso tujci, vrnjeni odgovorni državi članici na podlagi Uredbe Dublin III zaradi obravnavanja prošnje, absolutno nasprotujejo predaji tej državi članici?
2. Ali je treba, če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, člen 3(2) Uredbe Dublin III v povezavi s členi 1, 4, 18, 19 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da – če potencialno odgovorna država članica resno in sistematično krši pravo Unije – država članica, ki izvede predajo, v okviru Uredbe Dublin III ne more brez natančnejše preučitve izhajati iz načela zaupanja med državami, ampak mora odpraviti vsakršen dvom ali dokazati, da se prošilec po predaji ne bo znašel v položaju, ki je v nasprotju s členom 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?
3. S katerimi dokaznimi sredstvi lahko prošilec podpre svoje trditve, da člen 3(2) Uredbe Dublin III nasprotuje njegovi predaji, in kakšen dokazni standard je treba v zvezi s tem uporabiti? Ali ima država članica, ki izvede predajo, ob upoštevanju sklicevanja na pravni red Unije v uvodnih izjavah Uredbe Dublin III dolžnost sodelovanja in/ali preverjanja, ali pa je treba v primeru resnih in sistematičnih kršitev temeljnih pravic državljanov tretjih držav od odgovorne države članice pridobiti posamična jamstva, da bodo po predaji prošilca temeljene pravice (vendarle) spoštovane? Ali je odgovor na to vprašanje drugačen, če prošilec nima dokazov, ker svojih doslednih in podrobnih izjav ne more podpreti z dokumenti, pri čemer tega glede na naravo izjav ni mogoče pričakovati?

4. Ali je odgovor na prejšnja vprašanja v okviru tretjega vprašanja drugačen, če prosilec dokaže, da pritožba pri organih in/ali uporaba pravnih sredstev v odgovorni državi članici ne bosta mogoča in/ali učinkovita?

(¹) Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší soud České republiky (Češka republika) 15. junija 2022 – EXTÉRIA, s.r.o./Správíme, s. r. o.

(Zadeva C-393/22)

(2022/C 359/36)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Nejvyšší soud České republiky

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: EXTÉRIA, s.r.o.

Tožena stranka: Správíme, s. r. o.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 7(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 (¹) o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da pojem „pogodba o opravljanju storitev“ vključuje tudi predpogodbo (pactum de contrahendo), s katero sta se stranki zavezali skleniti glavno pogodbo, ki bi bila pogodba o opravljanju storitev v smislu te določbe?

(¹) UL L 351, 2012, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) 15. junija 2022 – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

(Zadeva C-394/22)

(2022/C 359/37)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Oilchart International NV

Toženi stranki: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(2)(b) Uredbe št. 1215/2012 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 3(1) Uredbe št. 1346/2000 ⁽²⁾ o insolventnosti razlagati tako, da pojem „stečaj, postopki v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih podjetij ali drugih pravnih oseb, postopki prisilne poravnave in podobni postopki“ iz člena 1(2)(b) Uredbe št. 1215/2012 vključuje tudi postopek, v katerem je terjatev v tožbi opisana kot navadna poslovna terjatev, ne da bi bil omenjen že začeti stečajni postopek zoper toženo stranko, pri čemer dejanska pravna podlaga te terjatve temelji na posebnih določbah o odstopanju iz nizozemskega insolvenčnega prava (člen 25(2) nizozemskega Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling (zakon z dne 30. septembra 1893 o stečaju in prisilni poravnavi, v nadaljevanju: NFW), in pri čemer:

- je treba ugotoviti, ali je treba tako terjatev šteti za terjatev, ki jo je mogoče preizkusiti (člen 26 v povezavi s členom 110 NFW), ali za terjatev, ki je ni mogoče preizkusiti (člen 25(2)NFW), in
- je treba vprašanje, ali je mogoče hkrati uveljavljati obe terjatvi in ali se medsebojno ne izključujeta glede na posebne pravne posledice vsake od njiju (vključno z možnostjo unovčenja bančne garancije, izdane po stečaju), presoditi v skladu s posebnimi pravili nizozemskega insolvenčnega prava?

Dalje,

2. ali je mogoče določbe člena 25(2) NFW šteti za skladne s členom 3(1) Uredbe št. 1346/2000 o insolventnosti v delu, v katerem je s to določbo omogočeno, da se taka terjatev (člen 25(2) NFW) uveljavlja pri sodišču druge države članice namesto pri stečajnem sodišču države članice, v kateri je bil stečajni postopek začeti?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 2012, str. 1)

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 191).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija)
14. junija 2022 – „Trade Express-L“ OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven
rezerv i voennovremenni zapasi“**

(Zadeva C-395/22)

(2022/C 359/38)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Trade Express-L“ OOD

Tožena stranka: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES ⁽¹⁾ z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive in člena 2(d) Uredbe (ES) št. 1099/2008 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki se obravnavajo

v postopku v glavni stvari in v skladu s katerimi se osebam, ki so pridobivale mazalna olja znotraj Skupnosti v skladu s točko 3.4.20 Priloge A k Uredbi (ES) št. 1099/2008 (oziroma ki so bile uvozniki takih mazalnih olj), lahko naloži obveznost oblikovanja varnostnih zalog?

2. Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari in v skladu s katerimi so vrste proizvodov, katerih varnostne zaloge je treba oblikovati in jih vzdrževati, omejene na en del vrst proizvodov iz člena 2(i) Direktive v povezavi s Prilogo A, poglavje 3.4, k Uredbi (ES) št. 1099/2008?
3. Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari in v skladu s katerimi ima oseba zato, ker pridobiva eno vrsto proizvodov, navedenih v členu 2(i) Direktive v povezavi s Prilogo A, poglavje 3.4, k Uredbi (ES) št. 1099/2008, znotraj Skupnosti oziroma jih uvažata, obveznost, da oblikuje varnostne zaloge drugega, drugačnega proizvoda in jih vzdržuje?
4. Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim predpisom, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari in v skladu s katerimi se osebi naloži obveznost oblikovanja in vzdrževanja zalog proizvoda, ki ga ne uporablja v okviru svoje gospodarske dejavnosti in ki ni povezan s to dejavnostjo, pri čemer je ta obveznost povezana z znatno finančno obremenitvijo (ki praktično pripelje do nezmožnosti izpolnitve), saj ta oseba proizvoda niti nima na voljo niti ni njegova uvoznica in/ali ga ne hrani?
5. Če je odgovor na katero od vprašanj nikalen: Ali je treba uvodno izjavo 33, člen 1, člen 3, člen 8 ter člen 2(i) in (j) Direktive Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ob upoštevanju cilja Direktive ter glede na načelo sorazmernosti iz člena 52(1) v povezavi s členom 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da je mogoče osebi, ki je pridobivala določeno vrsto proizvoda znotraj Skupnosti oziroma ga je uvozila, naložiti samo to, da oblikuje in vzdržuje varnostne zaloge istovrstnega proizvoda, ki je bil predmet pridobitve znotraj Skupnosti/uvoza?

⁽¹⁾ UL L 265, 2009, str. 9.

⁽²⁾ UL L 304, 2008, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergerichts Berlin (Nemčija) 15. junija 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Zadeva C-396/22)

(2022/C 359/39)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Kammergericht Berlin

Stranka v postopku v glavni stvari

Predlagatelj: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti, da tudi postopek poznejše določitve enotne kazni spada na področje uporabe člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ ⁽¹⁾, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ ⁽²⁾, če se ta odločitev sicer sprejme v sodbi, izdani po opravljeni glavni obravnavi, v okviru katere pa ni mogoče niti preizkusiti ugotovitve o krivdi obdolženca niti spremeniti kazni, izrečene za posamezno kaznivo dejanje?
2. Ali je združljivo s primarnostjo prava Unije, da je nemški zakonodajalec v členu 83(1), točka 3, Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah) obsodbo na podlagi sojenja v nenavočnosti določil kot absolutno oviro za predajo, čeprav je ta okoliščina v skladu s členom 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, le fakultativni razlog za neizvršitev?

⁽¹⁾ Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

⁽²⁾ Okvirni sklep Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL 2009, L 81, str. 24).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin (Nemčija) 15. junija 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Zadeva C-397/22)

(2022/C 359/40)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Kammergericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Predlagatelj: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Druga stranka v postopku: LM

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti, da je treba v primeru vročitve vabila odraslemu članu istega gospodinjstva člen 4a(1)(a)(i) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ ⁽¹⁾, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ ⁽²⁾, razlagati tako, da mora odreditveni pravosodni organ dokazati, da je zadevna oseba dejansko prejela vabilo, ali pa ga je treba razlagati tako, da vročitev odraslemu članu istega gospodinjstva dokazuje, da se je zadevna oseba dejansko seznanila z vabilom, če prepričljivo ne izkaže, da z vabilom ni bila seznanjena in zakaj z njim ni bila seznanjena?
2. Ali je treba pojem „sojenje“ iz člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, v primeru, ko je bil izveden pritožbeni postopek, razlagati tako, da se nanaša na obravnavo, na podlagi katere je bila sprejeta prvostopenjska odločba, če je le zahtevana oseba vložila pritožbo, ta pa je bila zavrnjena?

3. Ali je združljivo s primarnostjo prava Unije, da je nemški zakonodajalec v členu 83(1), točka 3, Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah) obsodbo na podlagi sojenja v nenavzočnosti določil kot absolutno oviro za predajo, čeprav je ta okoliščina v skladu s členom 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, le fakultativni razlog za neizvršitev?

- (¹) Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).
- (²) Okvirni sklep Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL 2009, L 81, str. 24).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin (Nemčija) 15. junija 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Zadeva C-398/22)

(2022/C 359/41)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Kammergericht Berlin

Stranki postopku v glavni stvari

Predlagatelj: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Druga stranka v postopku: RQ

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „sojenje“ iz člena 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ (¹), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ (²), v primeru, ko je bil izveden pritožbeni postopek, razlagati tako, da se nanaša na obravnavo, na podlagi katere je bila sprejeta prvostopenjska odločba, če je le zahtevana oseba vložila pritožbo, ta pa je bila zavrnjena ali pa je bila prvostopenjska sodba spremenjena v njeno korist?
2. Ali je združljivo s primarnostjo prava Unije, da je nemški zakonodajalec v členu 83(1), točka 3, Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah) obsodbo na podlagi sojenja v nenavzočnosti določil kot absolutno oviro za predajo, čeprav je ta okoliščina v skladu s členom 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ, le fakultativni razlog za neizvršitev?

(¹) Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

(²) Okvirni sklep Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL 2009, L 81, str. 24).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 15. junija 2022 – Confédération paysanne/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

(Zadeva C-399/22)

(2022/C 359/42)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Confédération paysanne

Toženi stranki: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je določbe Uredbe št. 1169/2011 ⁽¹⁾, Uredbe št. 1308/2013 ⁽²⁾, Uredbe št. 543/2011 ⁽³⁾ in Uredbe št. 952/2013 ⁽⁴⁾ treba razlagati tako, da je z njimi državi članici dovoljeno sprejeti nacionalni ukrep prepovedi uvoza iz določene države za sadje in zelenjavo, v zvezi s katerima nista upoštevana člen 26 Uredbe št. 1169/2011 in člen 76 Uredbe št. 1308/2013, ker na tem sadju in zelenjavi nista navedena država ali ozemlje dejanskega porekla teh proizvodov, zlasti če je to neupoštevanje množično in je lahko njegovo preverjanje težavno, ko proizvodi vstopijo na ozemlje Unije?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je sporazum v obliki izmenjave pisem, ki je bil odobren s Sklepom Sveta z dne 28. januarja 2019 ter s katerim sta bila spremenjena protokola št. 1 in št. 4 k Evro-mediteranskemu pridružitvenemu sporazumu z dne 26. februarja 1996 med Evropsko unijo in njenimi državami članicami ter Marokom, treba razlagati tako, da so za namene uporabe členov 9 in 26 Uredbe (EU) št. 1669/2011 ter člena 76 Uredbe (EU) št. 1308/2011, prvič, sadje in zelenjava, pridelana na ozemlju Zahodne Sahare, proizvodi, katerih država porekla je Maroko, in, drugič, so v zvezi s sadjem in zelenjavo, pridelanima na tem ozemlju, maroški organi pristojni za izdajo potrdil o skladnosti, ki jih določa Uredba št. 543/2011?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je Sklep Sveta z dne 28. januarja 2019, s katerim je bil odobren ta sporazum v obliki izmenjave pisem, skladen s členom 3(5) Pogodbe o Evropski uniji, členom 21 te pogodbe in z iz običajnega prava izhajajočim načelom samoodločbe, ki je med drugim navedeno v členu 1 Ustanovne listine Združenih narodov?
4. Ali je člena 9 in 26 Uredbe (EU) št. 1669/2011 ter člen 76 Uredbe (EU) št. 1308/2011 treba razlagati tako, da v fazi uvoza in prodaje potrošniku na pakiranju sadja in zelenjave, pridelanih na ozemlju Zahodne Sahare, kot država porekla ne more biti naveden Maroko, ampak mora biti na njem navedeno ozemlje Zahodne Sahare?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL 2011, L 304, str. 18 in popravek UL 2013, L 163, str. 32).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL 2013, L 347, str. 671).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave (UL 2011, L 157, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1, in popravek UL 2013, L 287, str. 90).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grčija)
16. junija 2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou
(E.O.P.P.E.P./Elliniko Dimosio

(Zadeva C-404/22)

(2022/C 359/43)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Tožena stranka: Elliniko Dimosio

Vprašanja za predhodno odločanje

1. a) Kateri pomen je treba pripisati pojmu iz člena 2(a) Direktive 2002/14/ES⁽¹⁾, in sicer podjetju, ki opravlja „gospodarsko dejavnost“?
 - b) Ali v navedeni pojem spadajo pravne osebe zasebnega prava, kot je EOPPEP, ki pri izvajanju pooblastil za certificiranje ustanov za poklicno usposabljanje deluje kot pravna oseba javnega prava in izvaja javna pooblastila, glede na to, da (i) za nekatere dejavnosti EOPPEP, kot so na primer izvajanje vseh vrst in oblik dejavnosti vseživljenjskega učenja za pristojne organe ministrstev, središča ter organe poklicnega izobraževanja in usposabljanja, podjetja ter organizacije delodajalcev in delavcev (člen 14(2)(ib) zakona št. 4115/2013, A' 24), ni izključeno – kot izhaja iz določb člena 14(2)(ie), ki se nanašajo na določitev pogojev za opravljanje storitev poklicnega svetovanja in usposabljanja, ki ga izvajajo fizične in pravne osebe v državi – da obstajajo trgi, na katerih delujejo komercialna podjetja, ki so v konkurenčnem razmerju s tožečo stranko; in (ii) sredstva tožeče stranke v skladu s členom 23(1)(d) zgoraj navedenega zakona obsegajo prihodke iz opravljanja dejavnosti in izvajanja storitev, katere ji je dodelilo ministrstvo ali se opravljajo za račun tretjih oseb, kot so organi javne uprave, nacionalni in mednarodni organi, pravne osebe javnega ali zasebnega prava in fizične osebe, medtem ko je (iii) za ostale storitve na podlagi določb člena 20 zakona št. 4115/2013, določeno plačevanje dajatev, ki se štejejo za plačila?
 - c) Ali je odgovor na prejšnje vprašanje odvisen od dejstva, da se glede večine dejavnosti (člen 14(2) zakona št. 4115/2013) pravne osebe zasebnega prava lahko šteje, da se nekatere izvajajo samo v tržnem okolju, in v primeru pritrdilnega odgovora, ali zadostuje, da je zakonodajalec določil (člen 14(2)(ib) in člen 23(1)(d) zakona št. 4115/2013), da tožeča stranka opravlja svojo dejavnost vsaj deloma kot tržni subjekt, ali je treba dokazati, da dejansko posluje na trgu, kadar gre za konkretne dejavnosti?
2. a) Kateri pomen je treba na podlagi člena 4(2)(b) Direktive 2002/14/ES pripisati izrazom „položaj“, „struktura“ in „verjetni razvoj zaposlovanja“ v zvezi s podjetjem, če glede teh možnosti obstaja obveznost obveščanja delavcev in posvetovanja z njimi?
 - b) Ali v okvir zgoraj navedenih pojmov spada razrešitev, po sprejetju internega pravilnika pravne osebe, v obravnavani zadevi EOPPEP, svojih zaposlenih z odgovornih položajev, ne da bi bila ta delovna mesta črtana iz organigrama, in sicer delovna mesta, na katere so bili navedeni subjekti nameščeni začasno, potem ko je zadevni subjekt prevzel pravni osebi zasebnega prava, in sicer EKEPIS in EKEP, tako da se lahko šteje, da je obveznost obveščanja in posvetovanja z delavci nastala pred njihovo razrešitvijo?
 - c) Ali na odgovor na prejšnje vprašanje vpliva: (i) dejstvo, da je bil delavec razrešen z odgovornega delovnega mesta s sklicevanjem na dobro upravljanje pravne osebe in na potrebe poslovanja, da bi lahko pravna oseba dosegla cilje, za katere je bila ustanovljena, ali dejstvo, da razrešitev ni posledica neizpolnjevanja delovnih obveznosti, ki jih je imel

delavec kot začasni vodja oddelka; (ii) dejstvo, da so bili delavci, ki so bili razrešeni z odgovornih delovnih mest, še naprej zaposleni pri tej pravni osebi; ali (iii) dejstvo, da so bile začasne odgovorne naloge s tem sklepom pristojnega organa o razrešitvi zaposlenih z odgovornih delovnih mest dodeljene drugim osebam?

(¹) Direktiva 2002/14/ES Evropskega parlamenta In Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 219).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský soud v Brně (Češka republika)
20. junija 2022 – CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**

(Zadeva C-406/22)

(2022/C 359/44)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Krajský soud v Brně

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CV

Toženi stranki: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba merilo za določitev varne izvorne države v smislu člena 37(1) [Direktive] (¹), ki je določeno v Prilogi I, točka (b), k tej direktivi – da zadevna država zagotavlja zaščito pred preganjanjem ali zlorabami s spoštovanjem pravic in svoboščin, določenih v Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti pravic, od katerih ni dovoljeno odstopati v skladu s členom 15(2) te konvencije – razlagati tako, da če država, ki v primeru izrednega stanja v smislu člena 15 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin opusti izvajanje svojih obveznosti, ki izhajajo iz te konvencije, ne izpolnjuje več tega merila, na podlagi katerega bi jo bilo mogoče šteti za varno izvorno državo?
2. Ali je treba člena 36 in 37 [Direktive] razlagati tako, da državi članici preprečujeta, da bi tretjo državo priznala kot varno izvorno državo le delno, z določenimi ozemeljskimi izključitvami, glede katerih se ne bi upoštevala domneva, da je ta del države varen za prosilca, če pa država članica prizna zadevno državo kot varno s takimi ozemeljskimi izključitvami, potem te države za namene te direktive ni mogoče v celoti priznati kot varno izvorno državo?
3. Ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora na katero koli od zgoraj navedenih vprašanj za predhodno odločanje člen 46(3) [Direktive] v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da mora sodišče, ki odloča o tožbi zoper odločbo, izdano v skladu s členom 32(2) [Direktive] po postopku iz člena 31(8) (b) [Direktive], v kateri je bilo odločeno, da je prošnja očitno neutemeljena, po uradni dolžnosti (*ex officio*) upoštevati dejstvo, da je priznanje države za varno iz navedenih razlogov v nasprotju s pravom Unije, tudi če prosilec tega ugovora ne navaja?

(¹) UL 2013, L 180, str. 60.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Apelativen sad Sofia (Bolgarija) 21. junija 2022 – UA/EUROBANK BULGARIA AD

(Zadeva C-409/22)

(2022/C 359/45)

Jezik postopka: *bolgarščina*

Predložitevno sodišče

Apelativen sad Sofia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka v prvostopenjskem postopku: UA

Tožena stranka v prvostopenjskem postopku: EUROBANK BULGARIA AD

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pooblastilo, s katerim pooblaščenec v imenu plačnika s plačilnim nalogom razpolaga s premoženjem, plačilni instrument v smislu člena 4, točka 23, [Direktive 2007/64/ES] ⁽¹⁾?
2. Ali je apostille, ki ga je dal pristojni tuj organ v skladu s Haaško konvencijo iz leta 1961 o odpravi potrebe legalizacije tujih javnih listin, del postopka preverjanja pristnosti tako za plačilni instrument kot tudi za plačilno transakcijo v smislu člena 4, točka 19, v povezavi s členom 59(1) Direktive?
3. Ali lahko nacionalno sodišče, če je plačilni instrument (tudi tak, ki pooblašča tretjo osebo, da v imenu plačnika razpolaga s premoženjem) v formalnem pogledu (*prima facie*) pravilen, izhaja iz tega, da je bila plačilna transakcija odobrena, to pomeni, da je plačnik soglašal z njeno izvedbo?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL 2007, L 319, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 21. junija 2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

(Zadeva C-411/22)

(2022/C 359/46)

Jezik postopka: *nemščina*

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica revizije: Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

Nasprotna stranka: Bezirkshauptmannschaft Südoststeiermark

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je znesek nadomestila, ki ga delavci, ker so zboleli za COVID-19 ali ker obstaja sum, da so zboleli, ali sum, da so kužni, v obdobju izolacije prejmejo za izgubljeni dohodek, ki nastane zaradi njihove nezmožnosti ustvarjanja dohodka, in ki jim ga najprej izplača delodajalec, ob izplačilu pa se pravica zahtevati nadomestilo od države z delavca prenese na delodajalca, dajatev za bolezen v smislu člena 3(1)(a) Uredbe (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

2. Ali je treba člen 45 PDEU in člen 7 Uredbe (EU) št. 492/2011 ^(?) razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, v skladu s katero je odobritev nadomestila za izgubljeni dohodek delavcev, ki je posledica izolacije zaradi pozitivnega rezultata testa na COVID-19, ki jim jo odredijo zdravstveni organi (pri čemer mora nadomestilo delavcem najprej izplačati delodajalec, na katerega se nato prenese pravica zahtevati povračilo tega zneska od države), odvisna od tega, da izolacijo odredi nacionalni organ na podlagi nacionalne zakonodaje o epidemiji, tako da se tako nadomestilo ne plača za delavce, ki imajo kot obmejni delavci stalno prebivališče v drugi državi članici in ki jim izolacijo („karantena“) odredi zdravstveni organ v njihovi državi prebivanja?

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL 2004, L 166, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji (UL 2011, L 141, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo
(Portugalska) 21. junija 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira/NT**

(Zadeva C-412/22)

(2022/C 359/47)

Jezik postopka: portugalsščina

Predložitveno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Autoridade Tributária e Aduaneira

Nasprotna stranka: NT

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je člen 2 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/278 ⁽¹⁾ z dne 26. februarja 2016 mogoče razlagati tako, da se razveljavitev protidampinskih dajatev, poleg tega da začne učinkovati za prihodnost od 28. februarja 2016, nanaša tudi na izvoze pritrilnih elementov, za katere se plačujejo navedene dajatve, ki so bili izvedeni do 27. februarja 2016, vendar je njihova odmera (protidampinskih in drugih dajatev) opravljena po 28. februarju 2016 (naknadna izterjava)?
2. Ali bi bil odgovor na prvo vprašanje lahko drugačen, če se upošteva, da naknadna izterjava izhaja iz overjenega prepisa zapisnika – povzetega na podlagi sklepa z dne 21. aprila 2017 – kazenskega postopka, ki je bil začel na podlagi dokazov, ki jih je predložil Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) v okviru preiskovalnega spisa OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01, v katerem je bilo ugotovljeno, da je bilo blago, izvoženo v Evropsko unijo v kontejnerjih [...] in [...] 3. aprila 2010 in v kontejnerjih [...] in [...] 24. aprila 2010, nepreferencialnega kitajskega porekla?

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/278 z dne 26. februarja 2016 o razveljavitvi dokončne protidampinske dajatve, uvedene na uvoz nekaterih pritrilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz nekaterih pritrilnih elementov iz železa ali jekla, poslanih iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Malezije ali ne (UL 2016, L 52, str. 24).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 21. junija 2022 – DocLX Travel Events GmbH/Verein für Konsumenteninformation

(Zadeva C-414/22)

(2022/C 359/48)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revidentka: DocLX Travel Events GmbH

Nasprotna stranka: Verein für Konsumenteninformation

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 12(2) Direktive (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih razlagati tako, da je potnik – ne glede na to, kdaj je podal izjavo o odstopu od pogodbe – vsekakor upravičen do brezplačnega odstopa od pogodbe tedaj, če so neizogibne in izredne okoliščine, ki znatno vplivajo na izvedbo turističnega paketa, ob (načrtovanem) začetku potovanja dejansko nastopile?
2. Ali je treba člen 12(2) Direktive (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih razlagati tako, da je potnik upravičen do brezplačnega odstopa od pogodbe že tedaj, če je bilo v času, ko je podal izjavo o odstopu od pogodbe, mogoče računati z nastopom neizogibnih in izrednih okoliščin?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL 2015, L 326, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgija) 20. junija 2022 – JD / Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

(Zadeva C-415/22)

(2022/C 359/49)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: JD

Tožene stranke: Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali načelo prava Unije, ki temelji na uporabi enega sistema socialne varnosti, ki velja za delavce – tako zaposlene kot samozaposlene, aktivne ali upokojene – nasprotuje temu, da bi država članica stalnega prebivališča, kot v obravnavanem primeru, upokojenega uradnika Evropske komisije, ki je samozaposlen, obvezno vključila v svoj sistem socialne varnosti in v plačevanje izključno „solidarnostnih“ prispevkov za socialno varnost, čeprav za tega upokojenega uradnika velja obvezni sistem socialne varnosti Unije in ta uradnik iz nacionalnega sistema, v katerega je prisilno vključen, ne prejema nobenih ugodnosti, niti v smislu prejemkov, za katere se plačujejo prispevki, niti tistih, za katere se prispevki ne plačujejo?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgija) 21. junija 2022 – SA Cezam / État belge

(Zadeva C-418/22)

(2022/C 359/50)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de première instance du Luxembourg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SA Cezam

Tožena stranka: État belge

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali členi 62 [točka 2], 63, 167, 206, 250 in 273 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ in načelo sorazmernosti, kot je med drugim razloženo v sodbi Sodišča z dne 8. maja 2019 v zadevi C-712/17 EN.SA (C-712/17), v povezavi z načelom nevtralnosti nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna izhaja iz člena 70, [odstavek 1] Code de la TVA (zakonik o DDV), člena 1 arrêté royal n° 41 fixant le montant des amendes fiscales proportionnelles en matière de taxe sur la valeur ajoutée (kraljevi odlok št. 41 o višini sorazmernih davčnih glob na področju davka na dodano vrednost) in razdelka V preglednice G, priložene temu kraljevemu odloku, in na podlagi katere se ob ugotovljenih nepravilnostih med revizijo vsebine računovodskih izkazov zaradi sankcioniranja v celoti ali deloma neevidentiranih obdavčljivih transakcij nad 1250 EUR za kršitev naloži pavšalna globa, zmanjšano za 20 % dolgovanega davka, pri čemer se plačani vstopni davek, ki zaradi odsotnosti napovedi ni bil odbit, pri izračunu globe ne odbije, medtem ko se v skladu z [drugim odstavkom člena 1] kraljevega odloka št. 41 lestvica znižanj iz preglednic od A do J priloge k temu odloku uporablja le, če so kršitve storjene brez namena izogibanja plačilu davka ali omogočanja izogibanja plačilu davka?
2. Ali na odgovor na vprašanje vpliva okoliščina, da je davčni zavezanec zaradi odprave nepravilnosti pri plačilu davka in s tem uresničitve namena zagotovitve pravilnega pobiranja davka po opravljenem nadzoru prostovoljno plačal dolgovani znesek davka?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

Pritožba, ki jo Evropski ekonomsko-socialni odbor vložil 27. junija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2022 v zadevi T-750/20, Correia/EESO

(Zadeva C-423/22 P)

(2022/C 359/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) (zastopniki: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec, agenti, in B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Druga stranka v postopku: Paula Correia

Predloga

- Sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2022 naj se razveljavi v delu, v katerem je z njo prošnja za ponovno vzpostavitev kariere razglašena za dopustno, predlogi tožeče stranke na prvi stopnji pa naj se zavrnejo;

— drugi stranki v postopku naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

EESO se v pritožbi sklicuje na napačno razlago pojma razumnega roka za vložitev prošnje za ponovno vzpostavitev kariere ter sodne prakse v zvezi z elementi, ki jih je pri ugotovitvi, ali je rok razumen, treba upoštevati.

Prvi pritožbeni razlog: napačna pravna opredelitev. Splošno sodišče naj bi izkrivilo del vsebine odgovora na tožbo in duplike ter naj bi nepopolno opredelilo dejansko in pravno stanje.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 28. junija 2022 – Scuola europea di Varese / PD in LC, kot nosilca starševske odgovornosti do NG

(Zadeva C-431/22)

(2022/C 359/52)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Scuola europea di Varese

Nasprotni stranki: PD in LC kot nosilca starševske odgovornosti do NG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 27(2), prvi pododstavek, prvi stavek, Konvencije o Statutu Evropskih šol, sklenjene v Luksemburgu, 21. junija 1994, razlagati tako, da ima odbor za pritožbe iz te konvencije –ko so izčrpane upravne poti iz splošnega pravilnika – izključno pristojnost na prvi in končni stopnji za odločanje o sporih, ki se nanašajo na sklep o ponavljanju razreda, ki ga v zvezi z učencem v sekundarnem izobraževanju sprejme učiteljski zbor?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administratīvā rajona tiesa (Latvija) 30. junija 2022 – AS Latvijas valsts meži/Dabas aizsardzības pārvalde y Vides pārraudzības valsts birojs, con intervención de Valsts meža dienests

(Zadeva C-434/22)

(2022/C 359/53)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Administratīvā rajona tiesa

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AS Latvijas valsts meži

Toženi stranki: Dabas aizsardzības pārvalde in Vides pārraudzības valsts birojs

Ob udeležbi: Valsts meža dienests

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pojem „projekt“ v smislu člena 1(2)(a) Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje⁽¹⁾ zajema tudi dejavnosti, ki se izvajajo na gozdnih območjih za vzdrževanje gozdnih infrastrukturnih objektov, ki varujejo pred požari na navedenem območju, v skladu z zahtevami na področju varstva pred požari, določenimi z zakonodajo, ki se uporablja?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen, ali je treba šteti, da so dejavnosti, ki se izvajajo na gozdnem območju za zagotavljanje vzdrževanja gozdnih infrastrukturnih objektov, ki varujejo pred požari na navedenem območju, v skladu z zahtevami, določenimi na področju varstva pred požari z zakonodajo, ki se uporablja, za namene člena 6(3) Direktive 92/43/EGS Sveta z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽²⁾ projekt, ki je neposredno povezan z upravljanjem območja ali potreben zanj, tako da postopka presoje posebnih ohranitvenih območij evropskega pomena (*Natura 2000*) ni treba izvesti v zvezi s takimi dejavnostmi?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje nikalen, ali iz člena 6(3) Direktive 92/43/EGS Sveta z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst izhaja tudi obveznost presoje teh načrtov in projektov (dejavnosti), ki sicer niso neposredno povezani z upravljanjem posebnega ohranitvenega območja ali zanj niso potrebni, vendar lahko pomembno vplivajo na ohranitvena območja evropskega pomena (*Natura 2000*), in se kljub temu izvajajo na podlagi nacionalne zakonodaje, da bi se zagotovilo spoštovanje obveznosti varstva in boja proti gozdnim požarom?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen, ali se lahko navedena dejavnost še naprej izvaja in dokonča, preden se izvede postopek presoje *ex post* v zvezi s posebnimi ohranitvenimi območji evropskega pomena (*Natura 2000*)?
5. Če je odgovor na tretje vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen, ali morajo pristojni organi za preprečitev pomembnih vplivov zahtevati povračilo škode in sprejeti ukrepe, če se med postopkom presoje posebnih ohranitvenih območij evropskega pomena (*Natura 2000*) ni presojala pomembnost vplivov na okolje?

⁽¹⁾ UL 2012, L 26, str. 1.

⁽²⁾ UL 1992, L 206, str. 7.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španija) 1. julija 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) / Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

(Zadeva C-436/22)

(2022/C 359/54)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Tožena stranka: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Vprašanja za predhodno odločanje

Glede na to, da mora biti cilj vsakega ukrepa države članice, zajetega z Direktivo, v skladu z njenim členom 2(2) vzdrževati ali obnoviti ugodno stanje ohranjenosti živalskih vrst v interesu Skupnosti, kot je volk (*lupus canis*),

- [1] Ali določbe člena 2(2) ter členov 4, 11, 12, 14, 16 in 17 Direktive Sveta 92/43/EGS⁽¹⁾ z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst, nasprotujejo temu, da se z regionalnim zakonom (Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León (zakon št. 4 z dne 12. julija 1996 o lovu v Kastilji in Leonu) in nato zakonom avtonomne skupnosti Ley 4/2021, de 1 de julio de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (zakon št. 4 z dne 1. julija 2021 o lovu in trajnostnem upravljanju lovskih virov v Kastilji in Leonu)) volk razglasi za lovsko in lovljivo vrsto in se posledično dovoli regionalno izkoriščanje volka na lovskih območjih za obdobja 2019/2020, 2020/2021 in 2021/2022, če je njegovo stanje ohranjenosti neugodno-neustrezno, kot je bilo navedeno v poročilu za šestletno obdobje 2013–2018, ki ga je Španija predložila Evropski komisiji leta 2019, in je zato država (država članica, člen 4 Direktive o habitatih) vključila vse španske populacije volkov na seznam prosto živečih vrst v okviru sistema posebne zaščite in na španski seznam ogroženih vrst, s čimer je podelila strogo zaščito tudi populacijam severno od reke Duero?
- [2] Ali je s tem ciljem združljivo to, da se podeli različna zaščita volkovom glede na to, ali se nahajajo severno ali južno od reke Duero, ob upoštevanju, (i) da se trenutno to razlikovanje z znanstvenega vidika šteje za neustrezno, (ii) da je ocena njihovega stanja ohranjenosti v treh regijah, ki jo poseljujejo v Španiji – alpski, atlantski in sredozemski – za obdobje 2013–2018 neugodna, (iii) da gre za strogo zaščitenost vrsto v praktično vseh državah članicah, in zlasti na Portugalskem, s katero Španija deli regijo, in (iv) sodne prakse Sodišča o naravnem območju razširjenosti in ozemeljskem območju, ki jo je treba upoštevati pri presoji njihovega stanja ohranjenosti, pri čemer je z navedeno direktivo – in nenazadnje določbo njenega člena 2(3) – bolj skladno to, da se brez razlikovanja med deloma severno in južno od reke Duero zadevni volk vključi v prilogi II in IV, tako da se njegov ulov in zakol omogočita le, če ni druge zadovoljive rešitve, skladne s pogoji in zahtevami iz člena 16?
- Če bi se štelo, da je to razlikovanje utemeljeno,
- [3] Ali izraz „izkoriščanje“ iz člena 14 Direktive vključuje njegovo lovsko izkoriščanje, to je njegov lov, glede na poseben pomen, ki ga ima ta vrsta (na preostalih ozemeljskih območjih je prednostna), ob upoštevanju, da je bil do zdaj lov nanjo dovoljen in da je bilo za obdobje 2013–2018 ugotovljeno, da je njen položaj neugoden?
- [4] Ali sta v nasprotju s členom 14 Direktive zakonska razglasitev volka severno od reke Duero za lovsko in lovljivo vrsto (člen 7 in Priloga I k zakonu št. 4 z dne 12. julija 1996 o lovu v Kastilji in Leonu in člen 6 Priloge I k zakonu št. 4 z dne 1. julija 2021 o lovu in trajnostnem upravljanju lovskih virov Kastilje in Leona) in potrditev načrta o regionalnem izkoriščanju volka na lovskih območjih severno od reke Duero za obdobja 2019/2020, 2020/2021 in 2021/2022, ne da bi obstajali podatki, na podlagi katerih bi bilo mogoče presoditi, ali je bilo izvedeno spremljanje iz člena 11 Direktive, brez ocene za obdobje po 2012–2013 in brez zadostnih, objektivnih, znanstvenih in aktualnih informacij o položaju volka v spisu, na podlagi katerega je bil sprejet načrt regionalnega izkoriščanja, medtem ko je za obdobje 2013–2018 v treh regijah, ki jih poseljuje volk v Španiji – alpski, atlantski in sredozemski – ocena njegovega stanja ohranjenosti neugodna?
- [5] Ali so v skladu z določbami členov 4, 11 in 17 Direktive o habitatih, poročila, predložena subjektom, ki naj bi določili stanje ohranjenosti volka (ravni sedanjih in dejanskih populacij; sedanja geografska razširjenost, stopnja razmnoževanja itd.), tista poročila, ki jih pripravi država članica vsakih šest let ali, po potrebi, v krajšem obdobju, prek znanstvenega odbora, kot je tisti, ki je bil ustanovljen z Real Decreto 139/2011 (kraljeva uredba št. 139 iz leta 2011), ob upoštevanju, da se njegove populacije nahajajo na področju različnih avtonomnih skupnosti, in ob upoštevanju potrebe po izvedbi ocene ukrepov v zvezi z lokalno populacijo „na širši ravni“, kot je navedeno v sodbi Sodišča z dne 10. oktobra 2019, C-674/17⁽²⁾?

⁽¹⁾ UL 1992, L 206, str. 7

⁽²⁾ EU:C:2019:851

Pritožba, ki jo je 6. julija 2022 vložila Republika Slovenija zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2022 v zadevi T-392/20, Petra Flašker proti Evropski komisiji

(Zadeva C-447/22 P)

(2022/C 359/55)

Jezik postopka: slovenščina

Stranke

Pritožnica: Republika Slovenija (zastopnica: B. Jovin Hrastnik)

Drugi stranki v postopku: Petra Flašker, Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- v celoti razveljavi sodbo Splošnega sodišča,
- zavrne tožbo in
- tožeči stranki v postopku na prvi stopnji naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Če bi Sodišče ugotovilo, da mu stanje postopka ne dovoljuje, da bi odločilo o zadevi, mu pritožnica predlaga, naj:

- v celoti razveljavi sodbo Splošnega sodišča in
- zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, ko je napačno razlagalo člen 108(2) in (3) PDEU in člen 4(2) in (3) Uredbe št. 2015/1589⁽¹⁾, zmotno določilo obseg obveznosti, ki jih ima Komisija v fazi predhodne preučitve priglašene ukrepa, in zmotno presodilo o obstoju resnih težav, s katerimi naj bi se soočala Komisija pri analizi obravnavanih ukrepov, tj. sredstev v upravljanju, ki sta jih Lekarna Ljubljana p.o. in Lekarna Ljubljana pridobili po letu 1979.
2. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, ko je napačno pravno opredelilo dejstva ter zmotno zaključilo, da se je glede sredstev, ki so bila leta 1979 dana v upravljanje Lekarni Ljubljana p.o. in so bila leta 1997 prenesena na Lekarno Ljubljana, Komisija soočala z resnimi težavami, zaradi katerih bi morala v tej zadevi začeti postopek preiskave, ki ga predvideva člen 108 (2) PDEU.
3. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, ko je sodbo pomanjkljivo obrazložilo.
4. Splošno sodišče je kršilo postopek s tem, ko je na eni strani upoštevalo pavšalne tožbene očitke tožeče stranke, na drugi strani pa ni upoštevalo navedb Komisije iz odgovora na tožbo. S tem je bila kršena pravica Komisije do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, kar je škodovalo tudi interesu pritožnice.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (Besedilo velja za EGP) (UL 2015, L 248, str. 9).

Pritožba, ki jo je Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) vložil 6. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 1. junija 2022 v zadevi T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno in SFL/SRB

(Zadeva C-448/22 P)

(2022/C 359/56)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (zastopnika: R. Pelayo Jiménez in A. Muñoz Aranguren, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Enotni odbor za reševanje (SRB), Kraljevina Španija, Evropski parlament, Svet Evropske unije, Evropska komisija, Banco Santander, SA, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 1. junija 2022 ter razglasi ničnost sklepa izvršne seje Enotnega odbora za reševanje (SRB) SRB/EES/2017/08 z dne 7. junija 2017 o sprejetju sheme za reševanje v zvezi z Banco Popular Español, SA;
2. podredno, če bi menilo, da stanje postopka ne dopušča izreka meritorne odločbe Sodišča, razveljavi izpodbijano sodbo in zadevo vrne Splošnemu sodišču, ki naj izda novo sodbo v skladu z odločitvijo Sodišča;
3. SRB vsekakor naloži plačilo stroškov tega pritožbenega postopka in plačilo stroškov v zvezi z ničnostno tožbo, vloženo pri Splošnem sodišču, ter družbi BANCO SANTANDER naloži plačilo svojih stroškov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- Prvi pritožbeni razlog: v izpodbijani sodbi so bili kršeni pravica do učinkovitega sodnega varstva (člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah), člen 21 Statuta Sodišča, člena 76(d) in 103(3) Poslovnika Splošnega sodišča ter sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s pravico do poštenega sojenja (uporaba upoštevni dokazov in dostop do sodišča).
- Drugi pritožbeni razlog: v izpodbijani sodbi je Splošno sodišče kršilo pravico do učinkovitega sodnega varstva (člen 47 Listine), člen 21 Statuta Sodišča, člen 103(3) Poslovnika Splošnega sodišča in načelo previdnosti, ki se uporablja za enotni mehanizem za reševanje.
- Tretji pritožbeni razlog: v izpodbijani sodbi ni bila odpravljena kršitev obveznosti obrazložitve, ki jo je zakrivil SRB, in kršeno je bilo načelo enakosti orožij (člen 47 Listine).
- Četrti pritožbeni razlog: v izpodbijani sodbi sta bila kršena člena 17 in 52 Listine, člen 20(16) Uredbe 806/2014 ⁽¹⁾ pa se je razlagal *contra legem*.
- Peti pritožbeni razlog: v izpodbijani sodbi je bil kršen člen 18(1)(b) Uredbe št. 806/2014, ker ni bilo priznано, da bi obstoj hitrih ukrepov, s katerimi bi se preprečila insolventnost Banco Popular, povzročil ničnost sklepa o reševanju.
- Šesti pritožbeni razlog: v izpodbijani sodbi je bilo napačno uporabljeno pravo, ker Splošno sodišče ni štelo, da je dokazano, da bi obstoj nujne likvidnostne pomoči, ki sta jo odobrili Banco de España in ECB, zadostoval za spopadanje z likvidnostno krizo, ki je prizadela Banco Popular. Kršen je bil tudi člen 18(1) Uredbe št. 806/2014.

- Sedmi pritožbeni razlog: v izpodbijani sodbi sta bila kršena člena 20(1) in 20(5)(b) Uredbe št. 806/2014, ker je Splošno sodišče štelo, da je Deloitte „neodvisni strokovnjak“.
- Osmi pritožbeni razlog: v izpodbijani sodbi sta bila kršena člen 24 Uredbe št. 806/2014 in člen 39(2)(b), (d) in (f) Direktive 2014/59 ⁽²⁾, ker ni bila spoštovana obveznost glede prizadevanja za določitev kar najvišje prodajne cene v postopku reševanja in ker sta bili kršeni načeli enakosti in preglednosti med potencialnimi kupci.

- (¹) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).
- (²) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Ravensburg (Nemčija) 8. julija 2022 – VX, AT/Gemeinde Ummendorf

(Zadeva C-456/22)

(2022/C 359/57)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Ravensburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: VX, AT

Tožena stranka: Gemeinde Ummendorf

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba pojem nepremoženjske škode v členu 82(1) Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ razlagati tako, da se za obstoj nepremoženjske škode zahtevajo občutni škodljivi učinki in objektivni vpliv na osebne interese posameznika ali pa za to zadošča zgolj kratkotrajna izguba suverenosti posameznika nad svojimi podatki zaradi objave osebnih podatkov na spletu za obdobje nekaj dni, ki takemu posamezniku ni povzročila nobenih občutnih oziroma škodljivih posledic?

- (¹) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1)

Tožba, vložena 8. julija 2022 – Evropska komisija/Kraljevina Nizozemska

(Zadeva C-459/22)

(2022/C 359/58)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik W. Roels, pooblaščenec)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predlog tožče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj

- ugotovi, da Kraljevina Nizozemska ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 45, 65 in 63 PDEU s tem, da je sprejela in ohranila v veljavi pogoje za prenos pokojninskih sredstev, vsebovanih v členu 19a(1)(d) in členu 19b(1) in (2) Wet op de Loonbelasting 1964 (zakon o davku na plače iz leta 1964), v členu 40c Uitvoeringsregeling Invorderingswet (odlok o izvajanju zakona o pobiranju davkov), in členu 10d(3) Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965 (uredba za izvajanje zakona o davku na plačila za delo iz leta 1965) ter v Bijlage IV bij besluit DGB2012/7010M inzake internationale aspecten van pensioenen (priloga IV k odloku DGB2012/7010M o mednarodnih vidikih pokojnine);
- Kraljevini Nizozemski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da nizozemski predpisi v zvezi s pogoji za prenos pokojninskih sredstev, ki so bila vplačana v tako imenovani „drugi steber“, dodatnih pokojninskih prihrankov prek delodajalca, niso združljivi s prostim gibanjem delavcev, prostim gibanjem storitev in prostim gibanjem kapitala. Ti pogoji naj bi sicer veljali tako za nacionalne kot tudi za čezmejne prenose, vendar naj bi jih nacionalni pokojninski skladi lažje izpolnili kot pa tuji pokojninski skladi, ki želijo v svoji državi članici nuditi pokojninske ugodnosti za tam zaposlene delavce, ki so pred tem na Nizozemskem vplačali pokojninska sredstva. V primeru neizpolnitve pogojev zakonske ureditve, bodo na Nizozemskem vplačana pokojninska sredstva vključena med dajatve.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. julija 2022 – BM/LO

(Zadeva C-462/22)

(2022/C 359/59)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: BM

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: LO

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se za vlagatelja obdobje mirovanja enega leta oziroma šestih mesecev v skladu s členom 3(1)(a), peta in šesta alineja, Uredbe (ES) št. 2201/2003 ⁽¹⁾ začne šele z ugotovitvijo njegovega običajnega prebivališča v državi članici sodišča, ki odloča o zadevi, ali pa zadostuje, če je ob začetku upoštevnega obdobja mirovanja sprva podano zgolj prebivanje vlagatelja v državi sodišča, ki odloča o zadevi, in se njegovo prebivanje šele potem, v obdobju do vložitve predloga, ustali v običajno prebivališče?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 243).

Pritožba, ki jo je Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) vložila 26. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 11. maja 2022 v zadevi T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Evropska centralna banka (ECB)

(Zadeva C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (zastopniki: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini, A. Saccucci, avvocati)

Druge stranke v postopku: Evropska centralna banka, Evropska komisija, Silvio Berlusconi

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- 1) razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. maja 2022;
- 2) posledično razglasi ničnost odločbe ECB z dne 25. oktobra 2016;
- 3) podredno, če bi Sodišče menilo, da glede na stanje postopka ne more odločati, razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. maja 2022 in zadevo vrne nekemu drugemu senatu Splošnega sodišča;
- 4) ECB naloži plačilo stroškov postopka, tudi tistih, ki so nastali na prvi stopnji;
- 5) kot pripravljalni ukrep, če se bo štelo za potrebno, odredi ustrezne ukrepe procesnega vodstva oziroma pripravljalne ukrepe za pridobitev zapisnika obravnave z dne 16. septembra 2021 in zvočnega zapisa obravnave.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri presoji učinkov nadzora pritožnikov nad Banca Mediolanum – Očitna napaka pri presoji in izkrivljanje dejstev v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža – Nezakonita nadomestitev obrazložitve izpodbijanega akta – Kršitev načela kontradiktornosti postopka – Napačna uporaba prava pri pravni opredelitvi obravnavanega primera kot „pridobitev“ kvalificiranega deleža z vidika prava Evropske unije in nacionalnega prava – Opustitev uporabe nacionalnega prava – Kršitev načela lojalnega sodelovanja – Protislovnost obrazložitve – Prekoračitev pooblastil.

Ta pritožbeni razlog se deli na šest delov, ki se nanašajo na ta vprašanja:

- A) ugotovitev skupnega nadzora, ki sta ga pritožnika izvajala nad Banca Mediolanum „pred zadevno združitvijo“ prek delničarskega sporazuma, sklenjenega s Fin. Prog. Italia: napačna presoja posledic;
- B) status g. Silvia Berlusconija kot imetnika kvalificiranega deleža v Banca Mediolanum: napačna rekonstrukcija zaporedja „akt Banca d'Italia z dne 7. oktobra 2014“ – „združitev“ – „sodba Consiglio di Stato (državni svet) z dne 3. marca 2016“; izkrivljanje dejstev in očitna napačna uporaba prava;
- C) nadomestitev obrazložitve avtorja izpodbijanega akta z obrazložitvijo Splošnega sodišča: kršitev členov 263 in 263 PDEU;
- D) nov evropski pojem pridobitve kvalificiranega deleža: opustitev uporabe nacionalnega prava;
- E) uvedba novega primera, ki ni določen v evropski ureditvi, s strani Splošnega sodišča;

F) razlikovanje med posrednim kvalificiranim deležem in neposrednim kvalificiranim deležem: kršitev člena 22 CRD IV (Direktiva 2013/36/EU) in člena 22 TUB (Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia, enotno besedilo zakonov o bankah in kreditiranju).

Drugi pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava, ker se je štel, da je Direktiva 2013/36/EU⁽¹⁾ zakonita – Kršitev splošnega načela prepovedi retroaktivnosti aktov in splošnega načela pravne varnosti – Očitna protislovnost obrazložitve

Tretji pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava – Kršitev načela pravnomočnosti in splošnega načela pravne varnosti – Kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva (napotitev na deveti pritožbeni razlog) – Neobstoj obrazložitve

Četrti pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri uporabi nacionalne zakonodaje, s katero je bila prenesena Direktiva 2013/36/EU – Kršitev načela pravne varnosti – Neupoštevanje odločilnega dejstva, nastalega med postopkom (sodna rehabilitacija), ki samodejno pripelje do ponovnega izpolnjevanja zahtev za pridobitev dobrega ugleda v smislu nacionalne ureditve o prenosu.

Ta pritožbeni razlog se deli na štiri dele, ki se nanašajo na ta vprašanja:

- A) opustitev prenosa člena 23(1) CED IV v nacionalni pravni red in vsekakor nezakonnost ministrskega odloka št. 144/1998;
- B) neobjava seznama (dokumentov, ki jih je treba predložiti za pridobitev dovoljenja) iz člena 23(4) CRD IV;
- C) nemožnost uveljavljanja smernic iz leta 2008;
- D) odločba o sodni rehabilitaciji, ki jo je dosegel Silvio Berlusconi: neupoštevanje odločilnega dejstva, nastalega med postopkom, ki samodejno pripelje do ponovnega izpolnjevanja zahtev za pridobitev dobrega ugleda v smislu nacionalne ureditve o prenosu.

Peti pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri razlagi člena 23 Direktive 2013/26/EU v zvezi z upoštevnostjo zahteve o možnem vplivu predlaganega pridobitelja, če zahteve glede dobrega ugleda, ki so določene v nacionalni ureditvi, niso več izpolnjene

Šesti pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava o upoštevnosti načela sorazmernosti pri uporabi Direktive 2013/36/EU v zvezi z zatrjevano samodejnostjo, ki izhaja iz nacionalne ureditve o prenosu – Prepoved samodejnosti – Neobstoj ali nezadostnost obrazložitve

Sedmi pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri razlagi in uporabi člena 22(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013⁽²⁾ ter člena 32(1) in (5) Uredbe (EU) št. 468/2014⁽³⁾ – Kršitev upoštevnega nacionalnega prava, ki se uporablja – Kršitev členov 41 in 47 Listine – Očitna nelogičnosti in protislovnost obrazložitve

Osmi pritožbeni razlog. Nezakonnost kratkega roka (3 dni) iz člena 31(3) Uredbe (EU) št. 468/2014 za predložitev pripomb – Kršitev člena 41 Listine in ustreznih splošnih pravnih načel, ki izhajajo iz ustavnih tradicij, skupnih državam članicam – Protislovnost in očitna nelogičnost obrazložitve – Neizpolnjevanje meril razumnosti in sorazmernosti roka ter neizvajanje jurisdikcije Splošnega sodišča na tem področju

Deveti pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri uporabi člena 84 Poslovnika Splošnega sodišča v zvezi z novimi razlogi, ki so bili predstavljeni po izdaji Sodbe Sodišča z dne 19. decembra 2018 – Očitna napaka pri presoji v zvezi z obstojem „novega pravnega elementa“, pomanjkljivosti in očitna nelogičnost obrazložitve – Kršitev načela učinkovitega sodnega varstva in člena 47 Listine – Neobstoj obrazložitve, ker novi razlogi niso bili preučeni po uradni dolžnosti

Deseti pritožbeni razlog. Očitna napaka pri presoji dopustnosti tožbenega razloga, ki se je nanašal na potrditev uspešnega prestajanja kazni, izrečene s pogojno obsodbo opravljanja družbeno koristnega dela – Očitna nelogičnost obrazložitve – Kršitev nacionalnega prava – Kršitev člena 84 Poslovnika Splošnega sodišča – Kršitev načela učinkovitega sodnega varstva in člena 47 Listine – Neobstoj obrazložitve, ker razlog ni bil preučen po uradni dolžnosti

Enajsti pritožbeni razlog. Kršitev člena 85(3) Poslovnika Splošnega sodišča v zvezi z nedopustnostjo novih dokazov – Očitna napaka pri presoji upoštevnosti sodbe Sodišča z dne 19. decembra 2018 in sodbe združenih senatov Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) št. 10355/2021 za odločitev – Opustitev preučitve dokumenta, odločilnega za dopustnost novih razlogov – Kršitev pravice do obrambe in zlasti člena 47 Listine

- (¹) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338).
- (²) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63).
- (³) Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL 2014, L 141, str. 1).

Pritožba, ki jo je Silvio Berlusconi vložil 27. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 11. maja 2022 v zadevi T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Evropska centralna banka (ECB)

(Zadeva C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnik: Silvio Berlusconi (zastopniki: A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene, avvocati)

Druge stranke v postopku: Evropska centralna banka, Evropska komisija, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. maja 2022;
2. posledično razglasi ničnost odločbe Evropske centralne banke z dne 25. oktobra 2016;
3. podredno, če bi Sodišče menilo, da glede na stanje postopka ne more odločati, razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. maja 2022 in zadevo vrne nekemu drugemu senatu Splošnega sodišča;
4. Evropski centralni banki naloži plačilo stroškov postopka, tudi tistih, ki so nastali na prvi stopnji;
5. kot pripravljalni ukrep,
 - a) odredi, naj se v spis vložijo dokumenti, ki jih je Splošno sodišče razglasilo za nedopustne; in
 - b) če se bo štelo za potrebno, odredi ustrezne ukrepe procesnega vodstva oziroma pripravljalne ukrepe za pridobitev zapisnika obravnave z dne 16. septembra 2021 in zvočnega zapisa obravnave.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri presoji učinkov nadzora pritožnikov nad Banca Mediolanum – Očitna napaka pri presoji in izkrivljanje dejstev v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža – Nezakonita nadomestitev obrazložitve izpodbijanega akta – Kršitev načela kontradiktornosti postopka – Napačna uporaba prava pri pravni opredelitvi obravnavanega primera kot „pridobitev“ kvalificiranega deleža z vidika prava Evropske unije in nacionalnega prava – Opustitev uporabe nacionalnega prava – Kršitev načela lojalnega sodelovanja – Protislovnost obrazložitve – Prekoračitev pooblastil.

Ta pritožbeni razlog se deli na šest delov, ki se nanašajo na ta vprašanja:

- A) ugotovitev skupnega nadzora, ki sta ga pritožnika izvajala nad Banca Mediolanum „pred zadevno združitvijo“ prek delničarskega sporazuma, sklenjenega s Fin. Prog. Italia: napačna presoja posledic;
- B) status g. Silvia Berlusconija kot imetnika kvalificiranega deleža v Banca Mediolanum: napačna rekonstrukcija zaporedja „akt Banca d'Italia z dne 7. oktobra 2014“ – „združitev“ – „sodba Consiglio di Stato (državni svet) z dne 3. marca 2016“; izkrivljanje dejstev in očitna napačna uporaba prava;
- C) nadomestitev obrazložitve avtorja izpodbijanega akta z obrazložitvijo Splošnega sodišča: kršitev členov 263 in 263 PDEU;
- D) nov evropski pojem pridobitve kvalificiranega deleža: opustitev uporabe nacionalnega prava;
- E) uvedba novega primera, ki ni določen v evropski ureditvi, s strani Splošnega sodišča;
- F) razlikovanje med posrednim kvalificiranim deležem in neposrednim kvalificiranim deležem: kršitev člena 22 Direktive 2013/36/EU in člena 22 TUB (Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia, enotno besedilo zakonov o bankah in kreditiranju).

Drugi pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava, ker se je štelo, da je Direktiva 2013/36/EU⁽¹⁾ zakonita – Kršitev splošnega načela prepovedi retroaktivnosti aktov in splošnega načela pravne varnosti – Očitna protislovnost obrazložitve

Tretji pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava – Kršitev načela pravnomočnosti in splošnega načela pravne varnosti – Kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva (napotitev na deveti pritožbeni razlog) – Neobstoj obrazložitve

Četrti pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri uporabi nacionalne zakonodaje, s katero je bila prenesena Direktiva 2013/36/EU – Kršitev načela pravne varnosti – Neupoštevanje odločilnega dejstva, nastalega med postopkom (sodna rehabilitacija), ki samodejno pripelje do ponovnega izpolnjevanja zahtev za pridobitev dobrega ugleda v smislu nacionalne ureditve o prenosu.

Ta pritožbeni razlog se deli na štiri dele, ki se nanašajo na ta vprašanja:

- A) opustitev prenosa člena 23(1) Direktive 2013/36/EU v nacionalni pravni red in vsekakor nezakonnost ministrskega odloka št. 144/1998;
- B) neobjava seznama (dokumentov, ki jih je treba predložiti za pridobitev dovoljenja) iz člena 23(4) Direktive 2013/36/EU;
- C) nemožnost uveljavljanja smernic iz leta 2008;
- D) odločba o sodni rehabilitaciji, ki jo je dosegel Silvio Berlusconi: neupoštevanje odločilnega dejstva, nastalega med postopkom, ki samodejno pripelje do ponovnega izpolnjevanja zahtev za pridobitev dobrega ugleda v smislu nacionalne ureditve o prenosu.

Peti pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri razlagi člena 23 Direktive 2013/26/EU v zvezi z upoštevnostjo zahteve o možnem vplivu predlaganega pridobitelja, če zahteve glede dobrega ugleda, ki so določene v nacionalni ureditvi, niso več izpolnjene

Šesti pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava o upoštevnosti načela sorazmernosti pri uporabi Direktive 2013/36/EU v zvezi z zatrjevano samodejnostjo, ki izhaja iz nacionalne ureditve o prenosu – Prepoved samodejnosti – Neobstoj ali nezadostnost obrazložitve

Sedmi pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri razlagi in uporabi člena 22(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013 ⁽²⁾ ter člena 32(1) in (5) Uredbe (EU) št. 468/2014 ⁽³⁾ – Kršitev upoštevnega nacionalnega prava, ki se uporablja – Kršitev členov 41 in 47 Listine – Očitna nelogičnosti in protislovnost obrazložitve

Osmi pritožbeni razlog. Nezakonitost kratkega roka (3 dni) iz člena 31(3) Uredbe (EU) št. 468/2014 za predložitev pripomb – Kršitev člena 41 Listine in ustreznih splošnih pravnih načel, ki izhajajo iz ustavnih tradicij, skupnih državam članicam – Protislovnost in očitna nelogičnost obrazložitve – Neizpolnjevanje meril razumnosti in sorazmernosti roka ter neizvajanje jurisdikcije Splošnega sodišča na tem področju

Deveti pritožbeni razlog. Napačna uporaba prava pri uporabi člena 84 Poslovnika Splošnega sodišča v zvezi z novimi razlogi, ki so bili predstavljeni po izdaji Sodbe Sodišča z dne 19. decembra 2018 – Očitna napaka pri presoji v zvezi z obstojem „novega pravnega elementa“, pomanjkljivost in očitna nelogičnost obrazložitve – Kršitev načela učinkovitega sodnega varstva in člena 47 Listine – Neobstoj obrazložitve, ker novi razlogi niso bili preučeni po uradni dolžnosti

Deseti pritožbeni razlog. Očitna napaka pri presoji dopustnosti tožbenega razloga, ki se je nanašal na potrditev uspešnega prestajanja kazni, izrečene s pogojno obsodbo opravljanja družbeno koristnega dela – Očitna nelogičnost obrazložitve – Kršitev nacionalnega prava – Kršitev člena 84 Poslovnika Splošnega sodišča – Kršitev načela učinkovitega sodnega varstva in člena 47 Listine – Neobstoj obrazložitve, ker razlog ni bil preučen po uradni dolžnosti

Enajsti pritožbeni razlog. Kršitev člena 85(3) Poslovnika Splošnega sodišča v zvezi z nedopustnostjo novih dokazov – Neobstoj ali pomanjkljivost obrazložitve o opravičljivih razlogih za zamudo – Očitna napaka pri presoji upoštevnosti dokumentov v zvezi s pritožbo na Evropsko sodišče za človekove pravice, sodbe Sodišča z dne 19. decembra 2018 in sodbe združenih senatov Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) št. 10355/2021 za odločitev – Opustitev preučitve dokumenta, odločilnega za dopustnost novih razlogov – Kršitev pravice do obrambe in zlasti člena 47 Listine

(¹) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338).

(²) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63).

(³) Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL 2014, L 141, str. 1).

Pritožba, ki jo je Tirrenia di navigazione SpA vložila 29. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 18. maja 2022 v zadevi T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Evropska komisija

(Zadeva C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Tirrenia di navigazione SpA (zastopniki: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

1. sodbo Splošnega sodišča z dne 18. maja 2022 v zadevi T-593/20 razveljavi;
2. Sklep Komisije (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020, razglasi za ničen, in sicer le člene 2, 3 in 4 tega sklepa ter podredno člena 6 in 7 tega sklepa, s katerimi je naloženo vračilo domnevnih pomoči, pri čemer je to vračilo takojšnje in dejansko;
3. podredno glede na točko 2: zadevo vrne v odločanje drugemu senatu Splošnega sodišča
4. toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica izpodbija sodbo Splošnega sodišča z dne 18. maja 2022 v zadevi T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Komisija, s katero je bil zavržen predlog za razglasitev ničnosti Sklepa (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020, in sicer členov 2, 3 in 4 tega sklepa ter podredno člena 6 in 7 tega sklepa, s katerim je Komisija ugotovila, da je treba nekatere ukrepe, ki so bili sprejeti v zvezi s pritožnico, šteti za nezakonito in nezdržljivo državno pomoč.

Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom zatrjuje kršitev členov 107(1) in 108(2) PDEU ter Smernic za reševanje in prestrukturiranje iz leta 2004.

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in da njegova odločba ni obrazložena v delu, v katerem je trdilo, da pritožnica ni zagotovila spoštovanja pogojev iz točke 25(c) Smernic iz leta 2004.

Pritožnica pa nasprotno zatrjuje, da je italijanska vlada (a) Komisijo ustrezno obvestila o načrtu privatizacije veje podjetja; (b) potrdila, da namerava povrniti pomoč za reševanje pred iztekom šestmesečnega roka z uporabo prihodkov iz privatizacije; (c) načrt privatizacije objavila na svojem spletnem mestu. Komisiji je torej omogočila, da se v celoti seznanijo z njenimi načrti, da izvede privatizacijo v okviru načrta likvidacije in da nato vrne pomoč za reševanje.

Po navedbah pritožnice je formalistični pristop Komisije, ki mu je sledilo tudi Splošno sodišče, v nasprotju z načelom dobrega upravljanja, določenim v členu 41 Listine o temeljnih pravicah, in z načelom polnega učinka.

Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje kršitev členov 107(1) in 108(2) PDEU v zvezi z oprostitev plačila nekaterih davkov.

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in da njegova odločba ni obrazložena v delu, v katerem je v zvezi s „posrednimi davki“ štelo, da je ugovor nedopustnosti, ki ga je Komisija podala v odgovoru na tožbo, utemeljen.

Splošno sodišče je poleg tega napačno uporabilo pravo pri presoji uporabe člena 107(1) PDEU za ukrep, ki se očita pritožnici in katerega predmet je oprostitev plačila nekaterih davkov, presoja Splošnega sodišča v zvezi s tem pa ni obrazložena.

Taka oprostitev davka od dohodkov pravnih oseb je namreč v celoti pogojena s prihodnjimi negotovimi dogodki, zaradi česar za pritožnico doslej ni nastala nikakršna prednost in je tudi povsem negotovo – kot je priznано v Sklepu – ali bo taka prednost nastala v prihodnje.

Pritožnica še navaja, da poleg neobstoja prednosti manjkajo tudi drugi elementi pojma pomoči: vpliv ukrepa na trgovanje v Uniji in škoda za konkurenco.

Zato navedena oprostitev ne spada pod pojem državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU in torej ni državna pomoč.

Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom zatrjuje kršitev načel pravne varnosti in dobrega upravljanja v povezavi s trajanjem postopka, ter kršitev načela zaupanja v pravo in načela sorazmernosti.

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in da njegova odločba ni obrazložena v delu, v katerem je trdilo, da celoten postopek, v katerem je bil sprejet Sklep (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020, ni trajal predolgo in da torej načela pravne varnosti, dobrega upravljanja in sorazmernosti niso bila kršena. Splošno sodišče je v zvezi z načelom sorazmernosti štelo, da je ugovor nedopustnosti, ki ga je Komisija podala v odgovoru na tožbo, dopusten, s čimer je napačno uporabilo pravo.

Pritožnica tudi zatrjuje, da na podlagi načela zaupanja v pravo in v skladu s členoma 16 in 17 Listine o temeljnih pravicah s Sklepom (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020 družbi Tirrenia pod izredno upravo ne bi smelo biti naloženo vračilo pomoči.

Po mnenju pritožnice je Splošno sodišče s tem, da ni ugotovilo, da je Komisija kršila zgoraj navedena splošna načela in Listino o temeljnih pravicah, napačno uporabilo pravo.

Pritožnica s četrtem pritožbenim razlogom graja, da Splošno sodišče v svoj spis ni vložilo določenega dokaza.

Pritožnica graja, da Sklepa Komisije z dne 30. septembra 2021 glede ukrepov SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), ki jih Italija in dežela Sardinija izvajata v korist družbe Saremar (C(2021) 6990 final), ki ga je pritožnica pridobila od Komisije na podlagi prošnje za dostop do dokumentov, ni mogla vložiti v spis v zadevi, v smislu člena 85(3) Poslovnika Splošnega sodišča.

Po navedbah pritožnice je glede na pomen Sklepa *Saremar* nevrožitve takega dodatnega dokaza v spis povzročila napako pri sodbi Splošnega sodišča, tako zaradi tega, ker gre pri tem za kršitev Poslovnika Splošnega sodišča in obveznosti obrazložitve, ki velja za vse institucije Evropske unije, kot tudi zaradi očitne kršitve pravice do obrambe pritožnice, ki je bila s tem povzročena.

Pritožba, ki jo je Tirrenia di navigazione SpA vložila 29. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 18. maja 2022 v zadevi T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA/Evropska komisija

(Zadeva C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Tirrenia di navigazione SpA (zastopniki: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

1. sodbo Splošnega sodišča z dne 18. maja 2022 v zadevi T-601/20 razveljavi;
2. Sklep Komisije (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020, razglasi za ničn, in sicer le člen 1(3) tega sklepa v povezavi z njegovim členom 2;
3. podredno glede na točko 2: zadevo vrne v odločanje drugemu senatu Splošnega sodišča;
4. toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica izpodbija sodbo Splošnega sodišča z dne 18. maja 2022 v zadevi T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA/Komisija, s katero je bil zavrjen predlog za razglasitev ničnosti Sklepa (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020, in sicer člena 1(3) tega sklepa v povezavi z njegovim členom 2, s katerim je Komisija ugotovila, da „pomoč družbi Adriatica za obdobje od januarja 1992 do julija 1994 v zvezi s povezavo Brindisi–Krf–Igoumenitsa–Patras, ki se je izvajala v nasprotju s členom 108(3) PDEU, ni združljiva z notranjim trgovom“.

Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom zatrjuje procesno kršitev v zvezi z zastaralnim rokom za izterjavo obresti od pomoči, ki se šteje za nezakonito in nezdružljivo.

Po navedbah pritožnice je Splošno sodišče storilo več napak: (a) ker je glede neizterjanih obresti za obdobje od 1. januarja 2007 do 26. marca 2007 štelo, da se desetletni zastaralni rok ni iztekel; (b) ker je trdilo, da pritožnica ne more ugovarjati neizpodbijanju te kršitve, ki je imelo za posledico očitno kršitev načela kontradiktornosti in torej pravice do obrambe, ker naj bi se to nanašalo na zadevno državo članico.

Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom izpodbija nepravilno opredelitev pomoči kot nove, zatrjuje nezakonitost sklepa, s katerim je bilo ugotovljeno, da je državna pomoč nova in nezdružljiva, ter kršitev obveznosti obrazložitve in načela sorazmernosti.

Splošno sodišče ni dokazalo, kako je Komisija s Sklepom (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020 odpravila nezakonitost, ki je bila v zvezi s sklepom iz leta 2004 (2005/163/ES) ugotovljena s sodbo Splošnega sodišča z dne 4. marca 2009 v združenih zadevah T-265/04, T-292/04 in T-504/04.

Splošno sodišče je napačno štelo, da je Komisija odpravila pomanjkljivost obrazložitve, ugotovljeno leta 2009, in da je s Sklepom (EU) 2020/1411 dokazala, da so subvencije za obveznosti opravljanja javnih storitev (OSP), dodeljene družbi Adriatica, nova pomoč.

Pritožnica zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in da njegova odločba ni obrazložena v delu, v katerem je trdilo, da je Komisija pravilno opredelila subvencije za OSP, dodeljene družbi Adriatica za obdobje od januarja 1992 do julija 1994 v zvezi s povezavo Brindisi–Krf–Igoumenitsa–Patras, za nezdružljive z notranjim trgovom.

Pritožnica trdi, da bi morale Splošno sodišče nujno preveriti, ali je Komisija v Sklepu (EU) 2020/1411, (a) konkretno opredelila položaj na trgu; (b) pravilno primerjala cilj ukrepa pomoči s ciljem sporazuma; (c) ustrezno pojasnila, kako je bilo izkrivljanje konkurence, povzročeno z ukrepom pomoči, okrepljeno zaradi kombiniranja tega ukrepa (za katerega je bilo sicer ugotovljeno, da je združljiv) z udeležbo v kartelu, in torej (d) obrazložila vzročno zvezo glede obstoja oviranja trgovine znotraj Skupnosti.

Pritožnica poleg tega trdi, da so ugotovitve, do katerih je prišlo Splošno sodišče, v nasprotju s splošnim načelom sorazmernosti.

Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom zatrjuje kršitev načel pravne varnosti in dobrega upravljanja v povezavi s trajanjem postopka, ter kršitev načela zaupanja v pravo in načela sorazmernosti.

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in da njegova odločba ni obrazložena v delu, v katerem je trdilo, da celoten postopek, v katerem je bil sprejet Sklep (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020, ni trajal predolgo in da torej načela pravne varnosti, dobrega upravljanja in sorazmernosti niso bila kršena.

Pritožnica tudi zatrjuje, da na podlagi načela zaupanja v pravo in v skladu s členoma 16 in 17 Listine o temeljnih pravicah s Sklepom (EU) 2020/1411 z dne 2. marca 2020 ne bi smelo biti naloženo vračilo pomoči.

Po mnenju pritožnice je Splošno sodišče s tem, da ni ugotovilo, da je Komisija kršila zgoraj navedena splošna načela in Listino o temeljnih pravicah, napačno uporabilo pravo.

Pritožnica s četrtem pritožbenim razlogom graja, da Splošno sodišče v svoj spis ni vložilo določenega dokaza.

Pritožnica graja, da Sklepa Komisije z dne 30. septembra 2021 glede ukrepov SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), ki jih Italija in dežela Sardinija izvajata v korist družbe Saremar (C(2021) 6990 final), ki ga je pritožnica pridobila od Komisije na podlagi prošnje za dostop do dokumentov, ni mogla vložiti v spis v zadevi, v smislu člena 85(3) Poslovnika Splošnega sodišča.

Po navedbah pritožnice je glede na pomen Sklepa *Saremar* nevrožitev takega dodatnega dokaza v spis povzročila napako pri sodbi Splošnega sodišča, tako zaradi tega, ker gre pri tem za kršitev Poslovnika Splošnega sodišča in obveznosti obrazložitve, ki velja za vse institucije Evropske unije, kot tudi zaradi očitne kršitve pravice do obrambe pritožnice, ki je bila s tem povzročena.

Sklep predsednika Sodišča z dne 8. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Cataluña– Španija) – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Zadeva C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Jezik postopka: španščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 359, 26.10.2020.

Sklep predsednika Sodišča z dne 8. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Cataluña– Španija) – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Zadeva C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Jezik postopka: španščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 359, 26.10.2020.

Sklep predsednika Sodišča z dne 24. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sofijski gradski sad – Bolgarija) – EUROBANK BULGARIA/NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Zadeva C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Jezik postopka: bolgarščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 412, 11.10.2021.

Sklep predsednika Sodišča z dne 31. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesgericht Korneuburg – Avstrija) – Laudamotion GmbH/TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Zadeva C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 471, 22.11.2021.

Sklep predsednika Sodišča z dne 15. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nizozemska) – G/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zadeva C-614/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 2, 3.1.2022.

Sklep predsednika Sodišča z dne 30. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – YV/Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

(Zadeva C-685/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 84, 21.2.2022.

Sklep predsednika Sodišča z dne 7. aprila 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Pitești– Romunija) – Postopek na predlog MK

(Zadeva C-709/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Jezik postopka: romunščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 51, 31.1.2022.

Sklep predsednika Sodišča z dne 29. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Poljska) – Provident Polska S.A./VF

(Zadeva C-717/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Jezik postopka: poljščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 128, 21.3.2022.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – AI in drugi/ECDC

(Zadeva T-864/19) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Osebe ECDC – Psihično nadlegovanje – Prošnja za pomoč – Predhodna opozorila – Člen 31 Listine o temeljnih pravicah – Člen 24 Kadrovskih predpisov – Obseg dolžnosti pomoči – Dolžnost skrbnega ravnanja – Uvedba preiskave – Razumen rok – Odgovornost – Nezakonitost)

(2022/C 359/72)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: AI, HV, HW, HY (zastopnika: L. Levi in A. Champetier, odvetnici)

Tožena stranka: Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (zastopniki: J. Mannheim, agent, skupaj z D. Waelbroeckom in A. Duronom, odvetnikoma)

Predmet

Tožeče stranke s tožbo na podlagi člena 270 PDEU, ki so jo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile 17. decembra 2019, predlagajo, naj se jim povrne škoda, ki naj bi jim nastala zlasti zaradi neobstoja ustreznega ukrepanja Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) kot odziva na ravnanje A (vodje oddelka) v zvezi s tožečimi strankami v letih od 2012 do 2018, pri katerem gre po njihovem mnenju za psihično nadlegovanje.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 61, 24.2.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – JC/EUCAP Somalia

(Zadeva T-165/20) ⁽¹⁾

(Arbitražna klavzula – Mednarodni pogodbeni uslužbenec misije EUCAP Somalia – Misija skupne zunanje in varnostne politike – Odpoved pogodbe o zaposlitvi za določen čas med poskusno dobo – Vročitev odpovedi pogodbe s priporočenim pismom s povratnico – Pošiljanje na nepopoln naslov – Začetek teka roka za vložitev notranjega pravnega sredstva pred uvedbo sodnega postopka – Določitev prava, ki se uporablja – Obvezne določbe nacionalnega delovnega prava – Ničnost določbe o poskusni dobi – Nepravilna vročitev obvestila o odpovednem roku – Nadomestilo za čas odpovednega roka – Retroaktivno plačilo plače – Nasprotna tožba)

(2022/C 359/73)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: JC (zastopnik: A. Van Himst, odvetnica)

Tožena stranka: EUCAP Somalija (zastopnik: E. Raoult, odvetnica)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 272 PDEU po eni strani predlaga razglasitev ničnosti dopisa z dne 4. novembra 2019 in dopisa z dne 3. decembra 2019, s katerima ji je misija EUCAP Somalia vročila odločbo o odpovedi njene pogodbe o zaposlitvi, ter po potrebi odločbe z dne 24. januarja 2020, s katero je ta zavrnila njeno nedisciplinsko notranje pravno sredstvo zoper odločbo o odpovedi njene pogodbe o zaposlitvi, kakor je bila vročena z dopisom z dne 3. decembra 2019, po drugi strani pa predlaga, naj se misiji EUCAP Somalia naloži retroaktivno plačilo njene plače do datuma dokončnega, pravnega in zakonitega prenehanja njunega pogodbenega delovnega razmerja.

Izrek

1. Vročitev obvestila o odpovednem roku iz dopisa z dne 4. novembra 2019 je nična.
2. Odpoved pogodbe, ki je bila 21. avgusta 2019 sklenjena med misijo EUCAP Somalia in osebo JC, je pravilna, veljavna in izvršljiva za zadnjenavedeno 5. decembra 2019 ter postane dokončna ob izteku enomesečnega odpovednega roka, ki je začel teči 9. decembra 2019, v skladu s členom 18.1 te pogodbe.
3. Misiji EUCAP Somalia se naloži, da osebi JC plača po eni strani znesek, ki ustreza njeni plači, kakor je določena v členu 12.2 navedene pogodbe, razen dnevnice iz člena 15 pogodbe, za obdobje od 26. novembra do vključno 8. decembra 2019, ter po drugi strani znesek, ki ustreza nadomestilu za čas enomesečnega odpovednega roka v višini te plače, za obdobje od 9. decembra 2019 do 9. januarja 2020, pri čemer se tema zneskoma prištejejo zakonske obresti v skladu z belgijskim pravom..
4. Tožba se v preostalem zavrne.
5. Nasprotna tožba misije EUCAP Somalia se zavrne.
6. Misiji EUCAP Somalia se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 9, 11.1.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – JF/EUCAP Somalia

(Zadeva T-194/20) (¹)

(Arbitražna klavzula – Mednarodni pogodbeni uslužbenec EUCAP Somalia – Misija, ki spada na področje skupne zunanje in varnostne politike – Nepodaljšanje pogodbe o zaposlitvi zaradi izstopa Združenega kraljestva iz Unije – Pravica do izjave – Enako obravnavanje – Prepoved diskriminacije zaradi državljanstva – Prehodno obdobje, določeno v sporazumu o izstopu Združenega kraljestva iz Unije – Ničnostna tožba – Odškodninska tožba – Akti, ki jih ni mogoče ločiti od pogodbe – Nedopustnost)

(2022/C 359/74)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: JF (zastopnik: A. Kunst, odvetnik)

Tožena stranka: EUCAP Somalia (zastopnik: E. Raoult, odvetnik)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo primarno predlaga, prvič, naj se na podlagi člena 263 PDEU za nični razglasita obvestilo EUCAP Somalia z dne 18. januarja 2020 in dopis z dne 29. januarja 2020, s katerima je ta odločil, da ne podaljša njene pogodbe o zaposlitvi in, drugič, naj se na podlagi člena 268 PDEU naloži povračilo škode, ki ji je nastala zaradi teh aktov, ter, podredno, naj se na podlagi člena 272 PDEU sporni akti razglasijo za nezakonite in odredi povračilo škode, ki ji je nastala zaradi teh aktov.

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. JF se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 201, 15.6.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – VeriGraft/Easme

(Zadeva T-457/20) (¹)

(Arbitražna klavzula – Okvirni program za raziskave in inovacije „Horizon 2020“ (2014-2020) – Sporazum o nepovratnih sredstvih „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV“ – Nepredvideni podizvajalski stroški – Poenostavljen postopek odobritve – Podizvajanje, ki je bilo omenjeno v periodičnih tehničnih poročilih – Odobrena periodična tehnična poročila – Upravičeni stroški)

(2022/C 359/75)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: VeriGraft AB (Göteborg, Švedska) (zastopnika: P. Hansson in M. Persson, odvetnika)

Tožena stranka: Izvajalska agencija Evropskega sveta za inovacije ter za mala in srednja podjetja (zastopniki: A. Galea, agent, skupaj z D. Waelbroeckom, in A. Duron, odvetnikoma)

Predmet

Tožeča stranka s svojo tožbo na podlagi člena 272 PDEU predlaga naslednje ugotovitve: prvič, podizvajalski stroški, ki jih je Izvajalska agencija za mala in srednja podjetja EU (EASME) zavrnila, so upravičeni stroški iz naslova sporazuma o nepovratnih sredstvih v zvezi s projektom „Personalizirane vene, zasnovane s tkivnim inženirstvom, kot prva izbira pri zdravljenju bolnikov s kronično vensko insuficenco-P-TEV“ (Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV) z referenco 778620, drugič, obvestilo o dolgovanem znesku št. 3242004635, ki ga je EASME izdala za znesek 106 928,74 EUR je neutemeljeno in, tretjič, tudi izterjava zneske 109 230,19 EUR od jamstvenega sklada, vzpostavljenega s sporazumom o nepovratnih sredstvih, je neutemeljena.

Izrek

1. Predlogu družbe VeriGraft AB, naj se ugotovi, da so podizvajalski stroški, ki jih je Izvajalska agencija za mala in srednja podjetja EU zavrnila za znesek 258 588,80 EUR, upravičeni stroški iz naslova sporazuma o nepovratnih sredstvih „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV“ z referenco 778620, se ugotovi.
2. Predlogu družbe VeriGraft, naj se ugotovi neutemeljenost obvestila o dolgovanem znesku št. 3242004635, ki ga je Izvajalska agencija za mala in srednja podjetja EU izdala za znesek 106 928,74 EUR, se ugotovi.
3. Predlogu družbe VeriGraft, naj se ugotovi neutemeljenost izterjave zneska 109 230,19 EUR od jamstvenega sklada, vzpostavljenega s sporazumom o nepovratnih sredstvih „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV“ z referenco 778620, se ugotovi.

4. Izvajalski agenciji Evropskega sveta za inovacije ter za mala in srednja podjetja (Eisma) se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 297, 7.9.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Delifruit/Komisija

(Zadeva T-629/20) (¹)

(Fitofarmaceutska sredstva – Aktivna snov klorpirifos – Določitev mejnih vrednosti ostankov klorpirifosa v ali na bananah – Uredba (ES) št. 396/2005 – Razpoložljivo znanstveno in tehnično znanje – Drugi legitimni dejavniki)

(2022/C 359/76)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Delifruit, SA (Guayaquil, Ekvador) (zastopniki: K. Van Maldegem, P. Sellar in S. Abdel-Qader, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: F. Castilla Contreras, A. Dawes in M. ter Haar, agenti)

Predmet

Tožeča stranka, družba Delifruit, SA, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev delne ničnosti Uredbe Komisije (EU) 2020/1085 z dne 23. julija 2020 o spremembi prilog II in V k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 glede mejnih vrednosti ostankov za klorpirifos in klorpirifos-metil v ali na nekaterih proizvodih (UL 2020, L 239, str. 7, in popravek v UL 2020, L 245, str. 31, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) v delu, v katerem določa mejno vrednost ostankov (v nadaljevanju: MVO) klorpirifosa v ali na bananah v višini 0,01 mg/kg.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Delifruit, SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 433, 14.12.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Standard International Management/EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard)

(Zadeva T-768/20) (¹)

(Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Figurativna znamka Evropske unije The Standard – Razveljavitev – Kraj uporabe znamke – Oglaševanje in ponujanje naprodaj, namenjeno potrošnikom Unije – Člen 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2022/C 359/77)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Standard International Management LLC (New York, New York, Združene države) (zastopniki: M. Edenborough, QC, S. Wickenden, barrister, in M. Maier, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Gája, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Asia Standard Management Services Ltd (Hongkong, Kitajska)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 27. novembra 2020 (zadeva R 828/2020-5).

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 27. novembra 2020 (zadeva R 828/2020-5) se razveljavi v zvezi s storitvami iz razredov 38, 39, 41, 43 in 44.
2. EUIPO poleg svojih stroškov nosi stroške družbe Standard International Management LLC, vključno s stroški iz postopka pred odborom za pritožbe.

⁽¹⁾ UL C 62, 22.2.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Zadeva T-147/21) ⁽¹⁾

**(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Figurativna znamka Evropske unije
GUGLER – Absolutni razlog za ničnost – Neobstoj slabe vere – Člen 51(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94
(postal člen 59(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))**

(2022/C 359/78)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Gugler France (Auxons, Francija) (zastopnica: A. Grolée, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenient pred Splošnim sodiščem: Alexander Gugler (Maxdorf, Nemčija) (zastopnica: M.-C. Simon, odvetnica)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 9. decembra 2020 (zadeva R 893/2020-5).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Gugler France se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 163, 3.5.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – CCTY Bearing Company/EUIPO – CCVI International (CCTY)

(Zadeva T-176/21) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije CCTY – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije CCVI – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zloraba pravice – Člen 71 Uredbe 2017/1001)

(2022/C 359/79)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Kitajska) (zastopnika: L. Genz in C. Stadler, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: M. Capostagno in V. Ruzek, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: CCVI International Srl (Vicenza, Italija) (zastopniki: D. Demarinis, R. Covelli in M. Theisen, odvetniki)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 3. februarja 2021 (zadeva R 779/2020-4).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi CCTY Bearing Company se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 206, 31.5.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Illumina/Komisija

(Zadeva T-227/21) ⁽¹⁾

(Konkurenca – Koncentracije – Trg farmacevtske industrije – Člen 22 Uredbe (ES) št. 139/2004 – Zahteva za napotitev, ki jo poda organ, pristojen za konkurenco, ki na podlagi nacionalne zakonodaje ni pristojen za pregled koncentracije – Odločitev Komisije, da bo pregledala koncentracijo – Sklepi Komisije o ugoditvi zahtevam drugih nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, za pridružitveni zahtevi za napotitev – Pristojnost Komisije – Rok za vložitev zahteve za napotitev – Pojem „obvestiti“ – Razumni rok – Legitimno pričakovanje – Javne izjave podpredsednice Komisije – Pravna varnost)

(2022/C 359/80)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Združene države) (zastopnika: D. Beard, barrister, in P. Chappatte, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: N. Khan, G. Conte in C. Urraca Caviedes, agenti)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: Grail LLC nekdanja Grail, Inc. (Menlo Park, Kalifornija, Združene države) (zastopniki: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate in A. Giraud, odvetniki)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Helenska republika (zastopnik: K. Boskovits, agent), Francoska republika (zastopniki: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré in E. Leclerc, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastopniki: M. Bulterman in P. Huurnink, agentki), Nadzorni organ Efte (zastopniki: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski in M.-M. Joséphidès, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, Sklepa Komisije C(2021) 2847 final z dne 19. aprila 2021 o ugoditvi zahtevi francoskega organa, pristojnega za konkurenco, za pregled koncentracije, pri kateri gre za pridobitev izključnega nadzora nad družbo Grail, Inc. s strani družbe Illumina, Inc. (zadeva COMP/M.10188 – Illumina/Grail), drugič, sklepov komisije C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final in C(2021) 2855 final z dne 19. aprila 2021 o ugoditvi zahtevam grškega, belgijskega, norveškega, islandskega in nizozemskega organa, pristojnega za konkurenco, za pridružitvev tej zahtevi za napotitev, in tretjič, dopisa Komisije z dne 11. marca 2021, s katerim sta bili družbi Illumina in Grail obveščeni o navedeni zahtevi za napotitev.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Illumina, Inc. se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške Evropske komisije.
3. Helenska republika, Francoska republika, Kraljevina Nizozemska, Nadzorni organ Efte in družba Grail LLC nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 252, 28.6.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Unimax Stationery/EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)

(Zadeva T-369/21) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Figurativna znamka Evropske unije uni – Absolutni razlogi za zavrnitev – Razlikovalni učinek – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Znaki ali označbe, ki so postali običajni – 7(1)(d) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(d) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2022/C 359/81)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Unimax Stationery (Daman, Indija) (zastopnica: E. Amoah, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: D. Walicka, agentka)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokyo, Japonska) (zastopnika: A. Perani in G. Ghisletti, odvetnika)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 22. aprila 2021 (zadeva R 1909/2020-5).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Unimax Stationery se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 338, 23.8.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – TL/Komisija

(Zadeva T-438/21) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Pogodba za določen čas – Odločba o nepodaljšanju – Razpis prostega delovnega mesta – Očitna napaka pri presoji – Dolžnost skrbnega ravnanja – Psihično nasilje – Odgovornost)

(2022/C 359/82)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: TL (zastopnika: L. Levi in N. Flandin, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Mongin in M. Brauhoff, agenta)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 270 PDEU predlaga, prvič, razglasitev ničnosti odločbe organa Evropske komisije za sklepanje pogodb o zaposlitvi z dne 29. oktobra 2020, da se njena pogodba o zaposlitvi ne podaljša, in po potrebi odločbe z dne 20. aprila 2021 o zavrnitvi njene pritožbe, ki jo je na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije vložila zoper navedeno odločbo, ter drugič, povračilo škode, ki naj bi ji nastala zaradi teh aktov.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. TL se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 357, 6.9.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Purasac/EUIPO – Prollenium Medical Technologies (Rejeunesse)

(Zadeva T-543/21) ⁽¹⁾

(„Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije Rejeunesse – Prejšnja besedna znamka Evropske unije REVANESSE – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) 2017/1001“)

(2022/C 359/83)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Južna Koreja) (zastopnik: P. Lee, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: E. Sliwiska in J. Crespo Carrillo, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Prolenium Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Kanada) (zastopnik: R. Lyxell, odvetnik)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo, vloženo na podlagi člena 263 PDEU, predlaga razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 2. julija 2021 (zadeva R 146/2021-4).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Purasac Co. Ltd se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 422, 18.10.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Brand Energy Holdings/EUIPO (RAPIDGUARD)

(Zadeva T-573/21) (¹)

(Znamka Evropske unije – Prijava besedne znamke Evropske unije RAPIDGUARD – Absolutni razlogi za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe 2017/1001 – Pravica do izjave)

(2022/C 359/84)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Brand Energy Holdings BV (Flardingue, Nizozemska) (zastopnika: A. Hönninger in F. Dechent, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: D. Walicka, agentka)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU zahteva razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 30. junija 2021 (zadeva R 294/2021-5).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Brand Energy Holdings BV se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki so nastali Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

(¹) UL C 431, 25.10.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – Rimini Street/EUIPO (WE DO SUPPORT)(Zadeva T-634/21) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Besedna znamka WE DO SUPPORT – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2022/C 359/85)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Združene države) (zastopnik: E. Ratjen, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: R. Raponi in D. Hanf, agenta)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 3. avgusta 2021 (zadeva R 710/2021-4).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Rimini Street, Inc. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 502, 13.12.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – dennree/EUIPO (BioMarkt)(Zadeva T-641/21) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Prijava figurativne znamke Evropske unije BioMarkt – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2022/C 359/86)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: dennree GmbH (Töpen, Nemčija) (zastopnik: K. Röttgen, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: M. Eberl in D. Hanf, agenta)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 9. avgusta 2021 (zadeva R 783/2021-5).

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi dennree GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 471, 22.11.2021.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2022 – TL/Komisija

(Zadeva T-677/21) (¹)

(Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Ocenjevalno poročilo za leto 2019 – Obveznost obrazložitve – Očitna napaka pri presoji – Določitev ciljev – Zloraba pooblastil – Odgovornost)

(2022/C 359/87)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: TL (zastopnika: L. Levi in N. Flandin, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Brauhoff in L. Hohenecker, agenta)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 270 PDEU predlaga, prvič, razglasitev ničnosti njenega ocenjevalnega poročila za leto 2019 oziroma, podredno, razglasitev delne ničnosti tega poročila ter po potrebi razglasitev ničnosti odločbe organa Evropske komisije za sklepanje pogodb o zaposlitvi z dne 8. julija 2021 o zavrnitvi pritožbe, ki jo je na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije vložila zoper navedeno poročilo, ter drugič, povračilo nepremoženjske škode, ki naj bi ji nastala zaradi nezakonitosti tega poročila.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. TL se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 502, 13.12.2021.

Sklep Splošnega sodišča z dne 21. julija 2022 – Fersher Developments in Lisin/Komisija in ECB

(Zadeva T-200/18) (¹)

(Odškodninska tožba – Ekonomska in monetarna politika – Program pomoči za stabilnost Cipra – Memorandum o soglasju z dne 26. aprila 2013 o posebnih gospodarskopolitičnih pogojih, sklenjen med Ciprom in Evropskim mehanizmom za stabilnost – Pristojnost Splošnega sodišča – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Enako obravnavanje – Načelo sorazmernosti – Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)

(2022/C 359/88)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Fersher Developments LTD (Nikožija, Ciper), Vladimir Lisin (Lipetsk, Rusija) (zastopnik: R. Nowinski, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska komisija (zastopniki: L. Flynn, T. Materne in S. Delaude, agenti), Evropska centralna banka (zastopniki: O. Heinz, P. Papapaschalis, G. Várhelyi in M. Szablewska, agenti, skupaj z H.-G. Kamannom, odvetnikom)

Predmet

Tožeči stranki s tožbo na podlagi člena 268 PDEU predlagata povrnitev škode, ki naj bi jima nastala zaradi sklepa Komisije in Evropske centralne banke (ECB), da se dodelitev finančne pomoči Republiki Ciper veže na nekatere pogoje.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Fersher Developments LTD in Vladimirju Lisinu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 18.6.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 25. julija 2022 – Armadora Parleros/Komisija

(Zadeva T-254/21) (¹)

(Nepogodbena odgovornost – Skupna ribiška politika – Neizvajanje nadzornih pooblastil iz veljavne zakonodaje s strani Komisije – Moč motorja čolnov – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Škoda – Vzročna zveza – Zastaralni rok – Očitno nedopustna tožba)

(2022/C 359/89)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Španija) (zastopnik: J. Navas Marqués, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Morales Puerta in K. Walkerová, agentki)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 268 PDEU zahteva povrnitev škode zaradi izgubljenega dobička, ki naj bi jo utrpela po odpovedi motorja svojega ribiškega plovila *Vianto Tercero* leta 2005. Tožeča stranka izvor te odpovedi motorja pripisuje temu, da je Komisija pomanjkljivo spremljala, kako Kraljevina Španija opravlja nadzor nad pravili skupne ribiške politike v ribolovnem območju severozahodnega Kantabrijskega morja. Po njenem mnenju je odpoved motorja povzročila njegova prekomerna uporaba zaradi izpostavljenosti tožeče stranke neljalni konkurenci s strani ribiških plovil, katerih motorji presegajo dovoljeno moč.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna, vsekakor pa se zavrne kot očitno brez vsakršne pravne podlage.
2. Družbi Armadora Parleros, SL se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 252, 28.6.2021.

**Sklep Splošnega sodišča z dne 15. julija 2022 – El Corte Inglés/EUIPO – Brito & Pereira
(TINTAS BRICOR)**

(Zadeva T-317/21) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Preklic izpodbijane odločbe – Prenehanje obstoja predmeta spora – Ustavitev postopka)

(2022/C 359/90)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španija) (zastopnik: J. Rivas Zurdo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Brito & Pereira (Vizela, Portugalska)

Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 26. marca 2021 (zadeva R 882/2020-1).

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške družbe El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ UL C 289, 19.7.2021.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2022 – Anglofranchise/EUIPO – Bugrey (BOY LONDON)

(Zadeva T-439/21) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Umik zahteve za ugotovitev ničnosti – Ustavitev postopka)

(2022/C 359/91)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Anglofranchise Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta in R. Perotti, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: R. Raponi in J. Crespo Carrillo, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Yuliya Bugrey (Milano, Italija) (zastopnik: D. Russo, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 23. aprila 2021 (zadeva R 459/2020-5) zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med Yuliyo Bugrey in družbo Anglofranchise.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Družba Anglofranchise Ltd in Yuliya Bugrey nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov, ki jih je priglasil Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 357, 6.9.2021.

Sklep Splošnega sodišča z dne 20. julija 2022 – Sanoptis/EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Zadeva T-30/20) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Umik zahteve za registracijo – Ustavitev postopka)

(2022/C 359/92)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sanoptis Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnica: S. Rost, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Gája, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe EUIPO: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varšava, Poljska)

Predmet

Tožeča stranka s svojo tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 18. novembra 2021 (zadeva R 850/2021-4).

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Družbi Sanoptis Sàrl se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 119, 14.3.2022.

Tožba, vložena 7. maja 2022 – Aziz/Komisija

(Zadeva T-266/22)

(2022/C 359/93)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (zastopnik: L. Cuschieri, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost odločbe Evropske komisije št. Ares(2022)3227480 z dne 26. aprila 2021, da se ne popravijo osebni podatki tožeče stranke v skladu s členom 18 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;

- ugotovi kršitev člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker so organi proti tožeči stranki hkrati uvedli kazenski in civilni postopek s sklicevanjem na njene osebne podatke ter na podlagi enakega zatrjevanega dejanskega stanja, čeprav je pakistansko sodišče tožečo stranko že oprostilo istih dejanj;
- ugotovi kršitev člena 17 zaradi neodobritve dostopa do podatkov, ko je Evropska komisija obdelovala osebne podatke tožeče stranke. Tožeča stranka trdi, da bi moralo Splošno sodišče razglasiti ničnost odločbe Evropske komisije št. Ares (2022)2457760 z dne 1. aprila 2022 zaradi neodobritve dostopa do podatkov v skladu s členom 17 Uredbe (EU) 2018/1725.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Evropska komisija naj bi kršila člen 18 Uredbe (EU) 2018/1725, ker ni popravila osebnih podatkov tožeče stranke.
2. Drugi tožbeni razlog: Evropska komisija naj bi kršila člen 17(3) Uredbe (EU) 2018/1725, ker tožeči stranki ni omogočila dostopa do njenih osebnih podatkov.
3. Tretji tožbeni razlog: Evropska komisija naj bi kršila načelo domneve preglednosti in razkritja, ker tožeči stranki ni odobrila dostopa do njenih osebnih podatkov, medtem ko proti njej potekata kazenski in civilni postopek. Tožeča stranka naj bi imela pravico do dostopa do osebnih podatkov, medtem ko proti njej vzporedna potekata kazenski in civilni postopek.

(¹) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL 2018, L 295, str. 39).

Tožba, vložena 18 maja 2022 – Aziz/Komisija

(Zadeva T-286/22)

(2022/C 359/94)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (zastopnik: L. Cuschieri, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe Evropske komisije, ki je posledica molka organa, z dne 16. maja 2022 zaradi neodobritve dostopa do podatkov v predpisanem roku, določenem v členu 14(3) in členu 17 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta (¹);
- ugotovi kršitev člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker so organi proti tožeči stranki hkrati uvedli kazenski in civilni postopek s sklicevanjem na njene osebne podatke ter na podlagi enakega zatrjevanega dejanskega stanja, čeprav je pakistansko sodišče tožečo stranko že oprostilo istih dejanj;
- ugotovi kršitev člena 14(3) Uredbe (EU) 2018/1725, ker Evropska komisija tožeči stranki ni odobrila dostopa do njenih osebnih podatkov v predpisanem roku, ki znaša tri mesece, in je Evropska komisija obravnavanje zahteve tožeče stranke za dostop do njenih osebnih podatkov podaljšala po tem trimesečnem roku;

- ugotovi, da je Evropska komisija kršila načelo domneve preglednosti in razkritja, ker tožeči stranki ni odobrila dostopa do njenih osebnih podatkov v predpisanem roku, ki znaša tri mesece, medtem ko proti njej vzporedna potekata kazenski in civilni postopek.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Evropska komisija naj bi kršila člen 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člen 17 Uredbe (EU) 2018/1725, ker tožeči stranki ni odobrila dostopa do njenih osebnih podatkov v predpisanem trimesečnem roku.
2. Drugi tožbeni razlog: Evropska komisija naj bi kršila člen 14(3) Uredbe (EU) 2018/1725, ker tožeči stranki ni odobrila dostopa do njenih osebnih podatkov v predpisanem trimesečnem roku in je navedeni rok podaljšala, čeprav ga ne bi smela. To, da Evropska komisija ni odgovorila na zahtevo za dostop do osebnih podatkov v roku iz člena 14(3) Uredbe (EU) 2018/1725, pomeni odločbo o zavrnitvi tega dostopa. Stranki naj teh rokov, ki so določeni v javnem interesu, ne bi mogli spremeniti. V skladu s členom 14(3) Uredbe (EU) 2018/1725, ki je poseben izraz načela sodnega varstva, se lahko vsakršna zavrnitev dostopa do osebnih podatkov, ki se zahteva od uprave, izpodbija v sodnem postopku.
3. Tretji tožbeni razlog: Evropska komisija naj bi kršila načelo domneve preglednosti in razkritja, ker tožeči stranki ni odobrila dostopa do njenih osebnih podatkov v predpisanem trimesečnem roku, medtem ko zoper njo vzporedno potekata kazenski in civilni postopek na podlagi istega dejanskega stanja. V primeru obdelave osebnih podatkov je temeljna pravica posameznika, da pridobi kopijo svojih osebnih podatkov med kazenskim postopkom, ki poteka proti njej.

(¹) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL 2018, L 295, str. 39).

Tožba, vložena 29. junija 2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA

(Zadeva T-388/22)

(2022/C 359/95)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Solun, Grčija) (zastopnik: B. Christianos, odvetnik)

Tožena stranka: Izvajalska agencija Evropskega raziskovalnega sveta (ERCEA)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da zahtevke tožene stranke, naveden na obvestilu o dolgovanem znesku št. 3242201592/28.1.2022, v skladu s katerim naj bi tožeča stranka morala vrniti del nepovratnih sredstev, prejetih za projekt MINATRAN, in sicer v višini 184 224,21 EUR, ni utemeljen ter da ta znesek ustreza upravičenim izdatkom;

- odredi, da mora ERCEA APT vrniti znesek v višini 184 224,21 EUR, ker je bil neupravičeno izplačan, skupaj z zamudnimi obrestmi; in
- ERCEA naloži plačilo stroškov APT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis s to tožbo izpodbija obvestilo o dolgovanem znesku, ki ga je izdala Izvajalska agencija Evropskega raziskovalnega sveta (ERCEA) v zvezi z izvajanjem projekta MINATRAN. ERCEA je s tem obvestilom o dolgovanem znesku od APT zahtevala vračilo zneska v višini 184 224,21 EUR, ki ustreza delu nepovratnih sredstev, prejetih za projekt MINATRAN, in dodatku v pavšalnem znesku v korist ERCEA.

APT v tem okviru Splošnemu sodišču Evropske unije v skladu s členom 272 PDEU predlaga, naj ugotovi, da navedeni znesek, ki ga ERCEA izpodbija, ustreza upravičenim izdatkom in da mora ERCEA ta znesek APT vrniti kot neupravičeno izplačani znesek.

APT trdi:

1. Prvič, ERCEA se pri izpodbijanju stroškov, ki so jih mednarodni raziskovalci razglasili za neupravičene, opira na povsem neutemeljene in nedokazane navedbe. Zato zahtevke ERCEA v višini 184 224,21 EUR, ki se nanaša na stroške za osebje in potne stroške, posredne stroške in naložitev dodatka v pavšalnem znesku, ni utemeljen. Poleg tega je upravičenost stroškov podkrepljena tudi z dokazi, ki jih je predložila Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis.
2. Drugič, ERCEA je s tem, da je zahtevala vračilo zneska v višini 184 224,21 EUR na podlagi nepopolnih in nezanesljivih dokumentov ter informacij, kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi Listine, pri čemer je na eni strani kršila pravico APT do izjave in na drugi strani APT onemogočila učinkovito sodno varstvo.
3. Tretjič, ERCEA je kršila načelo izpolnjevanja pogodb v dobri veri.

Tožba, vložena 29. junija 2022 – UniCredit Bank/EOR

(Zadeva T-405/22)

(2022/C 359/96)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: UniCredit Bank AG (München, Nemčija) (zastopniki: F. Schäfer, H. Großerichter in F. Kruis, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Enotnega odbora za reševanje z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 (SRB/ES/2022/18), vključno s prilogami, razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,
- Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi tožbeni razlog: sklep z dne 11. aprila 2022 in njegove priloge od I do III pomenijo bistveno kršitev postopka v smislu člena 263, drugi odstavek, PDEU in kršijo načelo dobrega upravljanja, ker niso dovolj obrazloženi v smislu člena 296, drugi odstavek, PDEU in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

2. Drugi tožbeni razlog: s sklepom z dne 11. aprila 2022 in njegovo prilogo II se krši pravica do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 47(1) Listine, ker je učinkovit sodni preizkus pravilnosti vsebine sklepa praktično nemogoč
3. Tretji tožbeni razlog: sklep z dne 11. aprila 2022 in njegove priloge so protizakoniti, ker sta protizakonita člen 70(2) Uredbe št. 806/2014 ⁽¹⁾ in člen 103(2) Direktive 2014/59 ⁽²⁾. Ti določbi kršita pravico institucij do učinkovitega pravnega sredstva, ker nujno povzročata netransparentnost sklepov, ki se izdajajo na njuni podlagi. Zaradi tega bi bilo treba ugotoviti, da se ti določbi ne uporabljata.
4. Četrty tožbeni razlog: sklep z dne 11. aprila 2022 je protizakonit ker krši člena 6 in 7 ter člen 20(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 ⁽³⁾, ker tožena stranka pri izračunu multiplikatorja za prilagoditev tveganjem ni upoštevala niti kazalnika tveganja „količnik neto stabilnih virov financiranja“ (NSFR), niti kazalnika tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presega minimalne zahteve“ (MREL) in tudi ne kazalnikov tveganja „kompleksnost [(complexity)] in rešljivost [(resolvability)]“.
5. Peti tožbeni razlog: sklep z dne 11. aprila 2022 je protizakonit tudi zato, ker je EOR prispevek tožeče stranke napačno izračunal.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

Tožba, vložena 1. julija 2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/EOR

(Zadeva T-407/22)

(2022/C 359/97)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Nemčija) (zastopniki: J. Seitz, D. Flore in C. Marx, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa tožene stranke z dne 11. aprila 2022 (dokumentarna številka: SRB/ES/2022/18), vključno z njegovimi prilogami, zlasti Prilogo I „Rezultati izračuna za vse institucije, ki spadajo na področje uporabe izračuna predhodnih prispevkov za leto 2022, navedeni ločeno (po posameznih institucijah) v usklajenih prilogah“, če se nanašajo na tožečo stranko;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave

Ker tožena stranka pred sprejetjem izpodbijanega sklepa tožeči stranki ni dala možnosti, da poda izjavo, je s tem kršila člen 41(1) in (2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev postopkovnih pravil

Izpodbijani sklep je ničen, ker je bil sprejet v nasprotju s splošnimi postopkovnimi zahtevami, ki izhajajo iz člena 41 Listine in člena 298 PDEU, iz splošnih načel in iz Poslovnika tožene stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev izpodbijanega sklepa

Izpodbijani sklep v nasprotju s členom 296 PDEU ne vsebuje zadostne obrazložitve, zlasti manjka sklicevanje na posamezne primere ter predstavitev bistvenega preudarka v okviru sorazmernosti in prostega preudarka.

Izračun letnega prispevka poleg tega ni razumljiv, zlasti zaradi uporabe neenotnih pojmov, in ker pomembni vmesni koraki niso bili pojasnjeni.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do učinkovitega sodnega varstva zaradi nepreverljivosti izpodbijanega sklepa

Nezadostna obrazložitev izpodbijanega sklepa tožeči stranki bistveno otežuje sodni preizkus.

Tožena stranka pri tem krši zlasti načelo kontradiktornosti postopka, v skladu s katerim morajo udeleženci imeti možnost kontradiktorno razpravljati tako glede dejanskih, kot tudi pravnih okoliščin, ki so odločilne za izid postopka.

5. Peti tožbeni razlog: uporaba kazalnika IPS (Institutional Protection Scheme) krši Delegirano uredbo (EU) 2015/63 ⁽¹⁾, kot nadrejeno pravo

V okviru člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe bi morala tožena stranka upoštevati, da je tožeča stranka imetnica izvedenih finančnih instrumentov zelo pretežno zaradi zavarovanja in upravljanja s tveganji.

Pri uporabi kazalnika IPS ni bil upoštevan pomen članstva tožeče stranke v institucionalni shemi za zaščito vlog Sparkassen-Finanzgruppe (finančna skupina Sparkasse, Nemčija).

V skladu s členom 6(5), drugi pododstavek, Delegirane uredbe bi morala tožena stranka upoštevati tudi majhno možnost reševanja zadevne institucije, in s tem uporabo enotnega sklada za reševanje, ter spoštovati načelo sorazmernosti.

6. Šesti tožbeni razlog: s tem, ko ni bil upoštevan količnik MREL (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) (minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti) v stolpcu „izpostavljenost tveganju“, je bila kršena Delegirana uredba (EU) 2015/63

Tožena stranka bi morala v skladu s členom 6(1)(a), (2)(a) Delegirane uredbe upoštevati nadpovprečno visok količnik MREL tožeče stranke v višini 47,17 %, ki močno presega minimalni količnik v višini 8 %, ki jo je določil Enotni odbor za reševanje.

7. Sedmi tožbeni razlog: uporaba multiplikatorja za prilagoditev tveganjem krši Delegirano uredbo (EU) 2015/63, ki jo je treba razlagati v smislu nadrejenega prava

Tožena stranka bi morala pri določitvi multiplikatorja za prilagoditev tveganjem upoštevati majhno verjetnost neplačila in nadpovprečno visok količnik MREL tožeče stranke, v skladu z zahtevo po upoštevanju profila tveganja, in temeljno svobodo do gospodarske pobude v skladu s členom 16 Listine.

8. Osmi tožbeni razlog (podredno): člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe (EU) 2015/63 krši nadrejeno pravo

Ker člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe (EU) 2015/63 določa relativizacijo kazalnika IPS, ta predpis krši splošno načelo enakosti pred zakonom iz člena 20 Listine ter načelo sorazmernosti, ker bi lahko bile institucije, ki so deležne enakega jamstva in za katere zato obstaja enaka verjetnost neplačila, deležne neenakega obravnavanja.

9. Deveti tožbeni razlog: mehanizem dodeljevanja žepkov iz Delegirane uredbe (EU) 2015/63 krši nadrejeno pravo

Dodeljevanje žepkov tveganja v skladu s Prilogo I, korak 2, Delegirane uredbe povzroča očitno nepošteno rezultate in zato krši načelo, da je treba upoštevati profil tveganja.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

Tožba, vložena 6. julija 2022 – Max Heinr. Sutor/EOR

(Zadeva T-423/22)

(2022/C 359/98)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Nemčija) (zastopniki: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft in H.-U. Klöppel, odvetniki)

Tožena stranka: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (EOR)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Enotnega odbora za reševanje z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 (SRB/ES/2022/18) razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 5(1)(e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 (¹), ker tožena stranka iz izračuna bančne dajatve za leto 2022 ni izključila premoženja, ki ga tožeča stranka za stranke upravlja kot skrbnik. Člen 5(1)(e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 se uporabi za tako premoženje strank, ki ne spada v stečajno maso, ker izpolnjuje pogoje iz nedvoumnega besedila te določbe.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti iz člena 70(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 806/2014 (²) v povezavi s členom 103(7) Direktive 2014/59/EU (³), ker je s sklepom samo zaradi netveganih obveznosti iz fiduciarnih razmerij, ki so prikazane v računovodskih izkazih tožeče stranke, določena za večkrat povečana bančna dajatev. Sklep ni za doseganje cilja, ki se želi doseči z bančno dajativjo, niti primeren niti potreben, s sklepom povzročena škoda pa ni sorazmerna s cilji, ki se želijo doseči.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja, ker se sklepom tožeča stranka brez objektivne utemeljitve obravnava drugače kot kreditne institucije, ki so v državah, katerih računovodski standardi ne zahtevajo izkaza obveznosti iz fiduciarnih razmerij, ali sestavljajo računovodske izkaze na podlagi IFRS (International Financial Reporting Standards), in drugače kot investicijska podjetja, ki nimajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti kreditnih institucij in upravljajo s premoženjem strank.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker je vključitev netveganih obveznosti iz fiduciarnih razmerij v osnovo za izračun pri tožeči stranki povzročila bistveno povečanje bančne dajatve za leto 2022.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 49 v povezavi s členom 54 PDEU, ker sklep tožečo stranko omejuje pri opravljanju njene gospodarske dejavnosti v državi članici, kjer ima glavni sedež, ker je ta omejitev nesorazmerna in ker se z njo tožečo stranko diskriminira glede na investicijska podjetja, ki imajo tudi dovoljenje za opravljanje dejavnosti kreditnih institucij.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave iz člena 41(1) in (2)(a) Listine, ker je dala tožena stranka tožeči stranki v okviru postopka posvetovanja za preučitev osnutka sklepa in sporočitev pripomb na voljo rok samo 11 delovnih dni.
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) in (2)(c) Listine in člena 296(2) PDEU, ker tožeča stranka na podlagi obrazložitve izpodbijanega sklepa ne more ustrezno preveriti višine njenega prispevka.
8. Osmi tožbeni razlog: kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 47(1) Listine, ker tožeča stranka zaradi pomanjkljive obrazložitve ne more preveriti pravilnosti sklepa in ga ne more izpodbijati.
9. Deveti tožbeni razlog (podredno): ničnost osnove za izračun, kot izhaja iz člena 14(2), člena 3, točka 11, v povezavi s členom 5(1)(e) in členom 3, točka 2, Delegirane uredbe (EU) 2015/63, če jih je treba razlagati tako, da je treba pri izračunu bančne dajatve upoštevati tudi obveznosti iz fiduciarnih razmerij, ki jih imajo investicijska podjetja, ki imajo tudi dovoljenje za opravljanje dejavnosti kreditnih institucij, ker bi to povzročilo kršitev člena 103(7) Direktive 2014/59/EU in načela enakega obravnavanja, člena 16 Listine in člena 49 v povezavi s členom 54 PDEU.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

(²) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

(³) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

Tožba, vložena 6. julija 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki/EOR

(Zadeva T-431/22)

(2022/C 359/99)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finska) (zastopnika: H. Berger in M. Weber, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sklep EOR z dne 11. aprila 2022, dokument št. SRB/ES/2022/18, vključno s prilogami I, II in III, razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na predhodni prispevek tožeče stranke, in

— EOR naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: EOR je kršil člen 69 Uredbe (EU) št. 806/2014 z dne 15. julija 2014⁽¹⁾ ter člene 16, 17, 41 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah s tem, da je za določitev ciljne ravni predhodnih prispevkov sprejel dinamičen pristop.
2. Drugi tožbeni razlog: EOR je pri določitvi ciljne ravni v izpodbijanem sklepu storil očitne napake pri presoji glede pričakovane stopnje rasti kritih vlog in ocene obstoječega poslovnega cikla.
3. Tretji tožbeni razlog: EOR je kršil člen 70(2) Uredbe (EU) št. 806/2016 ter člene 16, 17 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah s tem, da pri določitvi letne ciljne ravni ni uporabil obvezne zgornje meje 12,5 % za ciljno raven.
4. Četrty tožbeni razlog: s členoma 69 in 70 Uredbe (EU) št. 806/2014 se krši načelo k tveganju usmerjenega določanja prispevkov in načelo sorazmernosti, s čimer so kršeni členi 16, 17 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, če naj se ciljna raven določi dinamično in se zgornja meja v skladu s členom 70(2) te uredbe ne uporabi, kot bi bilo, če bi bil izpodbijani sklep potrjen.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

Tožba, vložena 7. julija 2022 – Nordea Rahoitus Suomi/EOR

(Zadeva T-432/22)

(2022/C 359/100)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsinki, Finska) (zastopnika: H. Berger in M. Weber, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep EOR z dne 11. aprila 2022, dokument št. SRB/ES/2022/18, vključno s prilogami I, II in III, razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na predhodni prispevek tožeče stranke, in
- EOR naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: EOR je kršil člen 69 Uredbe (EU) št. 806/2014 z dne 15. julija 2014⁽¹⁾ ter člene 16, 17, 41 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah s tem, da je za določitev ciljne ravni predhodnih prispevkov sprejel dinamičen pristop.
2. Drugi tožbeni razlog: EOR je pri določitvi ciljne ravni v izpodbijanem sklepu storil očitne napake pri presoji glede pričakovane stopnje rasti kritih vlog in ocene obstoječega poslovnega cikla.
3. Tretji tožbeni razlog: EOR je kršil člen 70(2) Uredbe (EU) št. 806/2016 ter člene 16, 17 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah s tem, da pri določitvi letne ciljne ravni ni uporabil obvezne zgornje meje 12,5 % za ciljno raven.

4. Četrty tožbeni razlog: s členoma 69 in 70 Uredbe (EU) št. 806/2014 se krši načelo k tveganju usmerjenega določanja prispevkov in načelo sorazmernosti, s čimer so kršeni členi 16, 17 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, če naj se ciljna raven določi dinamično in se zgornja meja v skladu s členom 70(2) te uredbe ne uporabi, kot bi bilo, če bi bil izpodbijani sklep potrjen.

(¹) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

Tožba, vložena 12. julija 2022 – UIV Servizi/REA

(Zadeva T-440/22)

(2022/C 359/101)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milano, Italija) (zastopniki: B. Bonafini, D. Rovetta in V. Villante, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska izvajalska agencija za raziskave

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je dopis o potrditvi začasnega prenehanja izvajanja sporazuma o nepovratnih sredstvih (člen 33.2) (Ares (2022)3368330 – 02/05/2022) ter samo prenehanje izvajanja pogodbe neveljavno zaradi kršitve pogodbenih obveznosti in upoštevni splošni načeli prava EU, na katere se sklicuje v tej tožbi;
- Evropski izvajalski agenciji za raziskave (REA) naloži, da odpravi začasno prenehanje izvajanja sporazuma o nepovratnih sredstvih 874904-TTD.EU – European Quality Wines: Taste The Difference;
- REA naloži, da tožeči stranki povrne premoženjsko in nepremoženjsko škodo – kot sta izkazani – ki naj se določi v znesku 500 000 EUR;
- REA naloži plačilo stroškov, ki so tožeči stranki nastali v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nezakonitost dopisa o potrditvi začasnega prenehanja izvajanja sporazuma o nepovratnih sredstvih – napačna uporaba člena 33.2.1(a) sporazuma o nepovratnih sredstvih 874904-TTD.EU (opredelitev izrazov „vsebinske napake, nepravilnosti ali goljufije“)
 - kršitev načela domneve nedolžnosti in člena 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah;
 - očitna napaka pri presoji po pravu EU – kršitev načel pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj – kršitev načela dobre vere po pravu EU in belgijskem pravu – kršitev skupne uporabe členov 1134 in 1156 belgijskega civilnega zakonika.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti s strani REA.
3. Tretji tožbeni razlog: nezakonitost dopisa o potrditvi začasnega prenehanja izvajanja sporazuma o nepovratnih sredstvih – neuporaba člena 33.2.1.(b) sporazuma o nepovratnih sredstvih 874904-TTD.EU – „vsebinski vpliv“ zatrjevanih „sistemskih oziroma ponavljajočih se napak, nepravilnosti, goljufij ali resne kršitve obveznosti“ na sporazum o nepovratnih sredstvih TTD.EU.
4. Četrty tožbeni razlog: nespoštovanje načel dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in splošnih načel prava Unije glede pravne varnosti, varstva legitimnih pričakovanj in sorazmernosti ter obveznosti obrazložitve iz člena 296(2) PDEU.

Tožba, vložena 18. julija 2022 – HB/Komisija

(Zadeva T-444/22)

(2022/C 359/102)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: HB (zastopnica: L. Levi, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

ter posledično,

— razglasi ničnost odločbe z dne 13. maja 2022, ki je bila vročena 16. maja 2022 in s katero je tožena stranka terjatev, ki jo ima tožeča stranka do nje iz naslova stroškov, ki so bili Komisiji naloženi s sodbama z dne 21. decembra 2021, HB/Komisija (T-795/19, neobjavljena, EU:T:2021:917) in z dne 21. decembra 2021, HB/Komisija (T-796/19, neobjavljena, EU:T:2021:918), pobotala s terjatvijo, za katero Komisija trdi, da jo ima do tožeče stranke iz naslova sklepa o izterjavi z dne 15. oktobra 2019 v višini 1 197 055,86 EUR (naročilo CARDS/2008/166-429) (glavnica);

— toženi stranki naloži povračilo premoženjske škode;

— Komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: nepristojnost Komisije za sprejetje izpodbijane odločbe in neobstoj pravne podlage za navedeno odločbo.
 2. Drugi tožbeni razlog: prvič, Komisija naj na podlagi Finančne uredbe ne bi imela denarne terjatve do tožeče stranke, in drugič, kršitev Finančne uredbe in člena 266 PEU.
-

Tožba, vložena 18. julija 2022 – NV/EIB**(Zadeva T-447/22)**

(2022/C 359/103)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: NV (zastopnica: L. Levi, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna in utemeljena;
- in zato
- razglasi za nično odločbo z dne 10. novembra 2021, s katero je bilo ugotovljeno, da so bile odsotnosti tožeče stranke v obdobju od 13. septembra 2021 do 13. decembra 2021 neupravičene;
- po potrebi razglasi za nično odločbo z dne 7. aprila 2022, s katero je bila zavrnjena upravna pritožba, ki je bila 10. januarja 2022 vložena zoper odločbo z dne 10. novembra 2021;
- EIB naloži izplačilo plače za obdobje od 13. septembra 2021 do 13. decembra 2021, pri čemer je treba izplačilo povišati za zamudne obresti po obrestni meri Evropske centralne banke, povišani za 2 odstotni točki;
- EIB naloži povračilo škode, ki je nastala tožeči stranki;
- EIB naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 2.3, 3.3, 3.4 in 3.6 Priloge X k upravnim predpisom, kršitev člena 34 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členi 2.3, 3.3, 3.4 in 3.6 upravnih določb, očitna napaka pri presoji, kršitev obveznosti skrbnega ravnanja in zloraba prava.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev potrebne skrbnosti, kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in očitna napaka pri presoji.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 33b Kadrovskih predpisov in člena 11 upravnih določb.

Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija**(Zadeva T-455/22)**

(2022/C 359/104)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: D. Arts in E. Paredis, odvetnika, T. Gilliams, R. Stuart in F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tožena stranka: Sirska arabska republika

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Sirski arabski republiko odredi:

- plačilo vseh zneskov, ki jih od 25. avgusta 2017 tožeči stranki dolguje na podlagi 3.01, 3.02 in 4.01 Water Supply Sweida Region Loan Agreement (sporazum o posojilu za vodno oskrbo regije Sweida) št. 80212 (v nadaljevanju sporazum o posojilu) in ki zajemajo:
 - 652 218,70 EUR, znesek, ki je tožeči stranki dolgovan na dan 30. junija 2022, in sicer glavnica v znesku 559 287,10 EUR, obresti v znesku 38 925,60 EUR in pogodbene zamudne obresti (natekle od datuma zapadlosti do 30. junija 2022) v znesku 54 006,00 EUR.
 - nadaljnje pogodbene zamudne obresti po letni obrestni meri 3,5 % (350 bazičnih točk), do plačila.
- plačilo vseh stroškov v zvezi s tem postopkom v skladu s členom 134(1) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Prvi in edini tožbeni razlog: Sirska arabska republika je od 25. avgusta 2017 kršila svoje pogodbene obveznosti na podlagi členov 3.01 in 4.01 Sporazuma o posojilu, da plača nadaljnje obroke na podlagi sporazuma o posojilu, ko so ti zapadli, in na podlagi člena 3.02 Sporazuma o posojilu, da plača zamudne obresti od vsakega obroka, ki zapade in ni plačan, ki se obrestujejo po letni obrestni meri. Zato je Sirska arabska republika pogodbeno dolžna plačati vse zneske, ki jih dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu.

Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija

(Zadeva T-456/22)

(2022/C 359/105)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: D. Arts in E. Paredis, odvetnika, T. Gilliams, R. Stuart in F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tožena stranka: Sirska arabska republika

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Sirski arabski republiko odredi:

- v skladu s subrogacijo v korist tožeče stranke plačilo vseh zneskov, ki jih ta EU od 9. avgusta 2017 dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Port of Tartous Loan Agreement (sporazum o posojilu za pristanišče Tartous) št. 22057 (v nadaljevanju: sporazum o posojilu) in ki zajemajo:
 - 18 440 034,97 EUR, znesek, dolgovan EU na dan 30. junija 2022, in sicer glavnica v znesku 13 942 526,00 EUR, obresti v znesku 2 589 128,20 EUR in pogodbene zamudne obresti (natekle od datuma zapadlosti do 30. junija 2022) v znesku 1 908 380,77 EUR.
 - nadaljnje pogodbene zamudne obresti po letni obrestni meri, ki ustreza tisti, ki je višja (za katero koli zaporedno obdobje enega meseca): (i) obrestna mera v višini EURIBOR plus 2 % (200 bazičnih točk) ali (ii) fiksna obrestna mera, ki se plača na podlagi člena 3.01 plus 0,25 % (25 bazičnih točk), do plačila.

- plačilo vseh zneskov, ki se od 9. avgusta 2017 dolgujejo EIB na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu, ki zajemajo 5 405,54 EUR, znesek, dolgovan EIB na dan 30. junija 2022, in sicer pogodbene zamudne obresti (natekle od dneva zapadlosti do 14. junija 2022 (datum, ko je EU plačala povezane obroke glavnice in obresti na podlagi Poroštva 2000).
- plačilo vseh stroškov v zvezi s tem postopkom v skladu s členom 134(1) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Prvi in edini tožbeni razlog: Sirska arabska republika je od 9. avgusta 2017 kršila svoje pogodbene obveznosti na podlagi členov 3.01 in 4.01 Sporazuma o posojilu, da plača nadaljnje obroke na podlagi sporazuma o posojilu, ko so ti zapadli, in na podlagi člena 3.02 sporazuma o posojilu, da plača zamudne obresti od vsakega obroka, ki zapade in ni plačan, ki se obrestujejo po letni obrestni meri. Zato je Sirska arabska republika pogodbeno dolžna EU (subrogacija v korist Evropske investicijske banke) plačati vse zneske, ki jih dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu, in zneske, dolgovane EIB na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 sporazuma o posojilu kot pogodbene zamudne obresti.

Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija

(Zadeva T-457/22)

(2022/C 359/106)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: D. Arts in E. Paredis, odvetnika, T. Gilliams, R. Stuart in F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tožena stranka: Sirska arabska republika

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Sirski arabski republiko naloži:

- v skladu s subrogacijo v korist tožeče stranke plačilo vseh zneskov, ki jih ta EU od 9. avgusta 2017 dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Syrian Healthcare Loan Agreement (sporazum o posojilu za sirsko zdravstveno oskrbo) (v nadaljevanju: sporazum o posojilu) in ki zajemajo:
 - 50 880 189,61 EUR in 2 897 002,31 USD, znesek, dolgovan EU na dan 30. junija 2022, in sicer glavnica v znesku 40 744 064,86 EUR in 2 223 971,84 USD, obresti v znesku 5 161 649,64 EUR in 341 462,46 USD in pogodbene zamudne obresti (natekle od datuma zapadlosti do 30. junija 2022) v znesku 4 974 475,11 EUR in 331 568,01 USD.
 - nadaljnje pogodbene zamudne obresti po letni obrestni meri, ki ustreza tisti, ki je višja (za katero koli zaporedno obdobje enega meseca): (i) obrestna mera v višini EURIBOR plus 2 % (200 bazičnih točk) (razen za plačila v USD, za katere se uporablja obrestna mera v višini LIBOR plus 2 % (200 bazičnih točk) ali (ii) fiksna obrestna mera, ki se plača na podlagi člena 3.01 plus 0.25 % (25 bazičnih točk), do plačila.
- plačilo vseh zneskov, ki se od 9. avgusta 2017 dolgujejo EIB na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu, ki zajemajo 11 416,23 EUR in 760,94 USD, zneska, dolgovana EIB na dan 30. junija 2022, in sicer pogodbene zamudne obresti (natekle od dneva zapadlosti do 29. junija 2022 (datum, ko je EU plačala povezane obroke glavnice in obresti na podlagi Poroštva 2000).

— plačilo vseh stroškov v zvezi s tem postopkom v skladu s členom 134(1) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Prvi in edini tožbeni razlog: Sirska arabska republika je od 9. avgusta 2017 kršila svoje pogodbene obveznosti na podlagi členov 3.01 in 4.01 Sporazuma o posojilu, da plača nadaljnje obroke na podlagi sporazuma o posojilu, ko so ti zapadli, in na podlagi člena 3.02 sporazuma o posojilu, da plača zamudne obresti od vsakega obroka, ki zapade in ni plačan, ki se obrestujejo po letni obrestni meri. Zato je Sirska arabska republika pogodbeno dolžna EU (subrogacija v korist Evropske investicijske banke) plačati vse zneske, ki jih dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu, in zneske, dolgovane EIB na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 sporazuma o posojilu kot pogodbene zamudne obresti.

Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija

(Zadeva T-465/22)

(2022/C 359/107)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: D. Arts in E. Paredis, odvetnika, T. Gilliams, R. Stuart in F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tožena stranka: Sirska arabska republika

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Sirski arabski republiki odredi:

— plačilo vseh zneskov, ki jih od 25. avgusta 2017 tožeči stranki dolguje na podlagi 3.01, 3.02 in 4.01 Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement (sporazum o posojilu za projekt cesta Tall Kojak s posebnim rokom zapadlosti) (v nadaljevanju sporazum o posojilu) in ki zajemajo:

— 233 051,96 EUR, znesek, ki je tožeči stranki dolgovan na dan 30. junija 2022, in sicer glavnico v znesku 200 900,30 EUR, obresti v znesku 2 014,25 EUR in pogodbene zamudne obresti (natekle od dneva zapadlosti do 30. junija 2022) v znesku 30 137,41 EUR.

— nadaljnje pogodbene zamudne obresti po letni obrestni meri 3,5 % (350 bazičnih točk) do plačila.

— plačilo vseh stroškov v zvezi s tem postopkom v skladu s členom 134(1) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog:

Prvi in edini tožbeni razlog: Sirska arabska republika je od 25. avgusta 2017 kršila svoje pogodbene obveznosti na podlagi členov 3.01 in 4.01 Sporazuma o posojilu, da plača nadaljnje obroke na podlagi sporazuma o posojilu, ko so ti zapadli, in na podlagi člena 3.02 Sporazuma o posojilu, da plača zamudne obresti od vsakega obroka, ki zapade in ni plačan, ki se obrestujejo po letni obrestni meri. Zato je Sirska arabska republika pogodbeno dolžna plačati vse zneske, ki jih dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu.

Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija**(Zadeva T-466/22)**

(2022/C 359/108)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: D. Arts in E. Paredis, odvetnika, T. Gilliams, R. Stuart in F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tožena stranka: Sirska arabska republika

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Sirski arabski republiki odredi:

- plačilo vseh zneskov, ki jih od 25. avgusta 2017 tožeči stranki dolguje na podlagi 3.01, 3.02 in 4.01 Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement (sporazum o posojilu za vodno oskrbo regije Deir Ez Zor) št. 80310 (v nadaljevanju sporazum o posojilu) in ki zajemajo:
 - 363 150,97, EUR, znesek, ki je tožeči stranki dolgovan na dan 30. junija 2022, in sicer glavnica v znesku 301 679,16 EUR, obresti v znesku 34 100,36 EUR in pogodbene zamudne obresti (natekle od datuma zapadlosti do 30. junija 2022) v znesku 27 371,45 EUR
 - nadaljnje pogodbene zamudne obresti po letni obrestni meri 3,5 % (350 bazičnih točk), do plačila.
- plačilo vseh stroškov v zvezi s tem postopkom v skladu s členom 134(1) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Prvi in edini tožbeni razlog: Sirska arabska republika je od 25. avgusta 2017 kršila svoje pogodbene obveznosti na podlagi členov 3.01 in 4.01 Sporazuma o posojilu, da plača nadaljnje obroke na podlagi sporazuma o posojilu, ko so ti zapadli, in na podlagi člena 3.02 Sporazuma o posojilu, da plača zamudne obresti od vsakega obroka, ki zapade in ni plačan, ki se obrestujejo po letni obrestni meri. Zato je Sirska arabska republika pogodbeno dolžna plačati vse zneske, ki jih dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu.

Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija**(Zadeva T-467/22)**

(2022/C 359/109)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: D. Arts in E. Paredis, odvetnika, T. Gilliams, R. Stuart in F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tožena stranka: Sirska arabska republika

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Sirski arabski republiki odredi:

- plačilo vseh zneskov, ki jih od 25. avgusta 2017 tožeči stranki dolguje na podlagi 3.01, 3.02 in 4.01 Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement (sporazum o posojilu za izsuševanje in namakanje Evfrata) št. 80211 (v nadaljevanju sporazum o posojilu) in ki zajemajo:
 - 1 959 745,31 EUR, znesek, ki je tožeči stranki dolgovan na dan 30. junija 2022, in sicer glavnica v znesku 1 680 510,04 EUR, obresti v znesku 116 961,48 EUR in pogodbene zamudne obresti (natekle od datuma zapadlosti do 30. junija 2022) v znesku 162 273,79 EUR.
 - nadaljnje pogodbene zamudne obresti po letni obrestni meri 3,5 % (350 bazičnih točk), do plačila.
- plačilo vseh stroškov v zvezi s tem postopkom v skladu s členom 134(1) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Prvi in edini tožbeni razlog: Sirska arabska republika je od 25. avgusta 2017 kršila svoje pogodbene obveznosti na podlagi členov 3.01 in 4.01 Sporazuma o posojilu, da plača nadaljnje obroke na podlagi sporazuma o posojilu, ko so ti zapadli, in na podlagi člena 3.02 Sporazuma o posojilu, da plača zamudne obresti od vsakega obroka, ki zapade in ni plačan, ki se obrestujejo po letni obrestni meri. Zato je Sirska arabska republika pogodbeno dolžna plačati vse zneske, ki jih dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu.

Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija

(Zadeva T-468/22)

(2022/C 359/110)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: D. Arts in E. Paredis, odvetnika, T. Gilliams, R. Stuart in F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tožena stranka: Sirska arabska republika

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Sirski arabski republiki odredi:

- v skladu s subrogacijo v korist tožeče stranke plačilo vseh zneskov, ki jih EU od 9. avgusta 2017 dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Electricity Distribution Project Loan Agreement (sporazum o posojilu za projekt elektro distribucije), št. 20868 (v nadaljevanju: sporazum o posojilu) in ki zajemajo:
 - 1 984 763,43 CHF in 22 856 655,23, znesek, ki ga tožeči stranki dolguje na dan 30. junija 2022, in sicer glavnico v znesku 1 716 822,98 CHF in 18 655 393,62 EUR, obresti v znesku 51 915,64 CHF in 1 040 629,74 EUR in pogodbene zamudne obresti (natekle od datuma zapadlosti do 30. junija 2022) v znesku 216 024,81 CHF in 3 160 631,87 EUR.

- nadaljnje pogodbene zamudne obresti po letni obrestni meri, ki ustreza seštevku (i) 2,5 % (250 bazičnih točk) in (ii) obrestni meri, ki se plača na podlagi člena 3.01, do plačila.
- plačilo vseh stroškov v zvezi s tem postopkom v skladu s členom 134(1) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Prvi in edini tožbeni razlog: Sirska arabska republika je od 9. avgusta 2017 kršila svoje pogodbene obveznosti na podlagi členov 3.01 in 4.01 Sporazuma o posojilu, da plača nadaljnje obroke na podlagi sporazuma o posojilu, ko so ti zapadli, in na podlagi člena 3.02 Sporazuma o posojilu, da plača zamudne obresti od vsakega obroka, ki zapade in ni plačan, ki se obrestujejo po letni obrestni meri. Zato je Sirska arabska republika pogodbeno dolžna tožeči stranki (subrogacija v korist Evropske investicijske banke) plačati vse zneske, ki jih dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu.

Tožba, vložena 22. julija 2022 – EIB/Sirija

(Zadeva T-469/22)

(2022/C 359/111)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: D. Arts in E. Paredis, odvetnika, T. Gilliams, R. Stuart in F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tožena stranka: Sirska arabska republika

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Sirski arabski republiki odredi:

- v skladu s subrogacijo v korist tožeče stranke plačilo vseh zneskov, ki jih EU od 9. avgusta 2017 dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Electricity Distribution Project Loan Agreement (sporazum o posojilu za projekt elektro distribucije), št. 20948 (v nadaljevanju: sporazum o posojilu) in ki zajemajo:
 - 28 777 508,71 EUR, znesek, dolgovan EU na dan 30. junija 2022, in sicer glavnica v znesku 27 388 963,40 EUR, obresti v znesku 116 091,27 EUR in pogodbene zamudne obresti (natekle od datuma zapadlosti do 30. junija 2022) v znesku 1 272 454,04 EUR.
- nadaljnje pogodbene zamudne obresti po letni obrestni meri, ki ustreza tisti, ki je višja (za katero koli upošteveno obdobje): (i) upoštevena medbančna obrestna mera plus 2 % (200 bazičnih točk) ali (ii) obrestna mera, ki se plača na podlagi člena 3.01 plus 0,25 % (25 bazičnih točk), do plačila.
- plačilo vseh stroškov v zvezi s tem postopkom v skladu s členom 134(1) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Prvi in edini tožbeni razlog: Sirska arabska republika je od 9. avgusta 2017 kršila svoje pogodbene obveznosti na podlagi členov 3.01 in 4.01 Sporazuma o posojilu, da plača nadaljnje obroke na podlagi sporazuma o posojilu, ko so ti zapadli, in na podlagi člena 3.02 Sporazuma o posojilu, da plača zamudne obresti od vsakega obroka, ki zapade in ni plačan, ki se obrestujejo po letni obrestni meri. Zato je Sirska arabska republika pogodbeno dolžna tožeci stranki (subrogacija v korist Evropske investicijske banke) plačati vse zneske, ki jih dolguje na podlagi členov 3.01, 3.02 in 4.01 Sporazuma o posojilu.

Tožba, vložena 29. julija 2022 – QM/Svet**(Zadeva T-471/22)**

(2022/C 359/112)

Jezik postopka: *bolgarščina***Stranki**

Tožeča stranka: QM (zastopnik: St. Koev, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba v celoti dopustna in utemeljena, ter ugotovi, da so vsi v njen navedeni tožbeni razlogi utemeljeni;
- ugotovi, da je izpodbijane akte mogoče delno razglasiti za nične;
- sklep (SZVP) 2022/849 Sveta z dne 30. maja 2022 o spremembi sklepa Sveta 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji ⁽¹⁾ razglasi za ničn v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2022/840 z dne 30. maja 2022 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji ⁽²⁾ razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Svetu Evropske unije naloži vse stroške tožeče stranke, vse nagrade, honorarje itd. v zvezi z njenim zastopanjem prek odvetnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: huda kršitev pravice do poštenega postopka.
2. Drugi tožbeni razlog: nespoštovanje obveznosti obrazložitve s strani Sveta.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva.
4. Četrty tožbeni razlog: napaka Sveta pri presoji.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev lastninske pravice, temeljnega načela sorazmernosti in gospodarske svobode.

6. Šesti tožbeni razlog: kršitev pravice do normalnih življenjskih pogojev.

7. Sedmi tožbeni razlog: huda kršitev pravice do dobrega imena in ugleda.

⁽¹⁾ UL 2022, L 148, str. 52.

⁽²⁾ UL 2022, L 148, str. 8.

Tožba, vložena 29. julija 2022 – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Zadeva T-472/22)

(2022/C 359/113)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Nemčija) (zastopnica: J. Bornholdt, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Centemia Conseils (Angevillers, Francija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Unije Near-to-Prime – prijava št. 16 448 524

Postopek pred EUIPO: postopek izbrisa

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 24. maja 2022 v zadevi R 2178/2021-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost izpodbijane odločbe;
- izpodbijano odločbo spremeni tako, da se razveljavi odločbo št. 47 561 C oddelka za izbris z dne 12. novembra 2021, in zavrne zahtevek za razglasitev ničnosti znamke Unije št. 16 448 524;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 31. julija 2022 – Gürok Turizm ve Madencilik/EUIPO – Darvas in Pap (LAAVA)

(Zadeva T-473/22)

(2022/C 359/114)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Turčija) (zastopnici: M. López Camba in A. Lyubomirova Geleva, odvetnici)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Gábor Darvas (Budimpešta, Madžarska), Dorina Pap (Kiskunhalas, Madžarska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: drugi stranki pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije LAAVA – zahteva za registracijo št. 18209 861

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. maja 2022 v zadevi R 1745/2021-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi v delu, v katerem je z njo potrjena zavrnitev ugovora, in drugi stranki/pritožnici naloži, da nosi stroške postopka z ugovorom in pritožbenega postopka;
- EUIPO naloži, da nosi stroške, ki so nastali Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi;
- Gáborju Darvasu in Dorini Pap naloži, da nosita stroške, ki so nastali Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 94 Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 3. avgusta 2022 – Panicongelados-Massas Congeladas/EUIPO–Seder (panidor)

(Zadeva T-480/22)

(2022/C 359/115)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Panicongelados-Massas Congeladas, SA (Leiria, Portugalska) (zastopnik: I. Monteiro Alves, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Seder Establishment Ltd. (Mriehel Birkirkara, Malta)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: Tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: Prijava figurativne znamke Evropske unije panidor – Prijava št. 18 214 675

Postopek pred EUIPO: Postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. maja 2022 v zadevi R 1946/2021-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano določbo razveljavi;
- EUIPO v zvezi s prijavo za registracijo znamke odredi, naj izvede registracijo; in
- EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka pred odborom za pritožbe.

Navajan tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 5. avgusta 2022 – Thomas Henry/EUIPO (MATE MATE)

(Zadeva T-482/22)

(2022/C 359/116)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Thomas Henry GmbH (Berlin, Nemčija) (zastopniki: O. Spieker, D. Mienert in J. Si-Ha Selbmann, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: Prijava besedne znamke Evropske unije MATE MATE – Prijava št. 18 091 934

Izpodbijana odločba: Odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. maja 2022 v zadevi R 406/2021-1

Tožbeni predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) v povezavi s členom 7(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - Kršitev člena 7(1)(b) v povezavi s členom 7(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - Kršitev člena 7(1)(g) v povezavi s členom 7(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

Tožba, vložena 8. avgusta 2022 – Kaufdas.online/EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)**(Zadeva T-488/22)**

(2022/C 359/117)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubin, Poljska) (zastopnik: P. Kurcman, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Nemčija)**Podatki o postopku pred EUIPO***Prijavitelj sporne znamke:* tožeča stranka*Zadevna sporna znamka:* prijava figurativne znamke Evropske unije KAUFDAS ONLINE – prijava št. 18 113 140*Postopek pred EUIPO:* postopek z ugovorom*Izpodbijana odločba:* odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 30. maja 2022 v zadevi R 1972/2021-5**Tožbeni predlogi***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- razveljavi odločbo oddelka za ugovore z dne 28. septembra 2021 v postopku z ugovorom št. B 3 106 146 v zvezi z vsemi proizvodi in storitvami, za katere je bil ugovor ugoden;
- zadevo vrne EUIPO, da spremeni odločbo v zadevi ter znamko Unije št. 18 113 140 za vse zadevne proizvode in storitve registrira, brez poseganja v tiste, ki so nesporni;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka pred oddelkom za ugovore, odborom za pritožbe in Splošnim sodiščem.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 8. avgusta 2022 – Cathay Pacific Airways/Komisija**(Zadeva T-489/22)**

(2022/C 359/118)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Cathay Pacific Airways Ltd (Hong-Kong, Kitajska) (zastopnika: M. Rees in E. Estellon, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi členov 268 in 340 PDEU Evropski uniji (ki jo zastopa Evropska komisija) naloži plačilo:
 - finančnega nadomestila, ki ustreza zamudnim obrestim na znesek 10 080 000 EUR po obrestni meri Evropske centralne banke za operacije refinanciranja na dan 1. marca 2017 (to je 0,0 odstotnih točk), povečanim za 3,5 odstotne točke na leto za obdobje od 21. junija 2017 do 14. julija 2022, to je znesek 1 758 488,24 EUR, ali po obrestni meri, za katero Splošno sodišče meni, da je ustrezna; in
 - obrestnih obresti na znesek zamudnih obresti za obdobje od 15. julija 2022 (ali od datuma, za katerega Splošno sodišče meni, da je ustrezen) do datuma, ko bo Evropska komisija dejansko plačala zahtevani znesek po obrestni meri Evropske centralne banke za operacije refinanciranja, povečanim za 3,5 odstotne točke na leto, ali po obrestni meri, za katero Splošno sodišče meni, da je ustrezna;
- poleg tega in podredno na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost odločbe Ares(2022)5454770 z dne 29. julija 2022 in naloži plačilo istih zneskov, kot so zahtevani v zgornjem odstavku;
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov tožeče stranke v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je bil z izpodbijano odločbo kršen člen 263 PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da je bila z izpodbijano odločbo kršena Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽¹⁾, razlagana v skladu s členom 266 PDEU.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično zaradi pomanjkljive obrazložitve.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL 2012 L 362, str. 1).

Sklep Splošnega sodišča z dne 22. julija 2022 – CiviBank/ECB

(Zadeva T-220/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednik devetega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 237, 20.6.2022

Sklep Splošnega sodišča z dne 20. julija 2022 – PQ/ESZD

(Zadeva T-358/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik četrtega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 294, 1.8.2022.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL